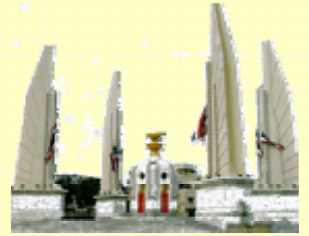

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑๒
(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘

สำนักงานการประชุมและตัวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๗ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

สภายังมิได้รับรองเนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๙
ตามมาตรา ๑๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙
ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง ซึ่งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ลงนามรับรองความถูกต้อง

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	๑
ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งมาว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา	
ครั้งที่ ๑๖ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคมที่ผ่านมา ที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมการ	
ร่วมกันของฝ่ายวุฒิสภา เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๓ ฉบับ คือ	
๑. ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.	
๒. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.	
๓. ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ.	๑
ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี	๑
<u>เรื่องด่วน</u>	
๑. ร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจากสินค้า	
ที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.	
๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจาก	
สินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	
๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจาก	
สินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. (นายนิกร จำนง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	

๑.๓ ร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจาก
สินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. (นายวชิระมณฑท์ คุณะเกษมธนาวัฒน์ กับ คุณภัทรศักดิ์
โอสถานุเคราะห์ เป็นผู้เสนอ)

ผู้อภิปราย

- นายพินิจ จารุสมบัติ	๓, ๖๓, ๗๔, ๗๖
- นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	๔
- นายวชิระมณฑท์ คุณะเกษมธนาวัฒน์	๖
- นายพินิจ จันทรสุนทรินทร์	๘
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	๑๐
- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๑๒
- นางสาวอรดี สุทศศิริ	๑๓
- นายนคร มาฉิม	๑๕
- นายวิชาญ มีนชัยนันท์	๑๙
- นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	๒๔
- นายเรวัต สิริบุญกุล	๒๗
- นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฏ์	๒๘
- นายวัฒนา ช่างไฟเราะะ	๓๒
- นายชูศักดิ์ ศิรินิล	๓๕
- นายเชน เทือกสุบรรณ	๓๙
- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	๔๔
- นายเอกพจน์ ปานแย้ม	๕๐
- นายเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์	๕๔
- นายเฉลิมชาติ การุญ	๕๙
- นายปิติพงษ์ เต็มเจริญ	๖๑
<u>มติ</u> ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์รับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ	๗๒

ผู้อภิปราย

- นางสาวศิลัมพา เลิศนุวัฒน์ ๗๔
- นายอสิ มะหะมัดยงค์ ๗๕
- นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ ๗๕
- นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์ ๗๗

๒. ร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์รับนทางหลวง
และสะพาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอำนาจ คลังผา เป็นผู้เสนอ) ๗๗

ผู้อภิปราย

- นายอำนาจ คลังผา ๗๙
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ ๗๙
- นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ๘๑
- นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินินท์ ๘๓

มติ ที่ประชุมมีมติยืนยันตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร ๘๓

๓. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ปรับปรุงการบังคับคดีการคุ้มครองสิทธิเจ้าหนี้และลูกหนี้ในการ
บังคับคดีตามคำพิพากษาและอัตราค่าธรรมเนียม) (นายวัฒนา ช่างไพเราะ เป็นผู้เสนอ) ๘๔

ผู้อภิปราย

- นายวัฒนา ช่างไพเราะ ๘๕
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ ๘๘
- ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง ๘๙

มติ ที่ประชุมมีมติยืนยันตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร ๙๑

๔. ร่างพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสามารถ แก้วมีชัย
เป็นผู้เสนอ) ๙๒

ผู้อภิปราย

- นายสามารถ แก้วมีชัย ๙๓

	หน้า
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวิรัช	๙๕
- นายสาทิติย์ วงศ์หนองเตย	๙๙
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	๑๐๓
- นายพินิจ จันทรสุนทร	๑๐๕
- นายเอกภาพ พลซื่อ	๑๐๕
<u>มติ</u> ที่ประชุมเห็นชอบเป็นยันตามร่างของคณะกรรมการร่วมกัน	๑๐๖
๕. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กำหนดหลักการจดทะเบียนของห้างหุ้นส่วนสามัญ) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑๐๗
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายอดิศร เพียงเกษ	๑๐๘, ๑๑๖
- นายวัฒนา ช่างไฟเราะ	๑๐๘
- นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	๑๐๙
- นายเรวัต สิริบุญกุล	๑๑๒
<u>มติ</u> ที่ประชุมมีมติเห็นควรรับหลักการ	๑๑๔
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายอดิศร เพียงเกษ	๑๑๖, ๑๑๘
- นางสาวอภาภรณ์ พุทธิพาน	๑๑๗
- นายอดุลย์ สาฮีบาตู	๑๑๗
- นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์	๑๑๘
๖. ร่างพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วน จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กำหนดโทษปรับของห้างหุ้นส่วนจำกัดที่ไม่ดำเนินการจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลง หุ้นส่วนผู้จัดการ) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑๑๙

ผู้อภิปราย

- นายอดิศร เพียงเกษ ๑๒๐, ๑๒๓

มติ ที่ประชุมเห็นควรรับหลักการ ๑๒๒

๗. ร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงดุสิต ศาลแขวงตลิ่งชัน ศาลแขวงปทุมวัน และศาลแขวงพระโขนง เป็นศาลจังหวัด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ๑๒๔

ผู้อภิปราย

- นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ ๑๒๕, ๑๓๙, ๑๔๓, ๑๔๖

- นายวัฒนา เซ่งไพเราะ ๑๒๖

- นายปิติพงษ์ เต็มเจริญ ๑๒๗

- นายเจริญ คันธวงศ์ ๑๒๘

- นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ๑๓๐

- นายเรวัต สิริบุญกุล ๑๓๐

- นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา ๑๓๑

- นายเอกภาพ พลซื่อ ๑๓๕

- นายณรงค์ ดูดิง ๑๓๗

มติ ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์ให้รับหลักการ ๑๔๒

ผู้อภิปราย

- นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ๑๔๓

- นายโมฮามัดยาสรี ยูซง ๑๔๔

- นายยุทธนา โพธิ์สุธน ๑๔๕

๘. ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลอาญากรุงเทพใต้ ศาลแพ่งธนบุรี และศาลอาญาธนบุรี พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ๑๔๖

ผู้อภิปราย

- นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ

๑๔๗, ๑๔๙, ๑๕๐

มติ ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติผู้อภิปราย

- นายสามารถ แก้วมีชัย

๑๔๙

- นายโมฮามัดยาสรี ยูซง

๑๔๙

- นายยุทธนา โพธิสุธน

๑๔๙

- นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ

๑๕๐

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๗๕ คน

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขณะนี้มีท่านสมาชิกลงชื่อ
มาประชุมครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งมาว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคมที่ผ่านมา ที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมการร่วมกันของฝ่ายวุฒิสภา เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๓ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.

๒. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

๓. ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ.

จึงแจ้งให้ท่านสมาชิกทราบครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) :

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ต่อไปก็เป็นการพิจารณาเรื่องด่วน คือร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภาไม่มีมติ

เห็นชอบให้พิจารณาต่อไป ตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒

ด้วยในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๘ เราได้ลงมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไปตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ ซึ่งใน ส่วนของสภาผู้แทนราษฎรก็มีร่างพระราชบัญญัติที่ค้างต้องพิจารณาครั้งนี้ ก็คือ ร่าง พระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ขณะเดียวกันก็มีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๒ ฉบับก็ คือ ร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. (นายนิกร จำนง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) แล้วร่างที่ ๒ ก็คือ ร่าง พระราชบัญญัติ ความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. (นายวชิระมณฑท์ คุณะ เกษมธนาวัฒน์ กับ คุณภักดิ์ศักดิ์ โอสถานุเคราะห์ เป็นผู้เสนอ) ก็เห็นว่าเป็นเรื่องทำนอง เดียวกัน ก็คงจะนำพิจารณารวมกันไปเลย ท่านสมาชิกคงไม่ ชัดซึ้งนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าไม่ชัดซึ้ง ก็จะขอ ดำเนินการตามระเบียบวาระต่อไปครับ

๓

ขอเชิญทางคณะรัฐมนตรีได้เสนอหลักการและเหตุผล และจากนั้นก็ขอเชิญท่านสมาชิกที่ได้
เสนอร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันเสนอหลักการและเหตุผลต่อไปครับ เชิญทางท่าน
รัฐมนตรีครับ

นายพินิจ จารุสมบัติ (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่
เคารพ กระผม นายพินิจ จารุสมบัติ รองนายกรัฐมนตรี ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติความรั
บผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. มายังประธานและสมาชิกได้
พิจารณาในวันนี้โดยมีหลักการ ดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้า
ที่ไม่ปลอดภัย

เหตุผล โดยที่สินค้าในปัจจุบันไม่ว่าจะผลิตในประเทศหรือนำเข้ามี
กระบวนการผลิตที่ใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงขึ้นไปลำดับ การที่
ผู้บริโภคจะตรวจพบว่าสินค้าไม่ปลอดภัยกระทำได้ยาก เมื่อผู้บริโภคนำสินค้าที่ไม่ปลอดภัย
ไปใช้อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สินของ
ผู้บริโภคหรือบุคคลอื่นได้ -----

แต่การฟ้องคดีในปัจจุบันเพื่อเรียกค่าเสียหายมีความยุ่งยาก เนื่องจากภาวะในการพิสูจน์ถึงความจงใจหรือประมาทเลินเล่อในการกระทำผิดของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าตกเป็นหน้าที่ของผู้ได้รับความเสียหายตามหลักกฎหมายทั่วไป เพราะยังไม่มีกฎหมายให้ความคุ้มครองผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายที่เกิดจากสินค้าโดยมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในความเสียหายของผู้ผลิตหรือผู้เกี่ยวข้องไว้โดยตรง จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย โดยนำหลักความรับผิดชอบโดยเคร่งครัดมาใช้ อันจะมีผลให้ผู้เสียหายไม่ต้องพิสูจน์ถึงความไม่ปลอดภัยของสินค้า ตลอดจนได้รับการชดเชยค่าเสียหายที่เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กระผมจึงขอเสนอให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย พ.ศ. ในวันที่ ขอขอบพระคุณครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านณัฐวุฒิครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย ด้วยพรรคชาติไทยได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการคุ้มครองผู้บริโภค จึงได้มอบหมายให้กระผมมอบหมายให้ท่านนิกร จำนง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ และมอบหมายให้คุณจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๑๔ ดอนเมือง กรุงเทพมหานคร เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผล ดังต่อไปนี้ครับ

หลักการ เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

เหตุผล โดยที่สินค้าในปัจจุบันไม่ว่าจะผลิตในประเทศหรือนำเข้า เมื่อผู้บริโภคซื้อและนำสินค้าไปใช้ปรากฏว่าเป็นสินค้าไม่ปลอดภัย ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สินของผู้บริโภคหรือบุคคลอื่นได้ การที่ผู้บริโภคจะตรวจพบว่าเป็นสินค้าไม่ปลอดภัยกระทำได้ยาก ทั้งนี้ เพราะกระบวนการผลิตที่ใช้ ความรู้

๕

ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงขึ้นเป็นลำดับ ในขณะที่เดียวกันการฟ้องคดีเพื่อเรียกค่าเสียหายในปัจจุบันมีความยุ่งยาก ทั้งนี้ เนื่องจากภาระในการพิสูจน์ถึงความจงใจหรือประมาทเลินเล่อในการกระทำผิดของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าตกเป็นหน้าที่ของผู้บริโภค หรือผู้ได้รับความเสียหายตามหลักกฎหมายทั่วไป เพราะยังไม่มีกฎหมายให้ความคุ้มครองผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายที่เกิดจากสินค้าไม่ปลอดภัย โดยกฎหมายฉบับนี้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในความเสียหายของผู้ผลิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้องไว้ โดยตรง และนำหลักความรับผิดชอบโดยเคร่งครัดมาใช้ ซึ่งจะมีผลให้ผู้บริโภคหรือผู้เสียหายไม่ต้องเป็นภาระพิสูจน์ถึงความไม่ปลอดภัยของสินค้า ตลอดจนผู้บริโภคหรือผู้เสียหาย จะได้รับการชดเชยค่าเสียหายที่เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กราบเรียนท่านประธานเพิ่มเติมครับ นอกจากเหตุผลดังที่กระผมได้กล่าวไปเบื้องต้นแล้วนะครับ สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคเองก็ยังไม่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่าบางกรณีมีการยื่นเรื่องเข้าไปขอจดทะเบียนในสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคเองนะครับ ยังใช้เวลาถึง ๕ - ๖ เดือน ก็ไม่สามารถที่จะอนุมัติได้ตามกำหนดเวลา ตามกฎหมาย และในท้ายที่สุดเมื่อผู้ไปขอจดทะเบียนไปดำเนินการยังถูกคณะกรรมการสั่งปรับอีกด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้ กระผมหวังว่าท่านประธานคงจะได้ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องให้ดูแลประสิทธิภาพของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคด้วย ท่านประธาน ที่เคารพครับ กระผมหวังว่าสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติจะได้ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ด้วย จะขอขอบพระคุณอย่างสูงครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญทางคุณวชิระมณฑต์
ครับ

นายวชิระมณฑต์ คุณะเกษมธนาวัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่าน
ประธาน วชิระมณฑต์ คุณะเกษมธนาวัฒน์ กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย ขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย
พ.ศ. ท่านประธานครับ ด้วยหลักการและเหตุผล ดังต่อไปนี้

๑. สินค้าในปัจจุบันมีกระบวนการผลิตที่ใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยีที่สูง การที่ผู้บริโภคจะตรวจพบว่าสินค้าไม่ปลอดภัยจึงเป็นไปได้ยากและอาจได้รับ
ความเสียหายจากการใช้สินค้านั้นได้

๒. ภาระการพิสูจน์ถึงความจงใจและประมาทเลินเล่อในการกระทำผิดของ
ผู้ประกอบการ ตามหลักกฎหมายทั่วไปนั้นเป็นหน้าที่ของผู้ได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นเรื่องที่
พิสูจน์ได้ยาก จึงจำเป็นจะต้องมีกฎหมายกำหนดไว้ให้ความรับผิดชอบในกรณีความเสียหาย
ที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยเป็นความรับผิดชอบโดยเคร่งครัด

ท่านประธานครับ ประโยชน์ของพระราชบัญญัตินี้มีกว้างขวางมาก กระผม
อยากขอเรียนประโยชน์ต่อประชาชนสัก ๓ - ๔ ประเด็น

๑. ประโยชน์ต่อประชาชน คือการสร้างหลักประกันให้แก่ผู้บริโภคกรณี
ได้รับความเสียหายจากสินค้าไม่ปลอดภัยว่าผู้ประกอบการต้องรับผิด โดยการนำหลักความ
รับผิดโดยเคร่งครัดมาใช้บังคับ อันนี้เป็นครั้งแรกของประเทศไทยของเรา

๒. สร้างมาตรฐานการผลิตและการควบคุมสินค้าที่สูงขึ้น

๓. กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่
ไม่ปลอดภัยและสินค้านั้นได้มีการขายไปแล้ว ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดจากการ
กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบการหรือไม่ก็ตาม

๔. ผู้เสียหายหรือผู้มีสิทธิฟ้องคดีแทน เพียงแต่พิสูจน์ว่าผู้เสียหายได้รับความ
เสียหายจากสินค้าของผู้ประกอบการ และการใช้หรือการเก็บรักษาสินค้านั้นเป็นไปตามปกติ
ธรรมดาเท่านั้น เพื่อให้ผู้ประกอบการต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่

๓)

ปลอดภัยโดยไม่ต้องพิสูจน์ว่าความเสียหายเกิดจากการกระทำของผู้ประกอบการ แต่อย่างใด

๕. กำหนดอายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยแตกต่างจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้ใช้สิทธิภายในสามปี นับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ประกอบการที่ต้องรับผิดชอบ หรือภายในสิบปีนับแต่วันที่มีการขายสินค้านั้น นอกจากนั้นแล้วผู้บริโภคในการฟ้องคดียังได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวง และเปิดโอกาสให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและสมาคมที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ฟ้องคดีแทนได้

สุดท้ายครับ ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะเรียกค่าเสียหายโดยอาศัยสิทธิตามกฎหมายอื่น ๆ ท่านประธานครับ ที่ผ่านมาระผมก็เห็นใจรัฐบาลทุกรัฐบาลของประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างประเทศไทยที่จะต้องมีการถ่วงดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจกับการพัฒนาความยุติธรรมและสิทธิของผู้บริโภค ตรงนี้ถึงแม้ว่าเรามีสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคอยู่แล้ว แต่ด้วยความจำกัดของงบประมาณและกำลัง ซึ่งผมคิดว่าจะใส่ไปเท่าไรก็คงไม่พอที่จะสามารถดูแลผู้บริโภคถึง ๖๐ ล้านคนในประเทศเราได้ แต่วันนี้ถือว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีที่พวกเรารวมทั้งรัฐบาลและฝ่ายสภาได้ร่วมกันที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่จะสร้างกลไก ที่จะดูแลให้ความยุติธรรมให้กับผู้บริโภค อาจจะมีบางกลุ่มผู้ประกอบการที่อาจจะไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ หรืออาจจะอยากให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความเข้มข้นน้อยลง แต่ผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัตินี้สำหรับ ผู้ประกอบการในยุคโลกาภิวัตน์ ไม่ใช่แต่จะเป็นประโยชน์แต่ผู้บริโภค แต่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการด้วยและเศรษฐกิจไทยโดยรวม -----

ท่านประธานครับ ในระหว่างที่รัฐบาลมีความตั้งใจที่จะปฏิรูปอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจไทย ด้วยกลไกของพระราชบัญญัตินี้จะทำให้ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการไทยต้องทำตามความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น โดยเฉพาะด้านมาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัย ซึ่งจะนำมาสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของทั้งตัวบริษัทเอง ผู้ประกอบการเอง และของเศรษฐกิจประเทศไทยด้วย ขอขอบพระคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านพินิจ จันทรสุนทรินทร์ นะครับ ท่านวิรัตน์ กัลยาศิริ และท่านสุรชาติ

นายพินิจ จันทรสุนทรินทร์ (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายพินิจ จันทรสุนทรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะขอกราบขอบพระคุณที่รัฐบาลแล้วก็มีสมาชิกผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ถือว่าเป็นนิมิตหมายดียิ่งครับท่านประธาน ที่เราจะได้มีร่างพระราชบัญญัติที่จะป้องกันแล้วก็ป้องปรามสินค้าที่จะทำให้เกิดอันตรายต่อทรัพย์สินและบุคคลทั่วไปด้วย ผมอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อได้ดูร่างพระราชบัญญัติแล้วนี้ มีข้ออยากจะฝากข้อสังเกต และถ้าเป็นไปได้ก็ขอความกรุณาได้ไปพิจารณาในชั้นกรรมาธิการด้วย กล่าวคือ เห็นด้วยกับเหตุผลทุกประการที่กล่าวถึง แต่ในร่างพระราชบัญญัตินี้ที่ผมยังเป็นห่วงก็คือ ผู้ประกอบการ ครับท่านประธาน ผู้ประกอบการซึ่งในมาตรา ๔ ซึ่งเขียนไว้ยกเว้นสินค้าที่จะกำหนดในกฎกระทรวง เมื่อสักครู่นี้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีความกังวลในเรื่องนี้ด้วยว่า ถ้าหากว่าผู้ที่ประกอบการไม่ประสงค์หรือไม่ให้ความร่วมมือและหรือเกิดจะมีปัญหาเกี่ยวกับบุคคลอื่น ผู้ที่ได้รับความเสียหายได้ก็จะมาวิ่งเต้นครับท่านประธานครับ มาวิ่งเต้น เพราะจะยกเว้นสินค้าที่จะกำหนดในกฎกระทรวง ยกเว้นสินค้าที่จะกำหนดในกฎกระทรวงก็หมายความว่า ใครวิ่งได้วิ่งเอาละตรงนี้ ถ้าเป็นสมัยก่อนบอก ใครจิ้มกล่องได้ก็รอดตัวไป อันนี้ก็อยากจะฝากว่า ถ้าเวลาจะประกาศยกเว้นในกฎกระทรวงตามมาตรา ๔ ก็อยากจะฝากรัฐบาลจงพิจารณาเรื่องนี้ด้วย แล้วโดยเฉพาะถ้าหากว่าประกาศในกฎกระทรวง ถ้าแก้ได้ใหม่ ระบุไปเลยครับ เราจะได้พูดแจ่มแจ้งแดงแจ๋ในสภานี้ในวาระสองว่าเราเห็นด้วยว่าสินค้าที่เราจะยกเว้น เว้นอะไรบ้างครับในมาตรานี้

๘

ผมก็เป็นห่วงอีกประเด็นหนึ่งคือในมาตรา ๗ ท่านประธาน เราก็จะคุ้มครอง
ครับ เราจะคุ้มครองผู้บริโภคทั้งหลาย แต่ปรากฏว่าในมาตรา ๗ ท่านครับ ท่านดูมาตรา ๗
สินค้านั้นมิได้เป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย แน่ขนัดสินค้าไม่ปลอดภัยเราจะกลัวทำไม ไม่ต้องมา
เขียนครับ เขียนให้เปลืองกระดาษ เสียสมองทำไม อันนี้ช่วยใช่ไหม ช่วยผู้ประกอบการใช่ไหม
ครับ

๒. ผู้เสียหายได้รู้อยู่แล้วว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย จริงอยู่เรา
อยากจะเขียนร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับความเป็นธรรม แต่ว่าเดี๋ยวนี้เราบอกว่าสินค้าไม่
ปลอดภัย เรารู้แล้วว่าสินค้าไม่ปลอดภัย แต่ว่าก็มาเขียนเพื่อจะได้แย้งในศาลอาจจะเป็นไปได้นะ
ครับ

อีกประการหนึ่งนะครับ มันขัดกันใหม่ท่านประธานครับ เราจะเขียนคุ้มครองผู้บริโภคทั้งหลาย
แต่ปรากฏว่าเราเขียนให้อย่างนี้ อันนี้ผมก็เป็นห่วงครับท่านประธานครับ อยากจะขอฝากผู้ที่
เกี่ยวข้อง

อีกอันหนึ่งที่เราเป็นห่วงก็คือ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและสมาคมอัน
เกิดขึ้นจากขณะที่ผ่านตามาตรา ๑๐ ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อันนี้แหละครับท่าน
ประธานครับ ขนาดที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคบอกว่า ยังไม่มีอำนาจ ไม่มีบทลงโทษ
และไม่มีงบประมาณพอ เมื่อกี้ผมฟังผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ อันนี้เป็นข้อด้อยท่าน
ประธานครับ เราจะทำอย่างไรว่าจะให้มันเข้มแข็งขึ้น มีบท แชนซัน (Sanction) มากกว่านี้ขึ้น
ว่า ถ้าเกิดปัญหาเกิดขึ้นแล้วเราจะทำอย่างไรนะครับ -----

ในมาตราต่อไปซึ่งได้บอกมาให้ฟ้องร้องได้ นะครับ เรียกค่าเสียหายได้ตามประมวลกฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญา ตามที่ได้กล่าวไปแล้ว แต่สาระสำคัญที่เราเขียนแย้ง ที่มันมีปัญหายกเว้นไว้ในมาตรา ๔ แล้วเขียนให้ประโยชน์แก่ผู้ประกอบการในมาตรา ๗ ด้วย อันนี้จะเป็นสาระสำคัญอยากจะฝากคณะกรรมการเพื่อจะพิจารณาในเรื่องนี้ ต่อไป ๑. ที่ผมกราบเรียนก็คือ เราใส่เลยได้ใหม่ในมาตรา ๔ ๒. มาตรา ๗ ลองไม่ต้องเขียนได้ใหม่ อันนี้ผมฝากไว้ครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านวิรัตน์ครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ เกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. นะครับ ผมได้ติดตามเรื่องนี้มาโดยลำดับนะครับ ปราบกฏว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ตอนนั้นสมัย ฯพณฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อจะยกร่างขึ้นมาแล้วก็เสนอไปคณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นด้วยในหลักการหลายประเด็น หลายประการครับ ท่านประธานครับ ผมมีปัญหาในฐานะเป็นผู้ประกอบวิชาชีพแต่เดิมนะครับ เคยมีคดีเครื่องตัดไฟฟ้าที่เขาโฆษณาบอกว่า ไฟช็อต ตัด ไฟไหม้ ตัด นะครับ ปราบกฏว่าสินค้าไม่มีคุณภาพ ช็อตแล้วตาย ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือภาระการพิสูจน์ตามกฎหมายเดิมต้องอยู่กับคนที่ตายหรือญาติ มันพิสูจน์ยาก เพราะฉะนั้นร่างกฎหมายนี้ทำให้ภาระการพิสูจน์ตกกับผู้ประกอบการถือเป็นนิมิตหมายที่ดีเรื่องหนึ่งในประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมขออนุญาตสนับสนุนก็คือ ไม่ว่าจะจงใจหรือประมาทเลินเล่อ เพราะถ้าไม่เขียนว่า จงใจหรือประมาทเลินเล่อ ไว้ให้ชัด มันจะเป็นช่องทางในการสู้คดีซึ่งผู้ประกอบการจะมีช่องทางมากกว่า

ประเด็นที่ ๓ ถ้าเราเปิดโอกาสให้ใครเสียหาย ใครตาย ใครได้รับความเสียหาย ฟ้อง ฟ้องเรียงคดีเข้าไปนะครับ กว่าคดีจะจบ กว่าคดีจะสิ้นก็มีผลเฉพาะคนที่ฟ้อง แต่จะไม่มีผลไปถึงผู้บริโภครายอื่นด้วย เพราะฉะนั้นการที่ร่างกฎหมายฉบับนี้เปิดช่องให้สมาคมผู้บริโภคสามารถฟ้องแทนประชาชนได้ แล้วก็เมื่อมีคำพิพากษาเกิดขึ้นแล้วให้ใช้บังคับสำหรับผู้บริโภค

รายอื่นด้วย ถือเป็นนิमितหมายที่ดีสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วที่สำคัญไปกว่านั้นการฟ้องคดีที่ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใด ๆ การฟ้องคดีที่มีอายุความขยายจากละเมิดปกติซึ่ง ๑ ปีนับแต่วันที่รู้ความเสียหายและรู้ตัวผู้กระทำผิด ขยายเป็น ๓ ปีนับแต่วันที่รู้ความเสียหายและรู้ตัวผู้กระทำผิด หมายความว่าขยายเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๓ ปี หรือ ภายใน ๑๐ ปีนับแต่วันที่ส่งมอบสินค้าก็ถือเป็นนิमितหมายที่ดีครับ แต่อย่างไรก็ตาม ท่านประธานครับ ผมยังเห็นว่าถ้าได้เขียนกรอบให้กว้างไปกว่านี้ ให้หมายรวมถึงสินค้านำเข้า สินค้านำเข้าเขียนไว้แล้วครับ แต่ที่ผมหมายถึงสินค้านำเข้าในราคาที่ไม่แพงนัก แต่เราขยายแพงเป็น ๑๐ เท่า ๒๐ เท่าในประเทศไทย อย่างมือถือในตอนแรกก็ เข้ามาในต่างประเทศชนิดเดียว มาเมืองไทยแพงเป็นแสน แล้วก็ค่อย ๆ ลด ๆ ลงมา กฎหมายเหล่านี้ะครับ อันนั้นมือถือเป็นตัวอย่างที่ยกขึ้นมา แต่จะมีอีกก็ตัวอย่างครับ สินค้าที่สั่งเข้ามาผู้บริโภคไม่มีโอกาสได้ต่อรอง ไม่มีโอกาสสั่งจากต่างประเทศ ผู้ประกอบการ ก็ขายแพงขึ้นไป เหล่านี้ะครับ นี่คือประเด็นที่ ๑ ที่ฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ให้ครอบคลุมเรื่องเหล่านี้ได้ไหม จะเป็นการให้ประโยชน์กับประเทศชาติ ให้ประโยชน์กับ ผู้บริโภคคนไทยนะครับ แล้วเป็นไปได้ไหมครับที่จะรวมถึงอสังหาริมทรัพย์ เช่น บ้าน จัดสรร เพราะว่าถ้าไม่อย่างนั้นแล้ว ท่านประธานครับ บ้านจัดสรรก็จะเข้าไปใช้กฎหมายเดิมเรื่องความชำรุดบกพร่อง อายุความก็ใช้ประมวลกฎหมายแพ่ง แล้วภาระพิสูจน์ก็ ตกกับผู้บริโภค ถ้ารวมถึงอสังหาริมทรัพย์ อย่างหมู่บ้านจัดสรรสร้างไม่ดี สร้างไม่มีคุณภาพ หลอกต้มคนดู หลอกขายกันนะครับ ถ้าครอบคลุมมาถึงตรงนี้ด้วย ผู้บริโภคก็จะได้ประโยชน์ และหมายความว่าถ้าเรื่องคนที่ ๑ ฟ้องแล้ว คนที่ ๒ ๓ ๔ ถึงคนที่ ๑๐๐ ผู้ที่ซื้อบ้านเหล่านั้นก็ไม่ต้องมาฟ้องคดีใหม่ คดีก็ไม่ต้องรกราคาล มันจะครอบคลุมได้ถึงอสังหาริมทรัพย์ได้ด้วยหรือไม่ครับท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับ -----

๑๒

สำคัญที่สุดครับ เกี่ยวกับเรื่องนี้กฎหมายที่ออกมาตามรัฐธรรมนูญ เพื่อดูแลองค์กรอิสระ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเหล่านี้ครับ เป็นเรื่องที่รัฐบาลคิดอย่างไรแล้วกำลังยกร่างขึ้นมาเข้าสภา เมื่อไรครับก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ผมขออนุญาตทวงถาม รวมไปถึงการที่ผู้ประกอบการรายใหญ่มาบีบบังคับมากีดกันผู้ประกอบการรายเล็ก แล้วเป็นเหตุให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหาย ในส่วนนี้กฎหมายได้เขียนคลุมไปถึงหรือไม่ เพราะว่าผมมีความคิดว่าไหน ๆ ยกร่างกฎหมายเป็นประโยชน์แล้วนะครับ น่าจะเขียนให้ครอบคลุมถึงประเด็นเหล่านี้ครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสุรชาติครับ แล้วก็ ท่านอรดี เมื่อก็ยกมือ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ อุดรธานี พรรคไทยรักไทย ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณทางรัฐบาลนะครับ กับเพื่อนสมาชิกแต่ละพรรคได้เสนอร่างพระราชบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเรื่อง ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ท่านประธานครับ ผมเห็นแล้วผมก็ ชื่นใจ แทนพี่น้องประชาชน ต่อไปเราจะได้อินค้าจะเป็นสิ่งไหนก็ตาม จะเป็นรถยนต์จะเป็นเครื่อง ไฟฟ้า แม้กระทั่งที่พักอยู่อาศัยทุกเรื่อง ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ครอบคลุมจะเป็นประโยชน์ กับพี่น้องประชาชนที่ได้ใช้ของดี บริโภคสิ่งที่ดี ๆ เสียทีนะครับ อันนี้ผมต้องขอขอบคุณฝาก ท่านประธานไปยังรัฐบาล แล้วก็ท่านรองนายกที่กำกับดูแลเรื่องนี้ อยู่ด้วย ท่านพินิจ จารุสมบัติ ฉะนั้นท่านประธานครับ ผมจะฝากข้อสังเกตเพียงนิดเดียว มาตรา ๑๕ อาจจะให้มีผลย้อนหลัง หลังจากร่างพระราชบัญญัตินี้บังคับใช้แล้วนะครับ พี่น้องประชาชนจะบริโภคสิ่ง ใดก็ตาม ซื้อจะเป็นสินค้าตัวใดก็ตามนะครับ ที่ขายกันอยู่ในท้องตลาดเคลื่อนไปมีของปลอม มีของปลอมปนอะไรต่าง ๆ เยอะแยะมากมายนะครับ มาตรา ๑๕ นี้ให้มีผลโยงไปถึง พี่น้องภาคประชาชนซื้อสินค้าไปแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี ๒ ปี ๑ ปีอะไรก็ว่าไป เดี่ยวจะปฏิเสธ ว่าคุณซื้อไปเมื่อวาน กฎหมายประกาศบังคับใช้วันนี้ของพรรคนี้มันถกปัญหากันเปล่า ๆ นะ ครับ แล้วทำให้พ่อค้าคนกลางหรือผู้ผลิตนี้หลบหลีกกฎหมายนี้ทางอ้อม ต้องฝากท่าน ประธาน ฉะนั้นผมก็วางข้อสังเกตไว้เพียงแค่นี้ครับ แล้วส่วนหนึ่งก็สำคัญ ก็คือ

๑๓

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคนี้ะครับ ตามมาตรา ๑๐ ผมดูแล้วผมก็ชื่นใจแทนพี่น้องประชาชน ต่อไปก็จะได้รับเอื้อประโยชน์จากภาครัฐเกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติฉบับนี้ อย่างแน่นอนนะครับ ต้องขอขอบคุณท่านประธานด้วยความเคารพครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านอรดีนะครับ แล้วท่านนคร ท่านวิชาญ ท่านศิริศักดิ์ เชิญครับ

นางสาวอรดี สุทศศรี (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน อรดี สุทศศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย จังหวัดกาฬสินธุ์ ดิฉันขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. -----

ท่านประธานคะ กฎหมายฉบับนี้ถือว่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนเป็นอย่างมาก เนื่องจากในปัจจุบันมีสินค้าหลายประเภท ทั้งที่ผลิตในประเทศและนำเข้า เมื่อบริโภค หรือใช้สินค้าแล้วก่อให้เกิดอันตรายทั้งต่อชีวิต ต่อร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สินของผู้บริโภคหรือบุคคลอื่น เมื่อเกิดเหตุขึ้นไม่สามารถฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจากผู้เกี่ยวข้องได้ ซึ่งในกฎหมายนั้นควรจะต้องกำหนดคะว่าบุคคลใดบ้างที่จะมีส่วนรับผิดชอบต่อความเสียหายจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ท่านประธานที่เคารพคะ สินค้ามากมายที่อยู่ในท้องตลาด ดิฉันจะยกตัวอย่าง เช่น การใช้สารเร่งเนื้อแดงในการเลี้ยงหมู การใช้สีในอาหาร สารพิษในอาหารเสริม การใช้สารในการทำศัลยกรรม การใช้ฟอร์มาลินในอาหารทะเล สารปนเปื้อนในนมผง ถูกลมนิรภัยในรถยนต์ ยาลดความอ้วน และยารักษาโรค และสินค้าอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน อย่างถ้าเราจะฟังข่าวที่ผ่านมานะคะ ท่านประธาน ไม่ว่าจะสื่อต่าง ๆ ก็ลงว่า สธ. ค้นพบโรงฆ่าสัตว์ที่นำเครื่องในไปแช่ในฟอร์มาลิน อันนั้นถือว่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพคะ อย่างไรก็ตามหากได้มีมาตรการให้มีหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพสินค้าที่ไม่ปลอดภัยควบคู่กันไปด้วยนั้นก็เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนเป็นอย่างมาก เป็นการลดปริมาณสินค้าที่ไม่ปลอดภัยให้ถึงมือผู้บริโภคน้อยลง แต่ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นจากการใช้สินค้า กฎหมายควรกำหนดความรับผิดชอบของหน่วยราชการไว้ด้วย ไม่ว่าจะเป็องค์กรอาหารและยา หรือ อย. นี่นะคะ และสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม มอก. หรือหน่วยงานอื่น ๆ โดยเมื่อมีการตรวจสอบสินค้าแล้วต้องมีการแสดงให้ประชาชนได้รับทราบว่สินค้านั้น ๆ มีการตรวจสอบโดยหน่วยงานของทางราชการเรียบร้อยแล้ว และที่สำคัญที่สุดก็คือควรจะให้มีการเร่งรัดดำเนินการเพื่อจะได้รับการคุ้มครองพี่น้องประชาชนที่เสียหายจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ที่กำหนดให้กฎหมายนี้บังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดิฉันเห็นว่าควรให้มีผลบังคับใช้ในทันทีที่ประกาศจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากกว่า ดิฉันขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติความผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ กราบขอบพระคุณคะท่านประธาน

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านนครครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพ ครับ ผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ที่ทางรัฐบาลได้เสนอต่อสภาแห่งนี้ แต่ผมขออนุญาตที่จะตั้งข้อสังเกต แล้วก็ฝากเป็นประเด็นคำถามฝากท่านประธานไปถึงคณะรัฐบาลนะครับ ในเรื่องหลักการ และเหตุผลคงต้องมีการทำความเข้าใจกันนิดหนึ่งนะครับ ท่านประธานครับ เนื่องจากว่าใน เหตุผลซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อสภาแห่งนี้ค่อนข้างที่จะชัดเจน แต่ผมขออนุญาตที่จะ อธิบายเหตุผลประกอบเพิ่มเติมนะครับ โดยรัฐบาลให้เหตุผลว่า โดยที่สินค้าในปัจจุบันไม่ ว่าจะผลิตภายในประเทศหรือนำเข้า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสินค้านี้นะครับมีทั้งที่ผลิต ภายในประเทศของไทยเราเองด้วย และก็ที่นำเข้าจากต่างประเทศด้วย -----

ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกาย อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สินของผู้บริโภคท่าน
 ประธาน ที่เคารพครับ ในเมื่อสินค้าที่มีอยู่ที่ผลิตในประเทศเป็นอันตราย อันนั้นส่วนหนึ่ง
 แล้วก็สินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศอีกส่วนหนึ่ง ก็จะแยกออกเป็นในส่วนของที่เป็น
 อสังหาริมทรัพย์ ซึ่งนำเข้ามาจากต่างประเทศไม่ได้อยู่แล้วนะครับ ส่วนสังหาริมทรัพย์ไม่ว่าจะ
 เป็นเครื่องใช้ไฟฟ้า สารเคมี รถยนต์หรืออะไรต่าง ๆ เราสามารถที่จะนำเข้ามาได้ เพราะมันเป็น
 สังหาริมทรัพย์ คือทรัพย์สินที่เคลื่อนที่ได้ ส่วนทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ ประชาชนก็เกี่ยวข้อง
 กับการอุปโภคและบริโภคด้วยเช่นกัน ผมขออนุญาตยกตัวอย่างเช่น บ้านจัดสรร อาคาร
 สถานที่ พอผมมาติดต่อเนื่อง ท่านประธานที่เคารพครับ มาติดต่อเนื่องในคำจำกัดความตาม
 มาตรา ๔ คำว่า สินค้า รัฐบาลเสนอไว้แต่เพียงว่า มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ สินค้า
 หมายความว่า สังหาริมทรัพย์ทุกชนิดที่ผลิตหรือนำเข้า ก็แสดงว่ากรอบจำกัดของร่าง
 พระราชบัญญัตินี้จำกัดเฉพาะที่เป็นสังหาริมทรัพย์ คือทรัพย์สินที่เคลื่อนที่ได้เท่านั้น ท่าน
 ประธานที่เคารพครับ ในส่วนนี้ก็ไม่ได้ครอบคลุมถึงบ้านจัดสรร ไม่ได้ครอบคลุมถึง
 อสังหาริมทรัพย์ที่เคลื่อนที่ไม่ได้ ที่ผู้บริโภคซื้อไปจากผู้ประกอบการหรือผู้ผลิตแล้วไม่สามารถ
 ที่จะใช้ประโยชน์จากพระราชบัญญัตินี้ได้เลย อย่างนั้นใช่ไหมครับท่านประธานครับ เป็นสิ่งที่
 เป็นการจำกัดวงค่อนข้างแคบ แต่ว่าแม้ว่าจะแคบนะครับ คือรัฐบาลจำกัดวงเฉพาะสินค้าที่
 เคลื่อนที่ได้เท่านั้นนะครับ ผมก็ยังเห็นชอบในหลักการ แล้วก็รอกฎหมายฉบับนี้มานาน ซึ่งถ้า
 เกิดว่าไม่มีกรณีตัวอย่างที่ผู้บริโภคซื้อรถยนต์จากผู้ประกอบการไป ซึ่งเป็นรถป้ายแดงเป็นรถ
 ใหม่ ยังไม่ได้ใช้มาก่อน แต่ปรากฏว่าคุณภาพของรถยนต์ คุณภาพของสินค้าที่ผู้บริโภคได้รับ
 นั้นมันไม่ตรงกับสิ่งที่ผู้บริโภคซื้อไป แล้วก็มันไม่คุ้มค่ากับเงินที่เขาว่าจะหามาได้ แล้วก็คิดว่า
 จะตั้งใจที่จะไปซื้อนี่นะครับ คุณภาพมันไม่ได้ตามที่โฆษณาไว้ ก็คงไม่มีร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้เสนอขึ้นสู่สภา เพราะฉะนั้นแม้ว่าจะมีขอบเขตที่จำกัด แต่ผมเองก็เห็นด้วย
 นอกเหนือจากนั้นครับ ท่านประธานครับ อยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ
 รัฐมนตรีด้วยว่า สินค้าหลายอย่างที่จำหน่ายอยู่ในตลาดในปัจจุบันค่อนข้างมีปัญหาทั้งต่อ
 สุขภาพอนามัยและการพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญาของคนไทย ผมขออนุญาต
 ยกตัวอย่าง ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยของนักวิชาการก็คือ อย่างเรื่องผงชูรสนี่นะครับ

๑๗)

ผงฐุรสนี่นักวิชาการที่ได้ ทำการศึกษาวิจัยหลายหน่วยงานบอกว่าถ้าเกิดว่ามีสารโซเดียมกลูตาเมต (Sodium glutamate) อยู่ มันจะทำให้คนแคะแคะกรีนลงนะ ในส่วนนี้กฎหมายฉบับนี้ ครับสมควรที่จะเข้าไปคุ้มครองคนไทยทั่วประเทศ เพราะมันหมายถึงว่า ถ้าเกิดว่าคนไทยทั่วประเทศนี้ะครับมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงใหญ่โตขึ้น ไม่ได้แคะแคะกรีนลง ในลักษณะนี้ผม ว่าก็เป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองต่อประเทศชาติ แล้วก็ต่อพี่น้องคนไทยทั่วประเทศ ผมสังเกต คือกฎหมายจะส่งผลก็ต่อเมื่อใช้ระยะเวลาในการพิสูจน์ -----

ผมเคยเดินทางไปศึกษาดูงานที่ประเทศญี่ปุ่น สมัยก่อนคนที่ประเทศญี่ปุ่นนี้ตัวไม่โต ตัวเล็ก นะครับ แต่ทราบว่ารัฐบาลของเขาได้ออกมาตรการเพื่อไม่ให้ผู้ประกอบการนำสารโซเดียมกลูตาเมต ที่อยู่ในผงชูรสมาทำให้ประชากรของเขาได้บริโภค ปัจจุบันนี้ไปดูที่ประเทศญี่ปุ่นเถอะ ครับ เราต้องแหงนหน้าดูเขา เพราะว่าตัวเขาโตขึ้น ใหญ่ขึ้น อันนี้คือเป็นส่วนหนึ่งที่จะชี้ให้เห็น ถึงในอนาคตว่าจะประโยชน์ต่อบ้านเมือง

ส่วนที่ ๒ ที่ผมเป็นห่วง ท่านประธานครับ แล้วก็กำลังแพร่ระบาดโดยปราศจากการยับยั้ง ปราศจากการควบคุมของรัฐบาลอย่างเข้มงวด ก็คือการนำเข้าสารเคมีที่เป็นพิษจากประเทศต่าง ๆ นำเข้ามาในประเทศไทยหลายหมื่นตัน ไม่ว่าจะเป็นยาฆ่าหญ้า ไม่ว่าจะเป็นยาฆ่าแมลง ต่าง ๆ เหล่านี้ครับ ผมไม่ต้องการให้ประเทศไทยหรือคนไทยนะครับเป็นหนูทดลองยาให้กับชาติมหาอำนาจที่เป็นเจ้าของผู้ผลิตสารพิษต่าง ๆ เหล่านั้น ช่วยยับยั้งได้ไหมครับท่านประธานครับ สารเคมีทุกชนิดควรที่จะมีกำหนดมาตรการ ถ้าเกิดว่าสารเคมีต่าง ๆ เหล่านั้นส่งผลต่อชีวิต ส่งผลต่อร่างกาย สุขภาพอนามัยของคนไทยแล้วนี้ รัฐบาลต้องมีมาตรการในการที่จะป้องกันและกีดกันให้กับคนไทยที่ได้รับผลกระทบ ผมเคยได้ฟังจากประชาชนที่สหรัฐอเมริกา เขาเรียกค่าเสียหายจากผู้ผลิตยาสูบที่ส่งผลให้เขาที่ไปสูบหรือใช้บริการสินค้าของเขาแล้ว เรียกค่าเสียหายเป็นสิบล้านเป็นร้อยล้านนะครับ อยากจะเห็นกฎหมายของประเทศไทยพัฒนาไปถึงจุดนั้นด้วย ผมก็ขออนุญาตที่จะนำเสนอเหตุผลประกอบการอภิปราย แล้วก็เห็นด้วยนะครับ แต่ว่าเรื่องสุดท้ายครับท่านประธานครับ

เรื่องสุดท้ายที่ผมอยากจะฝากท่านประธานก็คือว่า มาตรการในการลงโทษนี้ นะครับ ผมอยากจะให้กำหนดโทษที่มันสูงกว่านี้ นอกเหนือที่จะทดแทนในทางแพ่ง แล้วนี้เราจะต้องมีมาตรการในการที่จะเอาผิดกับผู้ประกอบการที่ขาดความรับผิดชอบในทางอาญาด้วย แล้วก็ต้องมีมาตรการในการลงโทษ ไม่ว่าจะเป็นการปรับ กักขัง จำคุก ต้องมีมาตรการเหล่านี้ด้วยนะครับ เพื่อที่จะให้กฎหมายศักดิ์สิทธิ์ และผู้ประกอบการก็จะเข้มงวดในสินค้าของตนเอง ดูแลสินค้าของตนเองให้มีมาตรฐาน คนไทยก็จะได้รับบริโภคสินค้าที่มีมาตรฐาน เช่นเดียวกับทั่วโลกที่เจริญแล้วนะครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านวิษณุครับ

๑๘

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วิชาญ มินชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย ก่อนอื่นผม ต้องขอชื่นชมคณะกรรมาธิการที่รัฐบาลได้ออกกฎหมายซึ่งเป็นประโยชน์กับผู้บริโภคทั่วประเทศ โดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบ ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ท่านประธานครับ คงเป็นเรื่องปกติครับ เพราะว่า เมื่อมีผู้ผลิตก็ต้องมีผู้ซื้อหรือผู้บริโภค แต่ส่วนหนึ่งนั้นต้องยอมรับว่าวันนี้พี่น้องประชาชนเอง นั้นไม่สามารถที่จะเลือกสินค้าหรือหาสินค้าตามต้องการของตนเองได้ เพราะว่าผู้ผลิต นั้นได้มีการโฆษณา ได้มีการปิดประกาศ ได้มีการเสนอสิ่งต่าง ๆ ตามสินค้าที่ตัวเองผลิตว่า มีสรรพคุณหรือมีสิ่งที่ดีถึง แต่สิ่งหนึ่งนั้น เมื่อผู้บริโภคซื้อสินค้าไปแล้ว ผลที่ออกมาไม่ได้ เป็นไปตามประกาศ หรือก่อให้เกิดปัญหาทั้งในเรื่องของจิตใจและนำมาซึ่งความเดือดร้อน หรืออาจจะต้องสูญเสียในเรื่องของ ความรู้สึกทางจิตใจและร่างกายด้วยซ้ำ ท่านประธานครับ ผมเองคงขออนุญาตครับว่าเหตุผลในเรื่องของการเสนอกฎหมายฉบับนี้นั้น เพียงแต่ต้องการ ให้หาบุคคลที่ผู้บริโภคนำสินค้าต่าง ๆ เหล่านั้นเข้าไปแล้วไม่ได้รับการตอบสนองตามที่ตัวเอง นั้นซื้อสินค้าหรือบริโภคนำสินค้า แต่กระบวนการของศาลนั้นเป็นกระบวนการที่จะต้องนำพิสูจน์ ในเรื่อง สำคัญว่าสินค้านั้นด้อยคุณภาพอย่างไร สินค้าคุณภาพไม่ตรงตามที่เรา ต้องการ ตรงนั้นเป็นเรื่องยากครับท่านประธาน ถ้าในเรื่องของการนำพิสูจน์ และบางอย่งนั้น เป็นเรื่องยากต่อกระบวนการที่จะต้องไปนำชี้ หรือจะต้องมีวิธีการต่าง ๆ ที่จะต้องนำเสนอเข้าไปในส่วนของการพิสูจน์ เรียกว่าจะต้องมีเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่สำคัญ -----

ผมขออนุญาตครับว่า ในเรื่องที่สำคัญที่สุดที่ผมเองคงจะต้องขอยุติถึงในเรื่องของสิ่งที่จำเป็น ก็คือในเรื่องของการบริโภคในเรื่องของอาหาร เพราะว่าเป็นเรื่องสำคัญเนื่องจากว่าเรื่องอาหารเป็นเรื่องที่จะต้องนำเข้าสู่ร่างกาย และการนำเข้าสู่ร่างกายนั้นเป็นเรื่องยากต่อการพิสูจน์ กว่าผลมันจะออกมานั้นนะครับ ในกฎหมายฉบับนี้นั้นมีในส่วนของมาตรา ๑๒ นี้ผมดูแลว่ามันคงเป็นเรื่องที่จะต้องสอบถามนะครับว่า ในมาตรา ๑๒ เขียนว่า สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดจากสินค้าไม่ปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ประกอบการที่ต้องรับผิดชอบ หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่มีการขายสินค้านั้น ท่านประธานครับ ตรงนี้ละครับ ในมาตรา ๑๒ สินค้าบางชนิดบางอย่างนั้นเป็นสินค้าซึ่งผลิตขึ้นมา อย่างยาเป็นสินค้าประเภทเสริมสร้างนะครับในส่วนของร่างกาย หรือเป็นสินค้าพวกอาหารที่เป็นผลิตภัณฑ์ ที่วางขายออกมาเยอะแยะมากมาย ทั้งนำเข้าและผลิตในตลาดของเรา ส่วนหนึ่งนั้น ออ. เองนะครับก็เข้าไปดูควบคุมตัวอย่างสินค้าบางชนิดบางอย่างนั้น วิจัย พิจารณาออกมาแล้ว แต่เขียนสรรพคุณเกินไป แล้วการสะสมสินค้าบางยี่ห้อบางอย่างนั้นบริโภคเข้าไปนะครับมันอาจจะมีสารบางชนิดที่ไปกระตุ้นให้ร่างกายนั้นมีความรู้สึกที่ดี คือ กระฉับกระเฉงขึ้น แต่พอทานเข้าไปมาก ๆ นะครับมันก็เริ่มอ่อนล้าลงไป แล้วก็สะสมเป็นส่วนที่เป็นอันตรายต่อร่างกาย แต่ในกฎหมายฉบับนี้ในมาตรา ๑๒ นั้นเขียนไว้ในช่วงระยะเวลาเพียง ๓ ปีนะครับ ในช่วงระยะเวลา ๓ ปีหรือ ๑๐ ปี หลังจากที่มีการนำสินค้านั้นมาบริโภคตรงนั้น ผมว่ามันไม่ใช่ละครับท่านประธาน ถ้าสินค้าที่ยังวางจำหน่ายอยู่ในตลาดนั้น ยกเว้นเขายกเลิกไปแล้วนี่ก็คงจะไปฟ้องผู้ประกอบการคงเป็นเรื่องลำบาก แต่ถ้ามีการทำธุรกิจที่ต่อเนื่องแล้วยังมีการนำสินค้าเหล่านั้นออกมาผลิตสู่ท้องตลาดนั้นนะครับ ในส่วนของนำพิสูจน์ในเรื่องดังกล่าวถ้าเขาบริโภคเป็นประจำ แล้วในการติดต่อในเรื่องของสารอาหารต่าง ๆ เหล่านี้ ก็สมควรครับว่าในเรื่องของการนำพิสูจน์ในช่วงระยะเวลาที่กล่าวถึงคือช่วง ๓ ปีนั้นก็คงจะต้องยืดเวลาออกไปในการที่จะนำพิสูจน์ในส่วนของสินค้าดังกล่าว ท่านประธานครับ มีบางอย่างซึ่งผมเองนั้นได้เคยสอบถามไปยังส่วนงานของผู้ที่ดูแลรับผิดชอบ เช่น ออ. นะครับ วันนี้มีหลายประเภทของสินค้าซึ่งเกิดปัญหา ผมขออนุญาตยกตัวอย่างเพื่อที่จะเป็นการเสนอให้กับทางรัฐบาลเองนะครับ ทาง ฯพณฯ รอง

๒๑

นายกรัฐมนตรีได้ทราบ เพราะท่านดู สคบ. ในส่วนหนึ่งนั้น เมื่อสัปดาห์ที่แล้วนี้ผมได้รับแจ้ง
นะครับว่ามีน้ำดื่มชนิดหนึ่งนะครับ คงไม่ขอเอ่ยนาม เป็นน้ำแร่สี่เขียวครับ ก้นขวดนั้นเป็นสีมี
ตะไคร่น้ำ แล้วก็น้ำดังกล่าวนั้นนะครับเป็นน้ำแร่ ราคาก็คงจะสูงกว่าปกติของน้ำดื่มทั่วไป แต่
ที่เอามานั้น เขียว มีตะไคร่ อีกขวดหนึ่งนะครับมีลักษณะเป็นฟองละอองอยู่ในน้ำดังกล่าว เมื่อ
ผมได้รับมาแล้วก็เอาไปให้ทาง อย. ได้ตรวจสอบ ปรากฏว่า อย. ไปตรวจสอบ ใช้เวลาในการ
ตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวถึง ๓ อาทิตย์ แต่ถามว่า ตรงนั้นความผิดรับชอบในการผลิตนั้น
ท่านมั่นใจหรือเปล่าครับว่าของเหล่านั้นนำสู่ตลาดในช่วงระยะเวลาต่อจากตรงนี้ไป ณ วันที่
เราแจ้งไป ไปสู่มตรวจนี้ ๓ อาทิตย์ -----

๒๒

ผมถาม อย. บอกว่าท่านจะให้ผลิตต่อหรือไม่อย่างไร วันนี้ยังไม่ได้แจ้งหนังสือมานะครับ เพียงแต่บอกในที่ประชุมกรรมการว่าจะสั่งให้ระงับหยุดการผลิตโรงงานน้ำดื่ม ซึ่งผลิตถึงหลายยี่ห้อครับ โรงงานเดียว เพียงแต่เอาตรายี่ห้อมาสวมเท่านั้นเอง และผมก็ได้ถาม ต่อไปเมื่อวานนี้บังเอิญไปตรวจสอบโรงงานน้ำดื่มยี่ห้ออื่น ลักษณะของการเก็บหรือบรรจุนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่จะก่อให้เกิดปัญหาในเรื่องการใช้หรือสิ่งของบริโภค แต่ไม่ได้มีการเขียนว่าจะเก็บอย่างไร ดังนั้นที่ผมยกตัวอย่างตรงนี้ พอบริโภคเข้าไปนี่นะครับเป็นเรื่องยากที่จะบอกกล่าวได้ว่าสินค้าเหล่านี้จะสามารถดำเนินการตรวจสอบได้อย่างไรเมื่อบริโภค เข้าสู่ร่างกาย จึงทำให้การนำพิสูจน์ก็ลำบากครับ พอผมถาม อย. ว่าการตรวจสอบโรงงานนั้นเขาตรวจปีละครั้ง ท่านประธาน สินค้าอาหารทุกประเภทนี้ตรวจปีละ ๑ ครั้ง เมื่อตรวจ ปีละ ๑ ครั้ง คนผลิตออกไปเรื่อย ๆ ถ้าเกิดไม่มีเหตุ ไม่มีใครร้องเข้ามาสินค้าเหล่านั้น ถ้าเกิดมีปัญหามันก็นำไปสู่ผู้บริโภคโดยไม่แปลกกันครับ แล้วก็มีการสะสมในเรื่องของสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ถูกสุขอนามัยแล้วก็อาจจะเกิดปัญหา ดังนั้นในกฎหมายฉบับนี้นะครับ ผมเห็นว่าเป็นกฎหมายที่ดีในเรื่องของการฟ้องร้อง แต่ในวิธีการควบคุมนี้ครับ ท่านประธานครับ บางทีอาจจะต้องขออนุญาตนะครับ เพราะว่าการฟ้องร้องนั้นมันจะต้องนำไปพิสูจน์ต่อโรงงานว่ากระบวนการตรงนี้ถ้าเกิดมีการฟ้องร้องแล้วพิสูจน์ว่าทาง อย.เองเป็นหน่วยงานซึ่งดูแล ผมยกตัวอย่างเรื่องอาหารเรื่องเดียว นะครับ ถ้าในลักษณะอย่างนี้ แล้วถ้าเกิดเขาพาดพิงกลับมาว่าใน ๑ ปีเขาส่งพิสูจน์ออกไปตลอดนี้นะครับ ๑ ปีคือ ๑ ครั้งนะครับท่านประธาน แล้วคนที่ตรวจสอบหรือพิสูจน์นั้นโรงงานจะแจ้ง อย. บอกว่า วันนี้ เวลา นี้ จะนำของที่เป็นของผลิตจากโรงงานเอาไปพิสูจน์ ผมถามว่าการพิสูจน์ตรงนั้นเจ้าของโรงงานจะเปลี่ยนสินค้าหรือเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ของเขาเพื่อที่จะให้ผ่านการตรวจสอบได้ง่าย แต่มันจะเป็นข้อกฎหมายอย่างหนึ่งถ้าเกิดบอกว่าสินค้าตรงนั้นนำพิสูจน์ออกมาให้ผู้บริโภคได้รับความไม่ปลอดภัยในการบริโภค แล้วนำไปสู่การพิสูจน์ใน แล็บ (Lab) ซึ่งแล็บของผู้ผลิตนั้นก็มิ เขาบอกว่าเขาตรวจสอบตลอดเวลา แต่เมื่อเขาตรวจ เวลานั้นแล้วพร้อมทั้ง อย. นั้นไปตรวจสอบแล้วรับรองเขาใน ๑ ปีนี้ เกิดมีปัญหามาขึ้นมานี้เป็นคำถามครับว่า การเรียกร้องหลังจากที่การพิสูจน์ออกมาแล้วว่าผลิตภัณฑ์อาหารดังกล่าวที่นำมาบริโภคนั้นเกิดมีพิษภัยแล้วทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้บริโภค ซึ่ง

๒๓

นำมา ซึ่งการเรียกร้องค่าเสียหายและพิสูจน์แล้วนี่ บริษัทต้องชำระแน่นอนครับ แล้วบริษัทจะ กล่าวอ้างถึงหน่วยงานของรัฐด้วยว่าเป็นหน่วยงานที่ตรวจสอบในช่วงระยะเวลา ๑ ปี แล้วการตรวจสอบตรงนั้นจะมีผลหรือเปล่า ท่านประธานครับ เพราะกฎหมายในส่วน ของฉบับนี้นั้น เพียงแต่เป็นการนำพิสูจน์ซึ่งการฟ้องร้องต่อโรงงานหรือผู้ผลิตเท่านั้นในเรื่อง ของการนำพิสูจน์เพื่อไปสู่กรณีของศาล และไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม ไม่ต้องเสียในเรื่องของ วิธีการ แต่เมื่อพิสูจน์ออกมาแล้วผู้ที่เสียหายจะได้รับการชดเชยก็ต้องต่อสู่ทางศาล แต่พอเกิด เหตุแล้วนี่ถามว่า ในกรณีอย่างนี้เขาจะต้องจ่ายเงินโดยผู้ผลิตฝ่ายเดียวหรือเปล่า ถ้าเกิด เขาฟ้องอ้างถึงทาง อย. หรือหน่วยงานของผู้ดูแลคุ้มครองเรื่องดังกล่าว อันนี้ขออนุญาตให้ ทางท่านประธานได้ให้ทางหน่วยงานได้ตอบตรงนี้นะครับ ผมเองก็คงขออนุญาตครับว่าใน เรื่องของข้อกฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อพี่น้องประชาชน แล้วก็เป็น การนำ พิสูจน์ในเรื่องของความยุ่งยากในกรณีต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้ที่บริโภคนั้นได้มีโอกาสที่จะ เรียกร้องในเรื่องของความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อการผลิตนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปท่านศิริศักดิ์ แล้ว ผม ขอบอกชื่อต่อไปเลยนะครับ ท่านเรวัต ท่านจรินทร์ ท่านวัฒนา ท่านชูศักดิ์นะครับ ขอความ กรุณาให้กระชั้นชิดหนึ่ง เพราะว่าประเด็นเกรงว่าเดี๋ยวมันจะช้ากันนะครับ เชิญเลยครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละม้าย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละม้าย พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ท่านประธานครับในร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ผมจำแนกอย่างนี้ครับว่า โดยหลักการและเหตุผลพอจะจำแนกออกมาแต่ละส่วน คือเราจะเน้นในเรื่องของสินค้าจะเน้นในเรื่องของกระบวนการการผลิต แล้วก็เน้นในเรื่องของสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่ปลอดภัย แล้วก็เรื่องของการฟ้องร้องเมื่อผู้ที่ได้รับผลกระทบต้องการที่จะฟ้องร้องเพื่อเรียกค่าเสียหายที่เกิดขึ้น แต่ว่าผมอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตบางประการ เพราะว่าอย่างน้อยที่สุดกรรมาธิการก็คงจะต้องไปพิจารณาเพื่อที่จะให้กฎหมายฉบับดังกล่าวมันได้ใช้ให้เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนที่เขาได้รับผลกระทบจริง ๆ ข้อสังเกตที่ผมอยากจะนำเสนอต่อที่ประชุมก็คือว่า ถ้าเราพูดถึงสินค้าที่ผลิตภายในประเทศเอาเฉพาะภายในประเทศก่อน ณ วันนี้เราต้องยอมรับความจริงนะครับ ท่านรองนายกที่ท่านกำกับดูแลแล้วก็ควบคุม สคบ. อยู่ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชน ณ เวลานี้มันมากมาย สิ่งที่เราสังเกตได้ก็คือว่า พี่น้องประชาชนไม่มีโอกาสที่จะได้รับรู้ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นว่า สินค้าแต่ละชนิดที่เขาได้ซื้อไปใช้ หรือซื้อไปบริโภคก็ตามมันได้มาตรฐานหรือไม่ มีอะไรครับที่บอกว่าเป็นหลักประกัน ท่านบอกว่าซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าต้องซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าเบอร์ ๕ ถามว่า เบอร์ ๕ แค่ว่า เบอร์ ๕ มันประกันได้แล้วหรือ และสิ่งที่มันเกิดปัญหาอยู่ทุกวันนี้มันไม่ใช่เพราะว่าเราขาดการเอาใจใส่ดูแล ขาดการที่จะสร้างวิธีให้มันรัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนเขาไม่ต้องถูกหลอกอีกต่อไป เราจะสังเกตข่าวที่เกิดขึ้นอยู่ทุกวัน ๆ ครับว่า ในเรื่องของสินค้าที่ผลิตภายในประเทศที่ทำให้เกิดปัญหา และสร้างความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชนมากมาย ถ้าพูดถึงเรื่องสินค้าที่นำเข้าครับ ท่านประธาน อันนี้ยิ่งไปกันใหญ่เลย เพราะว่าสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ ความเข้าใจของพี่น้องประชาชนที่ถือว่าเป็นผู้บริโภคโดยตรงก็ยังไม่ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น เดียวนี้การบริโภคมันจะแตกต่างกว่าในอดีตที่ผ่านมา เพราะเรามีชั่วโมงเร่งด่วน ทุกชีวิตทุกครอบครัวต้องเร่งกันทำงานใน ภารกิจประจำวันของแต่ละคนแต่ละครอบครัวว่ากันไป แต่ว่าสิ่งที่มันเกิดปัญหาก็คือว่า ในการจับจ่ายซื้อสินค้าแต่ละชนิดนี้ครับความไม่รู้ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ ผมกำลังจะพูดถึงเรื่องของกระบวนการการผลิตครับ กระบวนการการผลิตถ้าเรามาดูในคำจำกัด

๒๕

ความนี้ นะครับ จะอยู่ในเรื่องของคำว่า ผู้ประกอบการ ซึ่งหมายความว่า (๑) ผู้ผลิต หรือผู้ว่าจ้างให้ผลิต (๒) ผู้นำเข้า (๓) ผู้ขายสินค้าที่ไม่สามารถระบุตัวผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต หรือผู้นำเข้าได้ และ (๔) ผู้ซึ่งใช้ชื่อ ชื่อทางการค้า เครื่องหมายการค้า เครื่องหมาย ข้อความ หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ อันมีลักษณะที่จะทำให้เกิดความเข้าใจได้ว่าเป็นผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต หรือผู้นำเข้า ท่านประธานครับ ถ้าเราดูตรงนี้แล้วเรามาดูมาตรา ๗ เราจะเห็นว่าตรงนี้จะครับที่เราคิดว่ามันน่าจะมีปัญหาที่ต้องฝากทาง กรรมการว่า ท่านจะต้องไปขัดเกลาด้วยความรอบคอบนะครับ มิฉะนั้นแล้วเราวางกฎหมายฉบับนี้ สภาผ่านไปมีผลบังคับใช้ พี่น้องประชาชนก็ยังคงตกเป็นเบี้ยล่างอยู่ดี เพราะอะไรครับ เพราะในมาตรา ๗ ได้ยกวางว่า ผู้ประกอบการไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหาย อันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย หากพิสูจน์ได้ว่า ผมเน้นนะครับ หากพิสูจน์ได้ว่า (๑) สินค้านั้นมีได้เป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พิสูจน์อย่างไรครับ มันจะเป็นช่องว่างหรือเปล่า มันจะเข้าทางใครหรือเปล่า เพราะเมื่อถึงกระบวนการตรงนั้นแล้วอะไรจะมารับประกันได้ว่ากระบวนการการพิสูจน์แล้วจะทำให้ผู้บริโภคนั้นเขาได้รับสิทธิด้วยความเป็นธรรม (๒) ผู้เสียหายได้รู้อยู่แล้วว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย อันนี้ไม่เป็นไรครับ ในเมื่อเขาได้อยู่แล้วเขาก็ยังดำเนินการในการที่จะยอมรับว่า ถ้ามันไม่มีคุณภาพ จริง ๆ ก็ต้องยอมรับความจริง แต่ว่าข้อความต่อไปบอกว่า มันจะเกี่ยวโยงกันกับ (๓) ความเสียหายเกิดขึ้นจากการใช้หรือการเก็บรักษาสินค้าไม่ถูกต้องตามวิธีใช้วิธีเก็บรักษา ค่าเตือน หรือข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าที่ผู้ประกอบการได้กำหนดไว้อย่างถูกต้องและชัดเจนตามสมควรแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ท่านประธานครับ อย่างที่ผมได้กล่าวไว้ตั้งแต่แรกแล้วว่า -----

ไม่มีอะไรรับประกันได้เลยครับว่า ผู้จำหน่ายสินค้าไม่หลอกลวงประชาชน ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการ ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย ซึ่งเห็นแก่ตัว แล้วก็ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับพี่น้องประชาชนที่ถือว่าเป็นผู้บริโภคโดยตรง และเมื่อเรามาดูในมาตรา ๘ ครับ ในมาตรา ๘ นี้ ในร่างก็บอกว่า ผู้ผลิตตามคำสั่งของผู้ว่าจ้างให้ผลิตไม่ต้องรับผิดชอบหากพิสูจน์ได้ว่าความไม่ปลอดภัยของสินค้าเกิดจากการออกแบบของผู้ว่าจ้างให้ผลิตหรือจากการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ว่าจ้างให้ผลิต ทั้งผู้ผลิตไม่ได้คาดเห็นและไม่ควรจะได้คาดเห็นถึงความไม่ปลอดภัย นั้นแสดงว่ากระบวนการการผลิตมันก็ไม่ได้มาตรฐานสิครับ แล้วมันจะสวนทางกันหรือไม่ ผมคิดว่าท่านรองนายกคงพอจะตอบคำถามนี้ได้ เพราะว่าในส่วนวรรคสองบอกว่า ผู้ผลิตส่วนประกอบของสินค้าไม่ต้องรับผิดชอบหากพิสูจน์ได้ว่า ความไม่ปลอดภัยของสินค้าเกิดจากการออกแบบหรือการประกอบหรือการกำหนดวิธีใช้ วิธีเก็บรักษา ค่าเตือน หรือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าของผู้ผลิตสินค้านั้น ที่ผมต้องพูดในมาตรา ๗ และมาตรา ๘ นี้ เพราะเนื่องจากว่าสิ่งที่เราเป็นห่วง ผู้บริโภคไม่รู้หรือกว่าสินค้านั้นมันหมดอายุเมื่อไร บางครั้งเราต้องยอมรับความจริง โดยเฉพาะร้านที่ถือว่าเป็นผู้จำหน่ายโดยตรง ก็ยังไม่มีความรอบคอบที่จะให้บริการในการที่จะจำหน่ายสินค้าให้กับผู้บริโภคครับ แล้วเราก็จะเห็นว่าในขณะนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นค่อนข้างมากเกี่ยวกับเรื่องของธุรกิจขายตรง ไม่ว่าจะเป็นสินค้าทางการเกษตร สินค้าทางด้านเครื่องใช้ไฟฟ้าที่วางจำหน่ายทั้งการขายตรงแบบระบบเงินผ่อน กำลังสร้างปัญหาอยู่ในขณะนี้ค่อนข้างมากครับ แล้วเราก็ไม่รู้ว่าจะไปช่วยเหลือพี่น้องประชาชนอย่างไร และถามว่าตรงนี้เห็นด้วยไหม ต้องบอกว่าเห็นด้วย เพราะอย่างน้อยนี้เราก็ไปช่วยที่จะแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนที่เขาถูกเอารัดเอาเปรียบ แล้วก็ทำให้เขาได้รับความเดือดร้อนแน่นอนที่สุดครับ เขาบริโภคของที่ไม่มีคุณภาพเข้าไปมันก็ต้องเกิดผลต่อร่างกาย นอกจากเกิดผลต่อร่างกายมันก็กระทบต่อจิตใจ เรื่องนี้เราปฏิเสธไม่ได้ แต่ว่าผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า ในร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ฝากกรรมวิธีการ นะครับว่าส่วนหนึ่งที่เราจะต้องพิจารณาก็คือว่ากระบวนการการผลิต ตัวของสินค้า การไม่ได้มาตรฐาน ความที่สร้างความไม่ปลอดภัย แล้วกลายเป็นว่า

๒๓

อยู่ทุกวันที่ทำให้เกิดปัญหา ผมไม่อยากจะได้ยินคำว่าชีวิตของคนไทยต้องตายแบบผ่อนส่ง
ครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านเรวัตครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเร
วัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคไทยรักไทย ร่าง
พระราชบัญญัติ ความรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย กระผมมี
ความคิดเห็นใคร่กราบเรียนต่อท่านประธานว่า สาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ครับ ก็โดยที่
ยังไม่มีกฎหมายให้ความคุ้มครองผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่กำหนด
หน้าที่ความรับผิดชอบในความเสียหายของผู้บริโภคหรือผู้เกี่ยวข้องโดยตรง คือกระผมเห็น
ด้วยที่จะต้องมีการกฎหมายฉบับนี้มาบังคับใช้ เพราะว่าในปัจจุบันนี้ท่านประธานครับ แม้ว่า
ปัญหาที่เกิดขึ้นที่ท่านประธานจะเห็นนะครับ ผู้บริโภคบริโภคสินค้าแล้วเกิดอันตรายถึงชีวิตก็
มี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเด็กนักเรียนที่ดื่มนมหรืออาหารที่เกิดต้องเสียทั้งโรงเรียนก็ดี หรือมีนิ้ว
อยู่ในอาหารอย่างแหม่ม เป็นต้น ซึ่งก็ไม่ทราบว่า ได้รับความคุ้มครองถึงขนาดไหนและเป็น
อย่างไร แต่ว่าเท่าที่ทราบครับ ท่านประธานครับ การฟ้องร้องคดี หรือบังคับ หรือฟ้องต่อ
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคก็ปัญหาที่ไม่ได้รับการเยียวยา เนื่องจากต้องพิสูจน์ครับ
ต้องพิสูจน์ว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นจากผู้ผลิตหรือนำเข้ามีความจงใจหรือประมาท
เลินเล่อหรือไม่ ซึ่งก็เป็นเรื่องยุ่งยากอย่างที่ท่านสมาชิกได้พูดไปแล้วหลายท่าน เมื่อกฎหมาย
นี้มีใช้บังคับโดยตรง กระผมเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน อย่างไรก็ตามครับ ท่าน
ประธานครับ ฟังดูแล้ว แล้วก็ได้ดูในกฎหมายฉบับนี้ก็ยังมีข้อสงสัยอยู่ข้อหนึ่งว่า กฎหมาย
ฉบับนี้ไม่มีบทลงโทษเบ็ดเสร็จจะครับท่านประธาน -----

ไม่มีบทลงโทษเบ็ดเสร็จ เพียงแต่ไปอ้างอิงถึงกฎหมายหรือผู้คุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งยุ่งยากในการที่ดำเนินการในฟ้องร้องหรือการบังคับ เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากเห็นนะครับว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์แล้วก็มีบทลงโทษสำหรับผู้ประกอบการหรือผู้ที่ตั้งใจหรือประมาทเลินเล่อในการดำเนินการหรือประกอบอาชีพในเรื่องนี้ด้วย จึงอยากจะฝากคณะกรรมการวิสามัญที่พิจารณาในเรื่องนี้ โดยที่ระบุลงไปถึงความผิดในด้านต่าง ๆ แล้วก็มีการปรับ ทั้งปรับทั้งจำให้มากขึ้น เพื่อจะเป็นข้อและก็เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างที่สุดให้กับพี่น้องประชาชนด้วยความมั่นใจด้วย ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านต่อไปท่านจรินทร์ แล้วพอท่านจรินทร์ ท่านวัฒนา ท่านชูศักดิ์ ท่านเซน ท่านบุญชง และท่านพีระพันธุ์นะครับ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมรับหลักการกฎหมายฉบับนี้ด้วยเหตุผล ๒ ประการ

ประการที่ ๑ ก็เพราะเหตุว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับการคุ้มครองผู้บริโภค และเหตุผล

ประการที่ ๒ ก็ด้วยเหตุที่กระผมเป็นผู้ที่ได้ริเริ่มกฎหมายฉบับนี้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เมื่อครั้งที่ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี แล้วก็กำกับดูแลสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ในสมัยรัฐบาล ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ๒ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเป็นผู้นำกฎหมายฉบับนี้เสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีในยุคนั้น แล้วก็ได้มีมติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ส่งกฎหมายฉบับนี้ไปสู่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๓ เหตุผลที่กระผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้มีความ จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยของเราในเรื่องของการคุ้มครองผู้บริโภคก็เพราะว่า กฎหมายฉบับนี้มีความก้าวหน้ากว่าหลักกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างน้อย ๓ ประการ

ประการที่ ๑ ก็คือว่าในเรื่องของหลักภาระของการพิสูจน์ ในปัจจุบันนี้ท่านประธานจะเห็นว่า ถ้าผู้บริโภคไปซื้อสินค้าสักชิ้นหนึ่ง ยกตัวอย่าง เช่น ซีอรรถยนต์แล้วก็เกิด

๒๘

ประสบอุบัติเหตุ ผู้ขับขี่รถยนต์ได้รับความเสียหายทางด้านร่างกาย เพราะเหตุว่าถุงลมนิรภัยมันไม่ระเบิดออกมา ถ้าตามหลักกฎหมายปัจจุบันจะมีการฟ้องร้องต่อบริษัทรถยนต์นั้น ผู้บริโภคหรือผู้ใช้รถยนต์จะต้องมีภาระการพิสูจน์ทั้ง ๒ ประการ นั่นคือประการที่ ๑ จะต้องพิสูจน์ว่า ตนเองได้รับความเสียหายอย่างไรบ้าง และ

ประการที่ ๒ รถยนต์คันนั้นหรือสินค้าชนิดนั้นของผู้ประกอบการนั้น ได้มีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้บริโภค หรือเป็นสาเหตุของความเสียหายต่อผู้บริโภคอย่างไร ซึ่งเป็นเรื่องยากครับ ที่ผู้บริโภคจะได้รับความคุ้มครองตามที่ควรจะเป็นเมื่อนำคดีขึ้นสู่ศาล แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้มีหลักสำคัญประการหนึ่งที่มีความก้าวหน้าไปกว่ากฎหมายหลายฉบับในปัจจุบันก็คือว่า ให้ภาระของการพิสูจน์นั้นเป็นของผู้บริโภคเพียงครั้งเดียว แต่อีกครั้งหนึ่งต้องเป็นภาระของผู้ประกอบการ ภาระการพิสูจน์ของผู้บริโภคเพียงครั้งเดียวก็คือว่า ผู้บริโภคมีภาระในการพิสูจน์เฉพาะว่า ตนเองได้รับความเสียหายอย่างไร เท่าไร แต่อีกครั้งหนึ่งภาระการพิสูจน์ต้องเป็นของผู้ประกอบการที่จะพิสูจน์ว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้เกิดจากสินค้าที่ผู้ประกอบการเป็นผู้จำหน่ายนำเข้าไป หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมายให้กับผู้บริโภค แปลงง่าย ๆ ว่า ภาระการพิสูจน์นั้นต้องตกเป็นของผู้ประกอบการครั้งหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมยิ่งขึ้น

หลักกฎหมายประการที่ ๒ ที่กระผมกราบเรียนกับท่านประธานว่า มันก้าวหน้ากว่ากฎหมายในปัจจุบันก็คือว่า ได้มีการกำหนดให้การฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ประกอบการหรือเจ้าของสินค้านั้นสามารถที่จะให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและสมาคมเอกชนต่าง ๆ ที่จดทะเบียนไว้กับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นสามารถฟ้องร้องแทนผู้บริโภคได้ไม่จำเป็นต้องไปฟ้องร้องด้วยตัวเอง ทั้ง สคบ. และสมาคมที่จดทะเบียนไว้ถูกต้องตามกฎหมายฟ้องแทนผู้บริโภคได้ ซึ่งปัจจุบันมีอยู่ทั้งหมด ๔ สมาคม แต่ที่กระผมกราบเรียนว่า มันก้าวหน้ากว่ากฎหมายปัจจุบันก็คือว่า จะมีการยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมในการฟ้องร้องแทนผู้บริโภค กฎหมายปัจจุบันนั้นการยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทำได้เฉพาะกรณีของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค แต่กฎหมายฉบับนี้ให้เลยไปถึงการยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมสำหรับการที่สมาคมที่จดทะเบียนไว้ ๔ สมาคม จะฟ้องร้องแทนผู้บริโภคได้ด้วย ซึ่งอันนี้จะเป็นการช่วยให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ประการที่ ๓ ที่กระผมคิดว่ามันเป็นความก้าวหน้าของหลักกฎหมายบ้านเราก็คือว่า กฎหมายฉบับนี้ได้ระบุกำหนดให้มีการเยียวยาความเสียหายต่อจิตใจ ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องของความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน ความหวาดกลัว ความวิตกกังวล ความเศร้าโศก เสียใจ ความอับอาย หรือความเสียหายต่อจิตใจอย่างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน เช่น กรณีที่ผู้บริโภคกลายเป็นคนพิการ ผู้บริโภคได้รับความเสียหายกระทบกระเทือนทางด้านจิตใจ จนมีสภาพจิตที่ไม่ปกติเหล่านี้เป็นต้น ความเสียหายเหล่านี้ผู้ประกอบการจะต้องเยียวยาให้กับผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ผู้ประกอบการผู้นั้นเป็นผู้นำเข้า จำหน่าย หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ระบุไว้ในกฎหมาย

ด้วยหลัก ๓ ประการนี้ กระผมจึงคิดว่ากฎหมายฉบับนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้บริโภค ถ้าจะมีข้อน่าเสียดายก็มีประการเดียวก็คือว่า กฎหมายฉบับนี้ใช้เวลายาวนานมากในการยกร่าง นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ที่กระผมได้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีนับเนื่องมาจนถึงวันนี้ก็ระยะเวลาเกือบ ๕ ปี กว่าที่จะได้มีการนำมาพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎร แต่อย่างไรก็ตามกระผมพร้อมสนับสนุน

มีเรื่องที่ ๒ ที่ขออนุญาตทราบเรียนกับท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกัน และประชาชนทั่วทั้งประเทศรวมทั้งองค์กรเอกชน และองค์กรหลาย ๆ องค์กรกำลังเรียกร้องต่อรัฐบาลอยู่ในขณะนี้ นั่นก็คือการที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ ได้ระบุให้มีการจัดตั้งองค์การอิสระผู้บริโภคขึ้นมา แต่ว่าจนถึงวันนี้กฎหมายองค์การอิสระผู้บริโภคยังไม่ได้มีการบังคับใช้ และไม่ได้มีการนำเสนอเข้าสู่ที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามขออนุญาตทราบเรียนที่กระผมต้องทวงถามต่อท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล โดยเฉพาะท่านนายกก็เพราะเหตุว่า ในสมัยประชุมสภาที่แล้ว กระผมและคณะได้เป็นผู้ที่ยื่นร่างพระราชบัญญัติ องค์การอิสระเพื่อผู้บริโภคเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร โดยมีหลักการสำคัญก็คือว่า ให้มีการจัดตั้งองค์การอิสระผู้บริโภคขึ้นมา มีหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญในการให้ข้อเสนอแนะในเรื่องกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ต่อการคุ้มครองผู้บริโภค แต่ว่าเนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน เพราะระบุให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อผู้บริโภคขึ้นมา โดยหักเงินจากภาษีมูลค่าเพิ่ม ๐.๐๐๑ เปอร์เซ็นต์ มาใช้จัดตั้งเป็นกองทุน เพราะฉะนั้นเรื่องจึงไปติดอยู่ที่ท่านนายกรัฐมนตรี มาถึงสภานี้กระผมและคณะก็ได้ยื่นกลับเข้าไปอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๘ เมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา กระผมขอความกรุณาท่านประธานได้กรุณาช่วยทวงถามไปยังท่านนายก ขอความกรุณาให้เร่งรัดในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ และเร่งนำเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภา เพื่อให้ได้มีการจัดตั้งองค์การอิสระผู้บริโภคตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ โดยเร็วต่อไปด้วย ขอขอบคุณรับท่านประธานครับ

๓๒

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกคิน พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านวัฒนา ครับ

นายวัฒนา แซ่ไฟเราะ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธาน ผม นายวัฒนา แซ่ไฟเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ก่อนอื่นต้องขอบคุณท่านประธานไปถึงท่านรองนายกที่กฎหมายฉบับนี้ นำเข้าสู่สภาของเรา ผมเองนั้นก็อยากจะฝากนะครับ สอบถามไปถึงท่านรองนายกด้วยนะครับ ในฐานะที่ท่านดูแลเกี่ยวกับเรื่องผู้บริโภค ตอนประกาศนโยบายรัฐบาลได้มีกฎหมายพ่วงไป คือ พ.ร.บ. คุ่มครองผู้บริโภค ฉบับนี้ออกมาแล้วกฎหมายเหล่านั้นจะออกมาใหม่ เพราะว่าประชาชนพอบอกว่า พ.ร.บ. คุ่มครองผู้บริโภคนี้เขาคาดหวังไว้กว้างมาก ในเกือบทุกเรื่องที่ประชาชนอยากได้ในปัญหาที่เขาเจอนักธุรกิจที่เอาเปรียบมาตลอด แต่กฎหมายฉบับนี้โดยรวมนี้กำลังคุ่มครองสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงตรวจสอบไม่ได้แล้วไปเกิดปัญหาภายหลัง เลยมีกติกาตามออกมาว่าอย่างนี้นะครับ จึงต้องรับผิดชอบโดยมีภาระการพิสูจน์ครั้งหนึ่งอะไรก็ตามลดหย่อนค่าธรรมเนียม มีการคุ่มครองผู้บริโภคหลาย ๆ ประเด็นในกระบวนการทางศาล ฉะนั้นจึงอยากฝากถามนะครับว่า กฎหมายฉบับนี้อ่านโดยรวมแล้วยังไม่ใช่สิ่งที่พี่น้องประชาชนหรือผู้บริโภคนั้นคาดหวังไว้ เพราะอ่านแล้วยังเห็นปัญหาในหลายเรื่องที่เป็นปัญหาของสังคม แล้วคิดว่ามันคุมไม่ถึง ซึ่งเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้พูดถึงแล้ว ไม่ว่าจะเป็นบ้าน จัดสรรก็ดี นิติบุคคล อาคารชุดก็ดี หลาย ๆ อย่างที่อ่านแล้วกฎหมายนี้ไม่ถึง ฉะนั้นถ้ากฎหมายคุ่มครองผู้บริโภคมีจะตามออกมาด้วยนั้นก็จะเป็นอันสงส์อย่างยิ่งโดยรวมท่านประธานครับ คงต้องฝากถึงคณะกรรมการวิสามัญเข้าไปในประเด็น หลาย ๆ ประเด็น ที่อยากจะฝากไว้ เพื่อจะได้เอาไว้พิจารณาเวลาพิจารณากฎหมายฉบับนี้ อย่างน้อยที่สุดผมยังมุ่งหวังว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนกลุ่มหนึ่งนะครับที่ไม่สามารถดำเนินการได้ และเป็นปัญหาที่พวกเราคิดว่าเป็นปัญหาโลกแตกมาตลอด และ

๓๓

เพิ่งทราบว่ากฎหมายฉบับนี้เข้ามาปี ๒๕๔๓ นะครับ แต่รัฐบาลชุดนี้เข้ามาโดยท่านรองนายก ก็หยิบเข้ามาเลยนะครับ ก็คงเป็นประโยชน์แน่นอน ท่านประธานครับ เรื่องนิยามครับ คำว่า สิ้นค้า ถ้าเราจะเขียนโดยดูถึงหลักการที่บอกว่า กฎหมายฉบับนี้ออกมาเพื่อให้รับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย และเหตุผลหลายประการ ผมคิดว่าน่าจะเขียนนิยาม กว้างขึ้นได้ โดยเอาปัญหาปัจจุบันที่พี่น้องประชาชนประสบอยู่นี้เติมเข้าไปครับ เมื่อคำว่า สิ้นค้า มันกว้างขึ้น ๆ มันก็สามารถใช้กฎหมายฉบับนี้เป็นอันสงส์ได้เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็น เรื่องปุ๋ยที่เพื่อนสมาชิกได้พูดแล้วนี้ ถ้าเราไม่ขยายตรงนี้จะเป็นปัญหาท่านประธาน เพราะฉะนั้นนิยามนั้นสำคัญที่สุด จึงฝากท่านรองด้วยนะครับว่า นิยามตรงนี้ถ้ารัฐบาลหรือ ตัวแทนรัฐบาลที่เข้ามาเป็นกรรมาธิการวิสามัญนั้นพิจารณาในประเด็นที่เป็นปัญหารวบรวม เข้าไปด้วยนะครับก็จะเป็นประโยชน์ ท่านประธานครับ ในเรื่องของคำว่า ผู้เสียหาย นิยามคำว่า ผู้เสียหาย นั้น เราได้เปิดกว้างถึงขนาดมีสมาคมด้วย ผมอยากฝากให้คิด ว่าปกติคนไทยนี้ นะครับพอเกิดเรื่องขึ้นมาไม่ค่อยไปหา เพราะ ไม่อยากเป็นคดีความกัน เรามาตั้งธงที่ ผู้เสียหายแล้ว คนเหล่านี้ถึงเวลาถ้าเขาไม่พอเกิดมีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา ผมมองเป็นธงขึ้นมา เป็นตุ๊กตา ท่านประธาน ถ้าเกิดเรื่องตูม มีการฟ้องร้องเอาเงินไปให้ คดีนั้นจบ เรื่องเงียบ แต่ สินค้าเหล่านี้ยังแพร่ระบาดอยู่ในสังคมมันตัดตอนตรงนั้นเลย -----

เพราะเขาจะต้องส่ง และถ้าสมาคมเหล่านี้มีแค่ ๔ องค์กรเท่านั้นเอง ถ้าเราเขียนให้พี่น้องประชาชน ผมเข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้มองสังคมเป็นปัญหา สังคมปัญหาโดยรวม ว่าสินค้าแพรวะระบาด มันไม่จำเป็นระหว่างตัวคนต่อตัวคนแล้ว แต่ผู้เสียหายในขณะนี้ก็มีผู้เสียหายหรือผู้ทำการแทน หรือองค์กรเหล่านี้ที่ดูแลเรื่องนี้อยู่ ก็อยากฝากท่านประธานว่าคำนิยาม คำว่าผู้เสียหาย ถ้าเป็นถึงประชาชนได้ไหม เพราะเขาอาจจะซื้อสินค้าเหล่านี้โดยไม่รู้ก็ได้ ผมยกตัวอย่างถ้าผมองปีบอาจจะคิดว่าผมเป็นเรื่องของง่าย ๆ ว่าจะไปกระทบอย่างไร ท่านประธาน เคยได้ยินแล้วเราก็ยังพิสูจน์ไม่ได้ อย่างมือถือระเบิด แบตระเบิด ก็มีกรกล่าวหา ก็อ้างกันไปว่าไม่จริง ๆ ไม่เกี่ยวไม่ข้อง มันเป็นเรื่องอะไรก็ไม่รู้ อย่างนี้เป็นต้น สมมุติวางอยู่บนร้านค้า ระเบิดตูม ใครก็ไม่รู้เดินแถวนั้นขึ้นมา มันไม่ได้ใช้สินค้าหรือ ท่านประธาน ไม่ได้ซื้อสินค้าตัวนั้นหรือ แต่ดันทะเล็งระเบิดตรงนั้นขึ้นมา ตามห้างผมฝากตรงนี้เป็นข้อคิดว่าจะถ้าจะใช้คำว่า บุคคลที่อาจจะเกิดความเสียหาย ได้ไหม เต็ม เข้าไปด้วย นอกจาก คำว่า ผู้เสียหาย หมายความว่า ผู้ได้รับความเสียหายอันเกิดจาก สินค้าที่ไม่ปลอดภัย ในนี้บอก ผู้ซื้อและนำเข้า ผมฝากตรงนี้ท่านประธานว่า อาจจะได้ไหม มันก็กว้างขึ้นครับ เพราะมันเป็นของที่แพรวะระบาดอยู่ในสังคม

ท่านประธานครับ สำหรับอีกประเด็นหนึ่งคือ เรื่อง มาตรา ๕ ผู้ประกอบการที่ต้องร่วมกันรับผิดชอบ ก็ฝากเป็นข้อสังเกตว่าทำไมที่ใช้คำว่า ผู้ประกอบการทุกคนต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในความเสียหายอันเกิดจากสินค้าไม่ปลอดภัย และสินค้านั้นได้มีการขายให้แก่ผู้บริโภคแล้ว น่าจะจบตรงนี้ครับท่านประธาน เสร็จแล้วมาต่อว่า ไม่ว่าความเสียหายจะเกิดขึ้นด้วยความจงใจหรือความประมาทหรือไม่ก็ตาม ผมไม่รู้จะเขียนไปทำไมตรงนี้ท่านประธาน เขียนเป็นข้อยกเว้นสำหรับภาระพิสูจน์กับผู้ประกอบการหรือไม่ อันนี้ต้องฝากไว้ด้วย

อีกประเด็นท่านประธานครับ ในเรื่องของค่าธรรมเนียม มาตรา ๑๐ วรรคสุดท้ายนะครับ เพื่อนสมาชิกก็ถามเหมือนกันบอกว่า ชั้นต้น ชั้นอุทธรณ์เราไม่ต้องเสียเงินใช่ไหมครับ แต่ข้อความที่เขียนว่า การฟ้องและดำเนินคดีแทนผู้เสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง แต่ไม่รวมถึงความรับผิดชอบในค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นที่สุด มันหมายความว่าอย่างไร ๓ ศาลเลยใช่ไหมครับ ท่านประธานครับ ในเรื่องอายุความ ผมเห็น

๓๕

ควรนะครับในความเห็นของผม ถ้าไม่จำกัดได้ใหม่ เพราะเพื่อนสมาชิกก็บอกแล้วว่า จะเป็น จะตายบางทีไม่รู้เลย แม้จะมีคำว่า นับแต่รู้ตัว ก็ตามที่เถอะนะครับท่านประธาน ผมขอ อนุญาตให้ข้อสังเกตไว้เพียงเท่านี้ แล้วโดยรวมท่านประธานครับ ต้องขอขอบคุณรัฐบาลชุดนี้ ครับที่ให้ความสำคัญกับพี่น้องประชาชน ได้พยายามออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค อย่างน้อยที่สุดเป็นเบื้องต้นก่อน โดยที่เราเองนั้นเวลาเราไปที่ไหนก็ตามจะเห็นตามหน้าสื่อ พุดถึงผู้บริโภคได้รับปัญหา และรัฐไม่สามารถคุ้มครองได้ กฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่องยืนยัน ครับว่ารัฐบาลชุดนี้ให้ความสำคัญกับพี่น้องประชาชนครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน อาจารย์ชูศักดิ์ครับ

นายชูศักดิ์ ศิรินิล (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชูศักดิ์ ศิรินิล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอ อนุญาตที่จะอภิปรายสั้น ๆ ไม่ซ้ำกับที่เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้อภิปรายไปแล้วเพื่อ ประหยัดเวลาของสภาชุดนี้นะครับ ก่อนอื่นกระผมอยากจะขออนุญาตที่จะเรียนว่าในแง่ของ หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมเห็นด้วยเป็น อย่างยิ่งว่าควรจะมี กฎหมายเช่นนี้ อย่างไรก็ตามก็อยากจะฝากท่านประธานไว้เป็นข้อสังเกตสัก ๒ - ๓ ประเด็น ที่น่าจะเป็นประโยชน์ในชั้นกรรมาธิการครับ

ประเด็นแรกที่ยกกราบเรียนก็คือว่า ความเป็นจริงแล้วกฎหมายฉบับนี้เป็น กฎหมายที่บัญญัติขยายความความรับผิดในทางละเมิดตามมาตรา ๔๓๗ ประมวลกฎหมาย แพ่งที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ขึ้นไปอีก กล่าวคือโดยหลักแล้วปัจจุบันนี้เรามีมาตรา ๔๓๗ ซึ่งอยู่ใน หมวดว่าด้วยความรับผิดเรื่องละเมิด ที่ใช้หลักที่เรียกว่า ความรับผิด เครื่องครัด หรือ ประทานโทษที่กระผมขออนุญาตท่านประธานว่า ตามหลัก คอมมอน ลอว์ (Common law) เขาเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่าเป็น สตรีคท์ ไลอะบิลิตี (Strict liability)

หลักการสำคัญของกฎหมายทำนองนี้ก็คือว่า หลักทั่วไปนั้นโจทก์มีหน้าที่นำสืบความรับผิด ถ้าเราจะฟ้องบุคคลใดเป็นจำเลยเราก็ต้องพิสูจน์ความรับผิดว่าเขาจงใจ เขาประมาทเลินเล่อ พิสูจน์ความเสียหาย เขาเรียกว่า โจทก์มีภาระการพิสูจน์ แต่สำหรับกฎหมาย มาตรา ๔๓๗ ที่ใช้อยู่นี้ก็หมายความว่า โจทก์ไม่ต้องนำสืบว่าจำเลยผิดหรือไม่ กฎหมายสันนิษฐานว่าจำเลยนั้นเป็นฝ่ายผิด โจทก์มีหน้าที่นำสืบเพียงว่าตนเองได้รับความเสียหายจากสินค้าประเภทนั้น อย่างไรก็ตามมาตรา ๔๓๗ ปัจจุบันนี้มีข้อจำกัดอยู่เฉพาะกฎหมายเขียนไว้ก็คือ ยานพาหนะที่เดินด้วยกำลังเครื่องจักรกล กับเรื่องของทรัพย์อันตราาย ไม่มีการบัญญัติขยายความไปถึงสินค้าทั้งหลายที่ไม่ปลอดภัยตามที่กฎหมายฉบับนี้มุ่งประสงค์ อย่างไรก็ตามก็ดี ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอ่านดูกฎหมายฉบับนี้แล้ว กระผมมีความเห็นตั้งเป็นข้อสังเกตว่า บางทีในชั้นกรรมาธิการคงจะต้องหารือกันพอสมควรว่า เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เอาสินค้าบางอย่างที่มาตรา ๔๓๗ บัญญัติไว้แล้ว ยกตัวอย่างเช่น เอาเรื่องของกระแสไฟฟ้า มาบัญญัติเป็นสินค้าไม่ปลอดภัยด้วย มันก็จะเกิดปัญหา เพราะว่า การฟ้องร้องตามมาตรา ๔๓๗ นี้ก็พุดง่าย ๆ ฟ้องได้น้อยกว่าค่าสินไหมทดแทนก็ได้น้อยกว่า เพราะกฎหมายฉบับนี้มีการฟ้องค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้นอีก ๒ ประการ ซึ่งกระผมจะกราบเรียนทีหลัง เพราะฉะนั้น การนิยามคำว่า สินค้าไม่ปลอดภัย ว่าหมายถึงอะไรบ้างนี้ ความเป็นจริงก็คงจะต้องไปดูเสียให้ชัดเจน โดยเปรียบเทียบกับมาตรา ๔๓๗ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๔๓๗ ในวรรคสองที่พุดถึงทรัพย์อันตราาย ทรัพย์อันตราายโดยสภาพ ทรัพย์อันตราายโดยความมุ่งหมายที่จะใช้ ทรัพย์อันตราายโดยอาการกลไกของตัวทรัพย์ หลายเรื่องนี้เป็นสินค้าไม่ปลอดภัยอยู่ในนั้นด้วย เพราะฉะนั้นในชั้นกรรมาธิการก็คงจะต้องมาดูกันว่าแยกแยะให้เห็นชัดเจนว่า กรณีใดเป็นเรื่องของมาตรา ๔๓๗ กรณีใดเป็นเรื่องของสินค้าไม่ปลอดภัยซึ่งจะต้องถูกบังคับตามกฎหมายฉบับนี้ นั่นคือข้อสังเกตประการที่ ๑

ข้อสังเกตประการที่ ๒ ที่อยากกราบเรียนก็คือว่า กฎหมายฉบับนี้มีการกำหนดค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้นจากหลักกฎหมายทั่วไป ๒ ประการด้วยกัน ซึ่งแต่เดิมที่ศาลไทยไม่ยอมรับค่าสินไหมทดแทนทำนองนี้ เมื่อก็เพื่อนสมาชิกได้กรุณาพุดไปแล้วค่าสินไหมทดแทนหนึ่ง แต่ผมขออนุญาตขำนิดหนึ่งว่ากฎหมายฉบับนี้มีการกำหนดค่าสินไหม

๓๓)

ทดแทนที่เรียกว่า ค่าเสียหายในทางจิตใจ แต่เดิมนีศาลไทยเราไม่ยอมรับค่าสินไหมทดแทนในเรื่องนี้ ค่าสินไหมทดแทนในทางจิตใจก็เช่น ค่าทบททุกข์ทรมาน ว่าแห้วขาดความอบอุ่น สามีตายไปก็ต้องกินไม่ได้นอนไม่หลับ คิดถึงสามีน้ำหนักลดลงไปทีผ่านมาเวลาเราฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนทำนองนี้ ศาลมักจะอ้างอยู่ ๒ อย่าง

อย่างแรกอ้างว่ามันพิสูจน์ยาก ถึงกับเปรียบเทียบว่าบางที่ทำเป็นร้องไห้ น้ำตาไหล แต่ว่าแท้ที่จริงแล้วก็อาจจะไม่ได้เสียใจอะไรมากมายหรอก ๑. มันพิสูจน์ยากว่ามันทบททุกข์ทรมาน มันว่าแห้ว ขาดความอบอุ่นจริงหรือไม่ ๒. ก็คือว่านอกจากพิสูจน์ยากแล้วมันกำหนดยากว่าเท่าไร ยกตัวอย่างเช่น เรียกค่าสินไหมทดแทนในทางจิตใจไป ๒ ล้านบาท เป็นค่าทบททุกข์ทรมาน ขาดความอบอุ่น ฝ่ายทางด้านนี้ก็บอก โอ้โฮ ทำไมคุณเรียกมากไปตั้ง ๒ ล้านบาท เอาสัก ๒๐๐,๐๐๐ บาทดีกว่า มันไม่มีมาตราชี้ ตวง วัดเหมือนกับค่าซ่อมรถ ไปเป็นค่าสีเท่านั้น ค่าแรงงานเท่านั้นอะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นการกำหนดค่าสินไหมทดแทนในทำนองนี้เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ ศาลคอมมอน ลอร์ เขายอมรับระบบนี้มา แต่ศาลไทยเรายังไม่เคยยอมรับ -----

ข้อสังเกตของกระผมก็คือว่า คงจะต้องมีการหารือในวงของการกระทรวงยุติธรรมในแง่ของสำนักงานศาลยุติธรรมต่าง ๆ เพื่อกำหนดเกณฑ์มาตรฐานที่สมควรว่าอย่างไรเป็นค่าสินไหมทดแทนในทางจิตใจ จะเรียกร้องกันได้ขนาดไหน เรียกมากเรียกน้อยเท่าไร

ข้อที่ ๒ ครบท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายฉบับนี้กำหนดค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้นอีกอย่างหนึ่ง ภาษาคอมมอน ลอว์ เขาเรียกว่า พินิทิฟ แดมมิจส์ (Punitive damages) ก็คือ ค่าสินไหมทดแทนอันเป็นการลงโทษ ปกติศาลไทยเดิมก็เหมือนกับว่า ค่าสินไหมทดแทนนั้นต้องไม่เกินความเสียหายจริง ยกตัวอย่างเสียหายจริง ๕ ล้านบาท ก็ให้ได้ไม่เกิน ๕ ล้านบาท และไม่เกินคำขอ แต่กฎหมายฉบับนี้มีการกำหนดว่า นอกจากจะเรียกได้ ๕ ล้านบาทแล้ว ถ้าเกิดพิสูจน์ได้ว่า จำเลยกระทำด้วยความจงใจ โดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง อาจจะต้องเสียค่าสินไหมทดแทนไปอีก ๒ เท่าของ ๕ ล้านบาท คือ ๑๐ ล้านบาท เป็นค่าสินไหมทดแทนในทางที่เขาเรียกเป็นการลงโทษจำเลย ส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นเรื่องการกระทำไปโดยจงใจ ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเป็นสินค้าไม่ปลอดภัยก็ยังไม่เอามาขายอย่างนี้เป็นต้น ค่าสินไหมทดแทนทั้ง ๒ ประการนี้ กระผมอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตว่า เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ของวงการยุติธรรมไทย เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายนี้จะมีผลบังคับแล้วกระผมคิดว่ามันอาจจะมีข้อยุ่งยาก เพราะฉะนั้นต้องตั้งคณะกรรมการเตรียมการศึกษา ต้องประสานกระทรวงระหว่างกระทรวงยุติธรรม ระหว่างสำนักงานศาลต่าง ๆ เพื่อให้ชัดเจนว่า เกณฑ์การเรียกค่าสินไหมทดแทนทำนองนี้ควรจะเป็นเช่นไร นี่คือข้อสังเกตในประการที่ ๒

ข้อสังเกตในประการที่ ๓ กระผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่ได้อภิปรายไปแล้วว่า การจำกัดสินค้าไว้เฉพาะสิ่งหาริมทรัพย์จะแคบไปหรือไม่ เพราะสินค้าบางประเภทมันก็สามารถไม่ปลอดภัยได้ อย่างยกตัวอย่าง หมูบ้านจัดสรรทั้งหลายนี้เป็นต้นเราก็เห็นเป็นรูปธรรมมาแล้ว ต่างประเทศกฎหมายทำนองนี้เรียกว่าโปรดักต์ ไลอะบิลลิตี้ (Product liability) เขาไม่ได้แยกแยะว่าเป็นสิ่งหาริมทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์อะไรทั้งสิ้น แต่ว่าเอารวมว่าถ้ามันไม่ปลอดภัยแล้วบังคับตามกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้นในชั้นกรรมาธิการกระผมอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตในประการสุดท้ายว่า น่าจะดูความหมายนิยามของสินค้าว่า มันจะ

๓๕

กว้างขวางขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ได้หรือไม่เพียงไร กระผมมีข้อสังเกตไว้เพียง ๓ ประการครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ขอบพระคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านเซนครับ

นายเซน เทือกสุบรรณ (สุราษฎร์ธานี) : ขอบคุณท่านประธานครับ ท่านประธานครับ ผม เซน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมสนับสนุนในร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ที่รัฐบาลได้กรุณานำเสนอ เข้าสู่สภานี้ เพื่อเราจะได้พิจารณาร่วมกันนะครับ ท่านประธานครับ อย่างที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้เรียนถึงข้อบกพร่องของการนำเสนอกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความล่าช้า ท่านประธานคงเห็นกับผมนะครับ กับเพื่อนสมาชิกทุกคนด้วยว่า เรามุ่งหวังที่ว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามาล่าช้าแล้วน่าที่จะมีประโยชน์ให้เกิดขึ้นครอบคลุม กว้างขวาง ผมคงมีเรื่องที่จะขอวิพากษ์วิจารณ์ในกฎหมายฉบับนี้ ในประเด็นที่ไม่ซ้ำกับเพื่อนสมาชิกท่านอื่นได้แสดงความคิดเห็นไว้ก่อน

ท่านประธานครับ ในมาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ท่านประธานครับ โดยที่เราก็เห็นอยู่แล้วนะครับว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ดีกว่าจะมาเพื่อจะให้คุ้มครองผู้บริโภคมาถึงบัดนี้ก็ใช้เวลานาน นอกจากนั้นกว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะผ่านสภาฯนี้ ผมไม่แน่ใจครับว่าจะผ่านได้ทันในสภาชุดนี้หรือเปล่า เพราะอย่างนั้นนี่นะครับ ท่านประธานครับ แล้วหลังจากผ่านแล้วมีผลบังคับใช้หนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ผมคิดว่าเป็นระยะเวลาที่ยาวเกินไป ห่างเกินไป ผมอยากให้เห็นมีผลในการบังคับใช้แล้วให้ประโยชน์เกิดขึ้นกับผู้บริโภคทันที ในประเด็นนี้นะครับท่านประธาน มันผิดปกติจากร่างพระราชบัญญัตินี้ฉบับอื่น ซึ่งอย่างมากที่สุดกำหนดไว้ ๑๘๐ วัน เป็นต้น ผมไม่ทราบเหตุผล เดี่ยวคงต้องขออนุญาตผ่านท่านประธานถึงท่านรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งท่านดูแลในเรื่องนี้นะครับว่า เหตุผลอะไรทำไมถึงต้องกำหนดไว้ถึง ๑ ปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ----- - ๒๐/๑

ในเมื่อพวกเราทุกคนเห็นด้วยพร้อมกันเพื่ออยากให้ผลบังคับใช้โดยเร็ว มีประโยชน์ที่จะเกิดต่อการคุ้มครองผู้บริโภคในทันทีเป็นประการแรก

ท่านประธานครับ ในเรื่องของสินค้าผมเสียตายครับ หลายท่านก็บอกถึงสินค้าไม่น่าจะเป็นเพียงสินค้า ข้อจำกัดของสินค้ามันแคบไป นอกจากจะพูดถึงอสังหาริมทรัพย์แล้วนะครับ ผมอยากจะทำให้คลุมไปถึงสินค้า และบริการด้วยซ้ำไป วันนี้เราปรากฏข่าวบ่อย ๆ ปรากฏเรื่องราวน้อย ๆ ในเรื่องของ ธุรกิจบริการ ซึ่งพี่น้องประชาชนเชื่อในผู้ให้บริการ เชื่อในเทคนิควิชาชีพโดยเฉพาะบางอย่างเช่นกรณีหมอมือที่ผ่าตัดเต้านมบ้าง ผ่าตัดตบแต่งร่างกายบ้าง ศัลยกรรมตบแต่งต่าง ๆ บ้าง บางครั้งก็เอาสารซิลิโคนบ้าง หรือเอาสารที่เป็นพิษใส่เข้าไป ผู้บริโภคไม่รู้หรือครับ รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่ทราบด้วยซ้ำไปว่ามีอันตรายอย่างไร นี่เป็นข้อให้สังเกต ท่านประธานครับ ว่าเราให้คำจำกัดความเพียงสินค้าอย่างเดียวนี้ละครับ มันเป็นตัวอย่างหนึ่งซึ่งผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานได้ดู ท่านประธานครับ ในบรรดาสินค้าเมื่อก็ขอประทานโทษที่เอ่ยนามนะครับ เพื่อนสมาชิกกรุณาพูดถึงทำให้ผมเอาขึ้นมาพูดอีกครั้งหนึ่ง คุณวัฒนา เช่นไฟเวาะ เมื่อก็กรุณาพูดถึงแบตเตอรี่มือถือที่ระเบิด ท่านประธานครับ ผมเรียนท่านประธานครับ แบตเตอรี่มือถือวันนี้ประมาณว่าเกือบ ๓ ล้านหมายเลข มือถือที่พี่น้องประชาชนถืออยู่ในการครอบครองของพี่น้องประชาชน แบตเตอรี่เหล่านี้ ท่านประธานครับ ท่านประธานทราบไหมครับ มีอายุการใช้งานซึ่งกำหนดไว้เพียง ๖ เดือน ปีหนึ่งท่านประธานเองก็จะต้องใช้โทรศัพท์ ๑ - ๒ เครื่อง เครื่องหนึ่งก็ใช้ถ่าน ๑ ก้อน ๒ ก้อน แบตเตอรี่แคดเมียม ท่านประธานครับ อันตรายนะครับ หลังจากท่านประธานใช้แล้วนี้ มือถือ ๓ ล้านหมายเลข ประมาณว่าต้องใช้แบตเตอรี่ถึง ๖ ล้านก้อนต่อปี คิดโดยเฉลี่ย ท่านประธานทราบไหมครับว่า เคยมีใครบอกท่านประธานไหมครับว่าแบตเตอรี่เหล่านี้ท่านใช้เสร็จแล้วท่านเอาไปไหน เคยมีใครบอกท่านประธานไหมครับว่านี่เป็นอันตรายต่อร่างกายของท่านประธานเอง ต่อพี่น้องประชาชน ต่อการทิ้งไปในแม่น้ำลำคลองหรือการเก็บขยะที่ไม่ได้ผล แบตเตอรี่แคดเมียมที่ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานเหล่านี้ละครับ สารแคดเมียมถ้าลงไปแม่น้ำลำคลองที่บริโภคต่าง ๆ เป็นอันตรายต่อพวกเราทุกคนร่วมกัน นอกจากนั้นพวกถ่านไฟฉาย ท่านประธาน ใช้กันอย่างฟุ่มเฟือย ถ่านไฟฉายทั้งหลายไม่ได้บอก

ถึงการทำลายซากของบรรจุภัณฑ์เหล่านี้ครับ ท่านประธานครับ หลังจากเราใช้ประโยชน์เต็มที่แล้วของเหล่านี้เป็นอันตรายมาก หลอดไฟ ฟลูออเรสเซนต์ (Fluorescence) กระจก สเปรย์ (Spray) ที่ท่านประธานใช้ ขวดสเปรย์ทั้งหลาย กระจกสีสเปรย์ยาฉีดกันยุง ของทุกอย่างที่พี่น้องประชาชนใช้ในวันนี้ ท่านประธานครับ ซากของบรรจุภัณฑ์เหล่านี้ น่าจะครอบคลุมได้ด้วยในกฎหมายฉบับนี้ครับ นอกจากนั้นที่เป็นอันตรายต่อพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนะครับ ผลิตรภัณฑ์ที่เป็นของเด็กเล่น ผมไม่พูดถึงเรื่องอาหาร เพราะเราอาจจะมี อย. ที่เข้ามากำกับดูแล แต่ของที่เด็กเล่นทั้งหลาย ท่านประธานครับ จะเป็นสารที่ประกอบขึ้นมาสี สันสวย ๆ ยั่วยวนใจเด็กให้มาเล่นทั้งหลาย ท่านประธานครับ เป็นอันตรายอย่างใหญ่หลวงต่อเยาวชนของเรา อาจจะเป็นพวกสารโพลีเมอร์ (Polymer) จากผลิตภัณฑ์ของสีที่ไม่ใช่สีที่ผสมอาหาร นอกจากนั้นแล้วเป็นอันตรายในการใช้การเล่นของเด็กเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานครับ -----

สารพิษที่เป็นสารที่เราใช้กันอย่างฟุ่มเฟือย ท่านประธานครับ เป็นที่น่าเสียดายนะครับ จะเป็นยาปราบศัตรูพืช เคมีภัณฑ์ต่าง ๆ หรือจะเป็นสารกระตุ้นต่าง ๆ เขามีค่าเตือนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเองท่านประธานครับ มีค่าเตือนเล็ก ๆ บางที่ทำให้คนอ่านไม่รู้เรื่องไม่เข้าใจ จะเป็นอายุของผลิตภัณฑ์ก็ตาม จะเป็นระยะเวลาที่จะใช้ประโยชน์ก็ตาม ปิดบังการรู้ การเห็นของพี่น้องประชาชน เป็นอันตรายอย่างยิ่งครับท่านประธานครับ ท่านประธาน มีชาวเกษตรนะครับ เอายาปราบศัตรูพืชทั้งหลายไปปราบศัตรูพืช ยาฆ่าหญ้าบ้าง ยาฆ่าแมลงบ้าง หลังจากนั้นนะครับ สุนัขหรือไปด้วย มวนด้วยใบจากบ้าง มวนด้วยกระดาษบ้าง บริโภคเข้าไปตรง ๆ ครับ ท่านครับ สิ่งเหล่านี้เป็นอันตรายอย่างใหญ่หลวงนะครับ ถ้าไม่ให้คำเตือนในสารพิษอย่างชัดเจน แผลงนะครับ บางอย่างที่เราพยายามกระตุ้นเตือนกันต้องการให้เห็นภาพพจน์ว่ามันเป็นสารพิษจริง ๆ อย่างเป็นบุหรี่ ที่ติดไว้ที่ซองบุหรี่ ท่านประธานดูสิครับ อุตสาหกรรมบังคับให้เขาติดไป เอาอากาศเสตมปีไปปิดบังไว้เสียส่วนหนึ่งอีก ให้มันมีความเห็นที่ซ้ำเกินไปอีก นอกนั้นท่านประธานครับ พวกสารกระตุ้นทั้งหลายจะเป็นหลาย ๆ อย่างนะครับ สารกระตุ้นนั้นนอกนั้นยังมีพืชและสัตว์ จีเอ็มโอ (GMO) หรือเกิดจากการตัดต่อยีนส์ (Gene) นี่นะครับ สิ่งเหล่านี้เป็นอันตรายกับเด็ก เป็นอันตรายกับเยาวชนของเรา บางท่านมีการวิเคราะห์วิจัยในเอกสารของต่าง ๆ นะครับ พวกสารที่เกิดจากการ จีเอ็มโอ พืชที่เกิดจากการจีเอ็มโอหรือผลิตภัณฑ์อาหารที่ผลิตมาจากพืชและสัตว์ที่จีเอ็มโอ ท่านครับ ขอโทษนะครับ บอกว่าเด็กเยาวชนของเรามีทองที่ใหญ่ผิดปกติ เกิดขึ้นจากความผิดพลาดการต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งไม่มีคำเตือนที่ชัดเจนไว้ ท่านประธานครับ

ประการสุดท้าย ขออนุญาตพูดนิดเดียว เรียงผ่านท่านประธานถึงรัฐบาล ถึง ฯพณฯ พินิจ จารุสมบัติ ท่านครับ วันนี้ครับ ผมอยากให้เราเอาจริงเอาจังกับซากบรจุภัณฑ์จากขยะพิษ จากสารที่เป็นพิษเหล่านี้ ผมกราบเรียนครับว่าเสียดายในกฎหมายฉบับนี้ไม่ติดตามด้วย เดี่ยวนี้ท่านประธานสังเกตไหมครับ ท่านประธานไปทั่วทั้งประเทศไทยเลยนะครับ ไม่ต้องดูไกลครับ ริมถนนร่นแคว้นทั้งหลาย ท่านจะเห็นพลาสติก ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากพลาสติก ถุงพลาสติกเต็มไปหมดครับ เป็นขยะที่ไม่นำดูแล แม้กระทั่งในเมืองชายทะเล ในปะการังที่สวยงาม ๆ บางครั้งท่านประธานไปดำน้ำดูปะการัง ท่านประธานก็จะเห็นสารพวกนี้ครับ

๔๓

ขยะที่ไม่ย่อยสลาย ท่านประธานครับ เมื่อไรเราจะเอาจริงเอาจัง เมื่อไรเราจะบังคับให้ผู้ผลิตเป็นผู้ที่ชดใช้ เป็นผู้ที่เก็บ เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ต้องซื้อขยะที่เป็นพิษเหล่านี้กลับไปทำลาย กฎหมายน่าจะบังคับให้เขาดำเนินการไปเพื่อขจัดทำลายสินค้าที่เป็นพิษต่อตัวท่านประธานเอง ตัวผมพวก ตัวพี่น้องประชาชนและเยาวชนของเรา ----- - ๒๒/๑

ท่านประธานครับ ขออนุญาตฝากกับกรรมาธิการที่จะพิจารณาในเรื่องเหล่านี้ะครับ บางประเด็นถ้ารัฐบาลกรุณาใจกว้างเพิ่มขึ้น ได้ขยายคำจำกัดความของสินค้าหรือต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกทุกคนที่ได้อภิปรายได้เสนอมุมมองที่เป็นประโยชน์ทั้งสิ้น ถ้ารัฐบาลเปิดใจให้กว้างขึ้นกฎหมายฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ครับท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพีระพันธุ์ครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค พรรคประชาธิปัตย์ ระบบบัญชีรายชื่อ อยากกราบเรียนท่านประธานครับว่า ถามว่ากฎหมายฉบับนี้เห็นด้วยไหม ก็คงจะต้องตอบว่าเห็นด้วย เพราะว่ามันยังมีดีกว่าไม่มีครับ แต่ถามว่าเห็นด้วยไหมว่ากฎหมายฉบับนี้จะสามารถมาตอบสนองวัตถุประสงค์เป้าหมายของรัฐบาล ไม่ว่าจะรัฐบาลนี้หรือรัฐบาลก่อนที่ท่านจรินทร์ได้อภิปรายไป คงไม่ใช่ ก็ขออนุญาตกราบเรียนว่าท่านสมาชิกที่ได้เคยอภิปรายก่อนหน้าผม ๒ - ๓ ท่าน ได้พูดถูกต้องประเด็นที่ว่าทำที่สุดประชาชนจะไม่ได้รับการดูแลอย่างเต็มที่ในกฎหมายนี้ ที่ผมกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ก็เพราะว่าอยากกราบเรียนว่าคงต้องโหวตว่าเห็นด้วยเรื่องรับหลักการ แต่อยากฝากท่านรัฐมนตรีนะครับ ผมเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีพินิจคงเข้าไปดูแล เพราะว่าในชั้นวิสามัญก็สามารถปรับปรุงให้มันสมบูรณ์ขึ้นมาได้ ที่ผมเรียนอย่างนี้ก็เพราะว่าท่านประธานครับ ตอนแรกผมเข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้จะเป็นการเสนอปรับปรุงร่างอย่างที่ท่าน ขอภัยเอ่ยนามอีกครั้งหนึ่ง ท่านจรินทร์ได้กล่าวไป ที่มันเสียเวลาไปนาน คิดว่าจะมีการนำกลับไปปรับปรุงตามที่เราเคยท้วงติงว่าอันนี้มันต้องเป็นเรื่องของกฎหมายคุ้มครองที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคโดยตรง ผมขออนุญาตท่านประธานใช้ภาษาอังกฤษนิดเดียวครับ คือภาษาอังกฤษเขาเรียกฉบับนี้ว่าโปรดัคท์ โลอะบิลลิตี้ ลอว์ หรือความรับผิดชอบในสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ความจริงกฎหมาย ฉบับนี้มีที่มาเป็นพื้นฐานหลักมาจากประเทศในกลุ่มคอมมอน ลอว์ ก็คือประเทศอังกฤษกับอเมริกา แล้วกฎหมายตรงนี้ก็อยู่ในหมวดกฎหมายที่ว่าด้วยคอนซูเมอร์ โปรเทคชั่น (Consumer protection) ก็คือว่าแปลเป็นไทยง่าย

ๆ คຸ່ມครองผู้บริโภคน แต่ประเด็นมัน อยู่ตรงที่ว่าการคຸ່ມครองผู้บริโภคนที่ได้รับผลกระทบจากสินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้น ความ เป็นจริงแล้วไม่ต้องมีกฎหมายนี้ก็ได้ครับ เขาใช้กฎหมายละเมิดครับ เหมือนที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไว้สักครຸ່ก่อนหน้าผม ๒ - ๓ ท่านเหมือนกัน เพราะมันมีพื้นฐานมาจากเรื่องละเมิด ก็คือว่าใครไปทำอะไรรให้คนอื่นเสียหายต้องรับผิดชอบ ความเสียหายที่เกิดขึ้น ท่านประธานครับ เกิดจากสินค้าที่ตนเองเป็นผู้ผลิต ที่นี้เมื่อหลักกฎหมายละเมิดใช้ไป ๆ มันไปไม่ถึงครับ มันไม่สามารถจะคຸ່ມครองประชาชนในฐานะผู้บริโภคน ได้มาก ประเทศเหล่านั้นเขาก็เลยคิดหลักกฎหมายตรงนี้ขึ้นมา ก็คือ โปรดัคท์ ไลอะบิลิตีตี้ ลอว์ เพียงแต่ว่า ในเรื่องเหล่านั้นที่เขาใช้เป็นกฎหมายแม่บทในการคຸ່ມครองผู้บริโภคน เขาไม่ได้ดูเรื่องความปลอดภัยครับเขาดูเรื่องความบกพร่อง คือเขาไม่ได้ดูเรื่องของเซฟตี้ (Safety) เขาดูเรื่องดีเฟคท์ (Defect) คือดูว่าสินค้านั้นมันออกมาแล้วมันบกพร่องหรือเปล่า ถ้ามันบกพร่องถึงแม้มันปลอดภัยก็ต้องรับผิดชอบครับ แต่ถ้าหากเรามุ่งไปที่ความปลอดภัยอย่างเดียว ท่านประธานครับ ประชาชนผู้บริโภคนก็ยังคงต้องรับผิดชอบสินค้าที่ไม่ดีอยู่ละครับ ทรายบโดที่มันพิสูจน์ได้ว่าปลอดภัย ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ เมื่อสักครຸ່เพื่อนสมาชิกมาถามผม ผมบอกอย่างนาฬิกาผมนี้ครับ ใส่มา คนอื่นก็ซื้อเหมือนผม แต่ของเขาไม่เป็นไรครับ แต่ของผมมันเดินไปบ้าง หยุดบ้าง เดินบ้าง หยุดบ้างครับ เพราะว่ากระบวนการผลิตมันเกิดขึ้นมาในเฉพาะเรือนของผมครับ แต่ปรากฏว่ามันพิสูจน์แล้วนาฬิกาเรือนนี้มันไม่ทำอะไรรให้ผมตายหรือเสียหายชีวิตบาดเจ็บนี้ครับ มันก็แปลว่านาฬิกาเรือนนี้มันปลอดภัยสิครับ แต่มันบกพร่องครับ แล้วใครรับผิดชอบ เช่นเดียวกับกรณีที่เกิดขึ้นในผู้บริโภคน เช่น กรณีที่เป็นข่าวเมื่อไม่กี่เดือนมานี้ เรื่องกรณีรถยนต์รถฮอนด้าบ้าง รถอะไรบ้างที่เป็นข่าว รถเหล่านั้นมันไม่ใช่ว่าเขาไม่ปลอดภัยนะครับ แต่เฉพาะคันนั้นมันอาจจะมีการอะไรเฉพาะคันนั้นที่ทำให้รถของเขาเกิดความบกพร่องขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อเกิดความบกพร่องขึ้นแม้รถคันนั้นมันมีความปลอดภัยในการใช้ ภาษาอังกฤษบอก โรด เวิร์ธธิเนส (Road worthiness) คือมีความสามารถในการขับขี่ได้อย่างปลอดภัยก็ต้องรับผิดชอบ ท่านประธาน และอีกประเด็นหนึ่งที่อยากกราบเรียนท่านประธานก็คือว่าในเนื้อหาของสาระของกฎหมายฉบับนี้ ผมอ่านแล้วผมไม่ชัดเจนว่าหมายถึงสินค้าที่เกิดจากกระบวนการผลิตทั้งหมดหรือเฉพาะสินค้าของผู้เสียหายรายนั้นครับ อีกประการหนึ่งก็คือว่าเหตุอะไรรเราถึงต้องขมวดไว้ที่สังหาริมทรัพย์

๔๖

เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็มีปัญหาเรื่องบ้านพักที่อยู่อาศัยที่มีปัญหา เพราะฉะนั้นในส่วนนี้แล้วก็ต้องถือว่าเป็นสินค้าที่ผลิตให้ผู้บริโภคเหมือนกัน -----

- ๒๓/๑

ผมถึงเรียนว่ากฎหมายนี้ดีกว่าไม่มีครับ เพราะอย่างน้อยก็ยังคุ้มครองประชาชนในระดับหนึ่ง แต่ถ้าหากว่าเราจะทำให้ตอบสนองเป้าหมายของการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่รัฐบาลหรือท่านรัฐมนตรีอยากให้เกิดจริงนั้น ผมคิดว่าสิ่งที่ต้องเน้นตรงนี้ไม่ใช่เรื่องของความปลอดภัย แต่เป็นเรื่องของความบกพร่องของผลิตภัณฑ์ แต่ถ้าหากว่าผลิตภัณฑ์นั้น ความบกพร่องตรงนั้นมันก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยด้วย ท่านประธานครับ ต้องมีโทษหนักขึ้นครับ โทษต้องหนักขึ้น เพราะความบกพร่องธรรมดาต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว แต่นี่บกพร่องถึงขนาดทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน หรือร่างกายด้วย แต่ถ้าหากว่าเราไปเน้นความไม่ปลอดภัยเป็นหลัก ก็จะทำให้เกิดปัญหาในกรณีพิพจน์ได้ว่ามันปลอดภัย เหมือนที่ตามร่างนี้เขียนไว้ในมาตรา ๗ (๑) ว่า พิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นมิได้เป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าหากว่าเราจะรับหลักกฎหมายเช่นนี้เข้ามาเหมือนกับในอดีตนะครับ ท่านประธานเราเคยรับหลักกฎหมายเรื่องว่าด้วยความรับผิด ว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมมาแล้ว ในอเมริกา อังกฤษก็อยู่ในหมวดเดียวกันนี้แหละครับ ก็คือ อันแฟร์ คอนแทรคท์ (Unfair contract) ของอังกฤษ อเมริกาก็ อันคอนชั่นนะเบิล คอนแทรคท์ (Unconscionable contract) เรารับเข้ามาแล้ว แล้ววันนี้เป็นพระราชบัญญัติข้อสัญญาไม่เป็นธรรมใช้บังคับอยู่ เราก็พยายามเลียนแบบแล้วก็ยึดตามแนวทางของเขามาว่า ถ้าข้อสัญญาที่เขาเปรียบผู้บริโภคที่มีกำลังในการต่อรองน้อยกว่า แล้วเขาเปรียบมากเกินไป ให้ศาลมีอำนาจในการปรับแก้ข้อที่เขาเปรียบอันนั้นได้ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ก็อยากกราบเรียนท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าหากท่านต้องการให้กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่สอดคล้องกับหลักกฎหมาย โปรดัคท์ ไลอะบิลิตี ลอว์ จริง ๆ ของสหรัฐอเมริกาหรืออังกฤษที่เขาคุ้มครอง ผู้บริโภคอย่างเต็มที่ อยู่ในหมวดกฎหมายว่าด้วยคอนซูเมอร์ โปรเทคชั่น หรือการคุ้มครองผู้บริโภค ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าต้องยึดหลักเดียวกับเขา แล้วเวลาที่เขามาคุยกับเรา หรือเราไปคุยกับเขา ท่านรัฐมนตรียุติธรรม ท่านสุวัจน์ไปไหนมาไหน มันเป็นหน้าเป็นตาของเรื่องกระบวนการยุติธรรม ท่านรัฐมนตรีพินิจไปก็พูดได้ว่าอันนี้ทำเต็มที่เหมือนที่คนอื่นเขามี ไม่เช่นนั้นท่านไปอังกฤษหรือไปอเมริกาที่เขา มีกฎหมายฉบับนี้ เขาจะถามท่านว่าทำไมคุณถึงเน้นเฉพาะความไม่ปลอดภัย แล้วถ้าหากมันปลอดภัยแต่มันบกพร่อง ประชาชนของท่าน ท่านไม่สนใจหรือ เพราะฉะนั้นสิ่งตรงนี้จะครับผมถึงอยากเรียน

ท่านประธานว่า กฎหมายนี้เห็นด้วยครับ เพราะมีดีกว่าไม่มี แต่มันไม่สมบูรณ์ในการที่จะตอบสนองสิ่งที่ท่านต้องการให้เกิด เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ในหลักของกฎหมายฉบับนี้ถามว่าเอาไปปรับแก้ได้ไหม ไม่ต้องเปลี่ยนชื่อก็ได้ครับ เช่น นิยามของคำว่า ไม่ปลอดภัย ก็ให้รวมถึงบกพร่องเสีย หรือรวมไปถึงเรื่องของสินค้าที่จะเอามานี้นะครับ ก็อย่าขมวดเฉพาะสังหาริมทรัพย์เลยครับ วันนี้ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ประกอบการด้านอสังหาริมทรัพย์ก็ทำให้เกิดปัญหา แล้วตัวอย่างของอสังหาริมทรัพย์ ท่านประธานจะเห็นได้ชัดเลยครับ ผมยกตัวอย่างเหมือนที่เคยยกตัวอย่างให้เพื่อนฟังเหมือนกัน สมมติว่าไปซื้อบ้านจัดสรรหลังหนึ่งครับ เข้าอยู่ได้วันเดียวร้าวครับ ตรงนี้อาจจะเป็นเรื่องของความปลอดภัยได้ แต่สมมติว่าไม่ใช่ครับ ผมยกตัวอย่างว่า ท่อน้ำรั่ว ซ่อมเท่าไรก็รั่วครับ เพราะเป็นปัญหาเรื่องของความบกพร่องในการออกแบบหรือในการก่อสร้าง ปรากฏว่าเขาพิสูจน์ได้ว่าท่อน้ำรั่วนี้นี้ไม่ได้ทำให้บ้าน ไม่ปลอดภัยนะครับ เข้าซ่อมยกเว้น มาตรา ๗ (๑) ใหม่ครับ แล้วใครรับผิดชอบประชาชนผู้บริโภคตรงนั้น แต่ถามว่ามันบกพร่องในการสร้างบ้านหลังนั้นไหม บกพร่องครับ แต่มันปลอดภัยครับ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ก็อยากกราบเรียนท่านประธานว่าในรายละเอียดของกฎหมายในส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ ผมก็อยากจะกราบเรียนว่าน่าที่จะไปทบทวนรายละเอียดให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่แท้จริงของกฎหมายที่สืบเนื่องมาจากกฎหมายในต่างประเทศที่เรียกว่า โปรดักต์ ไลอะบิลิตี ลอว์ แล้วก็อยากให้เกิดความชัดเจนนะครับว่า สินค้าที่จะเข้าข่ายตามกฎหมายนี้ต้องทั้งหมดหรือว่าเป็นราย ๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหาได้ อย่างที่ผมยกตัวอย่างนะครับ ในอดีตหลายท่านคงเคยได้ยินข่าวนะครับ ที่รถยนต์ในสหรัฐอเมริกาเกิดชนขึ้นมา เกิดอุบัติเหตุแล้วไฟไหม้หมด ปรากฏว่าศาลสหรัฐอเมริกาสั่งให้ใช้ค่าเสียหายเป็นร้อยล้านบาทครับ เป็น ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป ก็มาจากกฎหมายเรื่องโปรดักต์ ไลอะบิลิตี ลอว์ ตรงนี้ เช่นเดียวกันครับที่ในกฎหมายอันนี้เขียนไปถึงค่าเสียหายในเรื่องของจิตใจผมก็อยากจะเรียนถามไปถึงท่านรัฐมนตรีนะครับว่า ตรงนี้มีความหมายไปถึงแค่ไหน เพียงใด -----

เพราะว่าตามหลักจริง ๆ ของเขาให้ไปถึงค่าขาดคู่ครองด้วย ลอสท์ ออฟ คอมแพเนียนชิพ (Lost of companionship) เขาบอกว่าไม่ใช่แค่จิตใจธรรมดาที่ต้องสูญเสียไปนะครับ แต่คนที่เคยมีคู่ครองอยู่ดี ๆ วันหนึ่งต้องเสียคู่ครองไปเพราะรถยนต์คันที่นั่งมามัน ดีเฟคท์ บกพร่อง คนเคยมีคู่ก็ไม่มีคู่ไปเลยครับ บางคนบอกฉันไม่แต่งงานใหม่แล้วครับ ไม่มีแฟนใหม่ เพราะรักแฟนคนนี้ครับ ลอสท์ ออฟ คอมแพเนียนชิพ ตรงนี้เขาให้ครับ ศาลให้อีกครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้นะเราจะให้แค่ไหนเพียงไร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่าต้องคำนึงถึงให้รอบคอบชัดเจนครับ แต่ท่านประธานครับ ผมอยากกราบเรียนว่าคงไม่ใช่เวลามาก ประการที่สำคัญครับ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรี ท่านต้องออกมาตรการกำกับดูแลบริษัทประกันภัยด้วยนะครับ บริษัทประกันภัยกับการควบคุมราคาสินค้าครับ เพราะผลที่ตามมาที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาประเทศอังกฤษก็คือว่า หลังจากที่มีการกฎหมายนี้ออกมาแล้วสินค้าทุกอย่างขึ้นราคาหมดเลยครับ เพราะอะไรครับ เพราะว่าประกันภัยเห็นช่องเลยครับ แสดงว่าผู้ผลิตต้องรับผิดชอบแล้วสิ ก็เลยเกิด โปรดัคท์ ใหม่ของประกันภัยครับ รับประกันเรื่องความรับผิดชอบตรงนี้ ขึ้นมาเลยครับ และเนื่องจากว่าไม่สามารถที่จะคำนวณรายได้ค่าใช้จ่ายในเรื่องประกันภัยตรงนี้ได้ ก็เลยมีปัญหาเรื่องของเบี้ยประกันที่สูง เมื่อเกิดปัญหาเบี้ยประกันที่สูงขึ้นผู้ผลิตก็เลยโยนภาระตรงนี้มาบอกให้ผู้บริโภค ก็คือมาขึ้นราคาสินค้าโดยเพิ่มเป็นต้นทุน เพราะฉะนั้นในกฎหมายฉบับนี้ ด้านหนึ่งที่เรากำลังคิดว่าเราต้องการคุ้มครองผู้บริโภค แต่ถ้าเราดูไม่ดีหรือควบคุมไม่ครบทั้งระบบทั้งวงจร ท่านประธานครับ ผมอยากกราบเรียนว่ามันกำลังจะไปสร้างภาระอีกด้านหนึ่งให้ผู้บริโภค ก็คือค่าครองชีพจะสูงขึ้นด้วย เนื่องจากค่าประกันภัยที่จะเกิดขึ้นจากผู้ผลิตซึ่งจะเป็นต้นทุนใหม่ที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีว่า ผมคิดว่าท่านคงไม่ได้ดูเรื่องประกันภัย แต่ว่าในทางบริหารท่านคงจะประสานงานกันได้แน่ครับ แล้วก็ในเรื่องของการควบคุมราคาสินค้า อยากกราบเรียนว่าในต่างประเทศที่เขาเอากฎหมายนี้มาใช้มันส่งผลมาแล้วนะครับ ทำให้เกิดต้นทุนราคาสินค้าเพิ่มขึ้น แล้วท้ายที่สุดก็มาสร้างภาระอีกด้านหนึ่งให้กับผู้บริโภคที่เราต้องการคุ้มครอง ที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ก็

เพียงหลักเบื้องต้นคร่าว ๆ แต่ในรายละเอียดผมใคร่ขออนุญาตว่าผมอยากจะขออนุญาตแปรญัตติและนำส่งท่านประธานคณะกรรมการในอนาคต ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ไม่มีท่านสมาชิกท่านใดที่คัดค้านนะครับ ส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยและจะเริ่มเข้าประเด็นแล้ว ท่านเอกพจน์ แล้วที่ท่านเกรียงศักดิ์ และท่านเฉลิมชาติแล้วก็พอแล้วนะครับ เชิญครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี พรรคชาติไทย ก็ต้องเรียนว่าโดยภาพรวมแล้วนี่กระผมเห็นด้วย แล้วก็รู้สึกถือว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีที่เราจะได้มีกฎหมายฉบับนี้เพื่อที่จะไปแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการใช้สินค้าต่าง ๆ มากมายที่เป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้ ดังที่เราได้เห็นปรากฏอยู่ตามข่าวต่าง ๆ ก็เป็นเรื่องที่ดีนะครับ แม้ว่ากฎหมายฉบับนี้มันอาจจะไปสะท้อนให้เห็นว่าที่ผ่านมาในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคอาจจะดูว่ายังด้อยประสิทธิภาพไปบ้าง เพราะว่า การแก้ไขปัญหา ยังคงไม่มีความชัดเจนแล้วก็ยังขาดประสิทธิภาพที่ชัดเจนที่จะแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน จึงได้มีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาในเรื่องของการที่จะรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย กระผมมีบางประเด็นที่อยากจะกราบเรียนถามผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับ ซึ่งก็อย่างที่ได้อธิบายกับท่านประธานว่าโดยภาพรวมก็เห็นด้วยในหลักการ แนวทางในการที่เราจะมีกฎหมายฉบับนี้เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายแล้วก็ดำเนินการอย่างจริงจังต่อผู้ผลิต ผู้ที่นำสินค้าต่าง ๆ ไปสู่ผู้บริโภค แต่ว่ามันก็ยังมีความบางประเด็นที่กระผมมีความสงสัยข้องใจ ซึ่งก็ต้องเรียนท่านประธานว่ากระผมคงไม่ได้เข้าไปเป็นกรรมาธิการนะครับ แล้วก็กฎหมายฉบับนี้คงจะต้องเข้าไปสู่กระบวนการในการพิจารณาของคณะกรรมการอีกครั้งหนึ่ง ก็อยากจะถือโอกาสนี้ได้ฝากเรียนถามท่านรัฐมนตรี แล้วก็ถ้าเป็นประเด็นบางประเด็นที่อาจจะฝากเป็นข้อสังเกต เป็นข้อคิดเห็นเพื่อผ่านไปยังคณะกรรมการด้วย ประเด็นที่กระผมมีความสงสัยนะครับ

๕๑

ประเด็นแรกก็คือในส่วนของมาตรา ๒ บอกว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คำถามก็มีว่าทำไมต้อง ๑ ปี ในขณะนี้ยังไม่มีความพร้อมในการที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนี้เมื่อมีการพิจารณาเสร็จหรืออย่างไร ทำไมระยะเวลาในการที่จะประกาศใช้นี้มันถึงต้องใช้เวลานานถึง ๑ ปี -----

๕๒

อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนถาม เพราะว่าจริง ๆ แล้วปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้มีมากมาย และแน่นอนที่สุดเป็นเรื่องที่เร่งด่วนที่ต้องการให้ภาครัฐเข้าไปดูแลช่วยเหลือในหลาย ๆ เรื่องที่เป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของมาตรา ๔ ส่วนของคำนิยามที่ได้บัญญัติไว้ว่าสินค้าหมายความว่า สั่งหาริมทรัพย์ทุกชนิดที่ผลิตหรือนำเข้าเพื่อขาย รวมทั้งผลิตผลเกษตรกรรมที่ยังไม่ได้ผ่านกระบวนการผลิต และให้หมายความรวมถึงกระแสไฟฟ้า ยกเว้นสินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ประเด็นแรก ที่อยากจะเรียนถามนะครับว่า คือเดิมทีเมื่อกระผมได้รับทราบว่ามีกฎหมายฉบับนี้ได้เข้าสู่สภา สู่การพิจารณา กระผมก็รู้สึกยินดีนะครับแล้วก็คิดว่าสมควรว่ากฎหมายฉบับนี้น่าจะครอบคลุมในการที่จะแก้ปัญหาในเรื่องสินค้าที่ไม่ปลอดภัยทุกตัวทุกชนิด แต่ว่าในกฎหมายฉบับนี้ได้ขมวดไว้เฉพาะสั่งหาริมทรัพย์เท่านั้น นั่นก็หมายความว่าทรัพย์สินที่เคลื่อนที่ได้เท่านั้น ทรัพย์สินที่เคลื่อนที่ไม่ได้นั้นก็ไม่ได้ครอบคลุมไม่เข้าไปดูแลในเรื่องนี้ด้วย ยกตัวอย่างเช่น เรื่องบ้าน กรณีบ้านจัดสรร ถ้ากระผมยกตัวอย่างว่าถ้ากระผมไปซื้อบ้านแล้วเกิดบ้านหลังนั้นมันชำรุด มันมีปัญหาหรือบ้านหลังนั้นอาจจะพังทับลงมาเกี่ยวกับการก่อสร้างอาจจะมีความปลอดภัย หรือว่าการเขียนแบบวางแบบอะไรต่าง ๆ นี่อาจจะไม่ได้ทำอย่างตรงไปตรงมานี่ก็อาจจะเกิดปัญหาได้ อย่างเช่นกรณีอย่างนี้จะได้รับความคุ้มครองด้วยหรือไม่ เพราะถ้าดูตามนี้ก็คงจะไม่ คงจะไม่ได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายฉบับนี้ แล้วก็ในส่วนของกระแสไฟฟ้าซึ่งกระผมไปดูประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นะครับ กระผมเข้าใจว่ากระแสไฟฟ้านี้มันจะอยู่ในคำนิยามเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สิน หมายความว่ารวมทั้งทรัพย์สินและวัตถุไม่มีรูปร่าง ซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้ ซึ่งจริง ๆ แล้วเรื่องไฟฟ้านี้น่าจะเป็นในส่วนของทรัพย์สิน แต่ว่าท่านได้บัญญัติไว้ในนี้ว่าให้หมายรวมถึงกระแสไฟฟ้าด้วย แต่เอาละครับก็เป็นเรื่องที่ดีครับ ถ้ามันรวมถึงกระแสไฟฟ้าแล้วตามความหมาย ตามความเข้าใจที่กระผมได้เข้าใจว่าท่านจะเข้าไปดูแลในเรื่องของการผลิตไฟฟ้าเพื่อขายให้กับพี่น้องประชาชนโดยองค์กรต่าง ๆ ที่กระทำอยู่ในปัจจุบันนี้ แล้วก็ถ้ามีปัญหาจากกระแสไฟฟ้าที่ผลิตไปขายแล้วพี่น้องประชาชนก็สามารถที่จะดำเนินการได้ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ แต่ว่าความรับผิดชอบอยู่

๕๓

ตรงไหนครับ อย่างเช่นเรื่องอะไรบ้าง กระผมยกตัวอย่าง อย่างเช่นว่า ถ้าเกิดไฟฟ้าดับ ไฟฟ้า
ตกแล้วมันไปกระชากทำให้เครื่องไฟฟ้าเครื่องใช้ในบ้านที่เป็นเครื่องใช้ไฟฟ้ามันเสียหาย กรณี
อย่างนี้หรือไม่ที่สามารถที่จะดำเนินการเอาผิดกับผู้ผลิต ผู้ขายไฟได้ ก็อยากจะถือโอกาสได้
เรียนถามท่านรัฐมนตรีด้วยนะครับว่า กรณีไฟฟ้านี้ความรับผิดชอบอยู่ตรงไหน และแค่ไหน
แล้วทำไมท่านถึงเห็นว่า น่าจะนำไฟฟ้า ซึ่งจริง ๆ แล้วถ้าดูตามนิยามแล้วน้ำมันก็น่าจะจัด
อยู่ในส่วนของสังหาริมทรัพย์ ท่านจัดเข้ามาก็หวังว่ามันคงจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับพื
ช้องประชาชน แต่ว่าประโยชน์ตรงนั้นน้ำมันจะเกิดขึ้นอย่างไร แล้วจะดำเนินการในเรื่องนี้ใน
เรื่องของความรับผิดชอบนี้ในส่วนนี้อย่างไรบ้าง แล้วถ้าเกิดมีไฟฟ้าเข้ามา กระผมก็อยากจะ
เรียนถามว่าในส่วนนี้ ถ้าเป็นน้ำประปาสามารถที่จะดำเนินการได้ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ให้
ความคุ้มครองในส่วนนี้ด้วยหรือไม่ ยกตัวอย่าง อย่างเช่นบางหมู่บ้านจัดสรรที่มีปัญหาอยู่ใน
ขณะนี้ครับ ในเรื่องของการขายน้ำบาดาลซึ่งต้องยอมรับว่าบาง พื้นที่ยังมีปัญหาไม่มี
น้ำประปาภูมิภาคเข้าไป ก็ยังมีการผลิตน้ำบาดาลขึ้นมาขายมาจำหน่ายให้กับพี่น้อง
ประชาชนที่อยู่ในหมู่บ้าน -----

แล้วก็มีปัญหามากมายเกี่ยวกับเรื่องน้ำ ประชาชนใช้น้ำแล้วน้ำอาจจะไม่มีคุณภาพ มีปัญหา
อาบน้ำไปแล้วหรือไปใช้น้ำนั้นแล้วมีผลกระทบต่อร่างกายหรือว่าการใช้อุปโภคบริโภคน้ำก็
เป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้ ถ้าเป็นเช่นนั้นถ้าท่านหมายความว่ารวมถึงกระแสไฟฟ้ากระผมก็
อยากจะเรียนถามต่อไปด้วยว่า แล้วเรื่องน้ำรวมอยู่ในนี้ด้วยไหม ถ้ามีการดำเนินการที่ส่งผล
กระทบในเรื่องของการผลิตน้ำขายให้กับพี่น้องประชาชนสามารถที่จะเอาผิดตามกฎหมาย
ฉบับนี้ได้หรือไม่ อันนี้เป็นประเด็นที่กระผมอยากจะถือโอกาสได้กราบเรียนถามท่านประธาน
ไปยังท่านรัฐมนตรีเพื่อได้รับความรู้แล้วก็ได้ทำความเข้าใจจะได้ไปเรียนต่อไปกับพี่น้อง
ประชาชนได้รับทราบ ว่าต่อไปนี่เราจะมีกฎหมายฉบับนี้แล้วจะได้ช่วยเหลือพี่น้องประชาชน
ได้ สามารถที่จะบังคับ สามารถที่จะดำเนินการกับผู้ผลิตผู้ขายสินค้าต่าง ๆ เหล่านั้นอย่าง
เฉียบพลันและเด็ดขาดได้ ก็เป็นประเด็นที่กระผมมีความสงสัยและเป็นห่วงและอยากจะถือ
โอกาสกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรี โดยรวมก็ต้องเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญแล้ว
กระผมมีความรู้สึกเห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ และอยากให้ได้ดำเนินการโดยเร็ว ระยะเวลา
๑ ปีนั้นกระผมเกรงว่ามันจะช้าเกินไปเกินกว่าที่เราจะเข้าไปแก้ไขปัญหามันเกิดขึ้นในขณะนี้
มากมายที่เป็นผลกระทบต่อพี่น้องประชาชนครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางลลิตา ฤกษ์สำราญ รอง
ประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปขอ
เชิญอาจารย์เกรียงศักดิ์ค่ะ

นายเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์
ผมได้ฟังท่านผู้อภิปรายหลายท่านด้วยความขอบพระคุณที่ได้กรุณาที่ได้อภิปรายหลาย
ประเด็นที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ยิ่งในการดูแลผู้บริโภคจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ผมจะไม่พูดซ้ำกับหลายประเด็นที่ผมเห็นด้วยไปหมดแล้ว เหลืออีกเพียง ๒ ประเด็นที่ผม
อยากเพิ่มเติมสั้น ๆ เพื่อจะขอฝากไปยังท่านประธานไปทางรัฐบาลว่า สิ่งเขียนในร่าง

พระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นจะต้องรอบคอบในบางประเด็นเพื่อให้ผู้บริโภคได้ประโยชน์ที่สุดอย่างแท้จริง ความจริงถ้าเราดูร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเห็นว่าเราพยายามช่วยผู้บริโภคนะครับ แต่ผมเกรงว่าเราช่วยไม่ถึงที่สุด เพราะว่าเราช่วยเขาบางครั้งดูเหมือนไม่ไปถึงที่สุดก็เหมือนไม่ได้ช่วยคนบางประเภท จึงอยากจะขออนุญาตตั้งคำถาม ๒ คำถามเพื่อที่จะฝากให้ท่านประธานกรุณาให้รัฐบาลได้พิจารณาให้สมบูรณ์ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คือเรื่องของหน่วยงานรัฐว่าควรจะมีส่วนรับผิดชอบต่อความเสียหายในกรณีที่ทำงานบกพร่องต่อหน้าที่ จากมาตรา ๕ พุทธถึงผู้ประกอบการทุกคนแล้วก็กล่าวไว้ถึงบุคคลต่าง ๆ หรือส่วนที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ กัน ต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ดี แต่ผมคิดว่ามีบางอย่างอยู่นอกขอบเขตของผู้ประกอบการ แต่เป็นเรื่องของภาครัฐเองที่เป็นคนต้องรับผิดชอบ เช่น ในกรณีที่หน่วยงานภาครัฐบกพร่องต่อหน้าที่ เพราะว่ามีได้ใช้สามัญสำนึกเพียงพอในการตั้งมาตรฐานสินค้าให้เหมาะสมเพื่อความปลอดภัยทั้ง ๆ ที่วิทยาการความรู้ความเข้าใจนั้นพาไปถึงจุดนั้นได้ว่ามาตรฐานที่กำหนดนั้นต่ำกว่าความเป็นจริง องค์ความรู้ในโลกที่ทำงานวิจัยกันมาก็ดี องค์ความรู้ที่มีก็ดีนั้นน่าจะทำให้หน่วยงานรัฐพึงตั้งมาตรฐานให้เพียงพอ แต่ไปตั้งไว้ต่ำกว่าที่พึงจะเป็นผู้ประกอบการก็ย่อมต้องพยายามลดค่าใช้จ่ายในการผลิตจึงไม่พยายามรักษามาตรฐานให้สูงเพียงพอ เพราะเราเองนั้นตั้งมาตรฐานไม่ถึงขั้น ถ้าเป็นอย่างนั้นผู้ประกอบการไม่มีความผิด เพราะว่าไม่ได้ประกอบสินค้าที่ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยโดยจงใจ แต่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ซึ่งภาครัฐได้กำหนด ถ้าเป็นอย่างนี้หน่วยงานภาครัฐต้องรับผิดชอบ และนี่คือสิ่งที่ผมคิดว่าเราจะต้องพิจารณา ปัญหาไม่เพียงแต่เป็นการตั้งเกณฑ์สินค้าที่บางที่มาตรฐานไม่ถึงขั้นที่ควรจะเป็น

แต่อีกอันหนึ่งท่านประธานที่เคารพครับ ก็คือกรณีที่บางครั้งนั้นละเลย การตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ทั้ง ๆ ที่ตั้งเกณฑ์ไว้แต่ละเลยไม่ได้ดูแล ตรงนี้เป็นเหตุที่ทำให้ผู้เสียหายเสียประโยชน์อย่างยิ่ง ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าเราทำให้หน่วยงานรัฐต้องรับผิดชอบด้วยจะทำให้เกิดความตระหนักกับหน่วยงานของรัฐในการทำหน้าที่อย่างระมัดระวัง และจะทำหน้าที่อย่างดี

ที่สุด รอบคอบที่สุด เอาใจใส่ที่สุด ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยก่อนจะถึงมือผู้บริโภค
อย่างเหมาะสม -----

ยิ่งถ้าเราจะให้สินค้าไหลเวียนกันทั้งโลกด้วยระบบการค้าเสรีมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นกระแสของโลก สินค้าที่ไหลมาจากต่างประเทศหลายอย่างนั้นเขามีทวิมาตรฐานครับ ท่านประธาน มาตรฐานหนึ่งเขาใช้ในประเทศของตัวเอง เพราะเขาเองรู้ว่า มีหน่วยงานที่กำกับรอบคอบมาก อีกมาตรฐานหนึ่งเอาไว้สำหรับประเทศซึ่งไม่ค่อยควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อจะผลักดันเข้ามาถล่มตลาดประเทศซึ่งเขาเองหย่อนยานในการดูแล ผู้บริโภคของเรา ก็จะเสียประโยชน์อย่างยิ่งถ้าสินค้านั้นไหลเข้าประเทศไทย และหน่วยงานของรัฐไม่ได้กำกับอย่างเพียงพอ ตรงนี้เป็นเหตุที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า สินค้าบางอย่างเป็นอันตราย เราจะเห็นชัดเจนครับว่ากระบวนการผลิตหลายประเทศนั้นมีสิ่งตกค้างอยู่มาก ซึ่งเป็นอันตราย หรือบางทีแม้แต่สินค้าเกษตรก็มีสารพิษต่าง ๆ มากมายที่ติดมา และเราไม่มีกระบวนการตรวจสอบ ตรงนี้บางครั้งหน่วยงานของรัฐอาจจะละเลย และประชาชนไม่มีทางรู้ได้ การที่จะไปฟ้องร้องเอาที่หลังนั้นไม่คุ้มค่างับความเสียหายที่เกิดขึ้นถ้าป้องกันได้ และถ้าป้องกันได้ต้องเริ่มที่หน่วยงานของรัฐ แสดงความสนใจตระหนักในการดูแลหน้าที่อย่างเต็มที่ ตรงนี้คือประเด็นที่ ๑ ซึ่งผมกราบเรียนว่าอยากจะทำในชั้นกรรมาธิการให้ระมัดระวังและหาวิธีทำให้หน่วยงานรัฐต้องรับผิดชอบ เพื่อจะรู้ว่าสิ่งเหล่านี้ทำได้ในวิสัยที่เป็นด่านสกัดความเป็นอันตรายที่จะหลั่งไหลเข้าสู่สินค้าได้ถึงมือผู้บริโภค

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมกราบเรียนท่านประธานเป็นประเด็นสุดท้าย ก็คือการที่รัฐควรช่วยเหลือประชาชนให้ถึงที่สุด ในกรณีที่ต้องฟ้องร้องดำเนินคดี จากมาตรา ๑๐ ข้อความในร่างพระราชบัญญัติเขียนไว้ค่อนข้างดีครับว่า การฟ้องและดำเนินคดีแทนผู้เสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง แต่ไปเขียนไว้ว่า แต่ไม่รวมถึงความรับผิดชอบในค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นที่สุด ผมอยากกราบเรียนท่านประธานให้ถามรัฐบาลว่า หมายความว่าอย่างไรในการพูดว่า ในค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นที่สุด ผมถามเพื่อนนักกฎหมาย ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาคว่า แปลว่าอะไร ท่านเป็นนักกฎหมาย ท่านบอกไม่ทราบว่าจะแปลว่าอะไร ทำให้ผมเกิดความกังวลว่า ถ้านักกฎหมายชั้นยอดไม่ทราบว่าจะแปลว่าอะไร คงจะต้องทำให้มันชัดขึ้นว่าจะให้ไปรับผิดชอบในค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นที่สุด คงต้องพิจารณาให้จริงจัง ๆ ว่าไม่ไปสร้างภาระให้กับประชาชน ซึ่งโดยปกติ

๕๘

เขาเป็นผู้ซึ่งต้องคำนวณอยู่แล้วครับว่าค่าเสียหายที่เกิดขึ้นในการฟ้องร้องในศาล ถ้าเขาต้อง
รับผิดชอบนั้นมันแพงกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับมาน้อยเพียงไร ถ้าเขาไม่มีความมั่นใจเขาก็จะ
ไม่ฟ้องร้อง แล้วเขาก็จะทิ้งเรื่องเหล่านี้ไว้ให้ปรากฏเกิดขึ้นเป็นความเสียหายต่อไป ฉะนั้นรัฐ
น่าจะช่วยประชาชนผู้เสียหายอย่างเต็มที่ให้ถึงที่สุดจริง ๆ หมายความว่าสามารถที่จะแสดง
ความจริงใจในการทำให้ประชาชนผู้บริโภค ซึ่งยังเป็นคนยากจนและไม่มีโอกาสจะเสีย
ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ นั้นมั่นใจได้ว่าจะไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมด้วยตัวเอง และจะคุ้มค่า
ถ้าฟ้องร้องตามสิทธิของตน ผมจึงขอเสนอท่านประธานว่ามาตรา ๑๐ ต้องพยายามช่วยเหลือ
ให้ถึงที่สุด โดยรวมไปถึงค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นที่สุดไม่ว่าจะหมายความว่าศาลอุทธรณ์ ศาล
ฎีกา หรืออะไรก็ตาม -----

เงินเหล่านี้จะมาจากไหน ก็อาจจะมีข้อคิดที่สามารถได้มาจากเงินหมุนเวียนซึ่งรัฐใช้เป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมด อาจจะมาจกค่าปรับ ซึ่งรัฐได้รับจากผู้ผลิตที่ต้องเสียให้กับผู้บริโภค โดยอาจมาหักส่วนหนึ่งนำมาตั้งเป็นกองทุนเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคก็อาจเป็นไปได้ แล้วเงินหมุนเวียนเหล่านั้นก็อาจจะนำมาช่วยค่าใช้จ่ายเหล่านี้ ซึ่งไม่จำเป็นต้องไปเดือดร้อนผู้เสียหาย โดยสรุปผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่า หลายประเด็นเพื่อนสมาชิกได้พูดและผมเห็นด้วยจึงไม่ขอพูดซ้ำ แต่ขอตอกย้ำประเด็นที่พูดโฉบเฉี่ยวไปมาบ้าง แต่ว่าขอพูดให้ชัดว่ามี ๒ ประเด็นที่ขอฝากชั้นกรรมาธิการ ผมเห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ และจะรับรองกฎหมายฉบับนี้ แต่ขอฝากว่ามี ๒ ประเด็นที่ผมคิดว่าต้องพูดให้ชัดว่าหน่วยงานรัฐต้องมีส่วนรับผิดชอบถ้าละเลย หรือไม่กำหนดมาตรฐานที่เหมาะสม และค่าฤชาธรรมเนียม ถึงขั้นที่สุดนั้นอย่าให้ประชาชนเดือดร้อนเลยครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอคุณเฉลิมชาติใช้ใหม่คะ แล้วก็คุณปิติพงศ์เป็นคนสุดท้ายนะคะ เชิญคะ

นายเฉลิมชาติ การุญ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมเฉลิมชาติ การุญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร ท่านประธานครับ ผมมีประเด็นที่อยากจะนำเสนอเกี่ยวกับในเรื่องของการยกเว้น พ.ร.บ. สินค้าที่ไม่ปลอดภัย ก่อนอื่นผมต้องขอกราบขอบพระคุณกับทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการยกเว้นพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย แต่สิ่งที่ผมเห็นประเด็นก็คือ

ในเรื่องที่ ๑ ในเรื่องมาตรา ๔ คือความหมายของคำว่า สินค้า นั้นผมอยากจะให้มีการรวมภาพมองที่กว้างไปกว่าสิ่งที่กำหนดอยู่ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผมขอยกตัวอย่างครับในเรื่องของสินค้าบางอย่าง ถึงแม้ว่าผู้ผลิตสินค้านั้นจะมีความตั้งใจในการผลิตสินค้าอยู่ภายใต้กฎ แล้วก็ในเรื่องของหลักการทางด้านวิศวกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทางด้านความปลอดภัย แต่ในขณะเดียวกันครับ ยังมีในลักษณะของผู้ดำเนินกิจการ บางส่วน เช่น กรณีของบริษัทที่รับผิดชอบอุปกรณ์ไฟฟ้าหรืออะไรต่าง ๆ นั้น นำซื้อสินค้าที่มีคุณภาพมา แต่นำไปติดตั้งสินค้าโดยมีมาตรฐานต่ำกว่ามาตรฐานทางด้านวิศวกรรมต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ก็เกิดเป็นผลเกี่ยวกับในเรื่องของความปลอดภัยกับผู้ใช้งานได้ เพราะฉะนั้น ตรงนี้ผมถามว่าเราจะเอาผิดกับใคร เอาผิดกับผู้ผลิตสินค้า หรือเราจะเอาความผิดกับบริษัทผู้ติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากขอทราบเรียนท่านประธานก็คือ ในเรื่องของต้นทุนการผลิต ผมเป็นห่วงในเรื่องของผู้ผลิตจะมีการอ้างข้อจำกัดด้านความปลอดภัย ทำให้นำไปสู่การอ้างในเรื่องของการผลิตสินค้า เนื่องจากว่ามีต้นทุนการผลิตสินค้าที่สูงขึ้น และ สุดท้ายผลกระทบก็จะมาตกกับผู้บริโภคที่จะต้องมีการซื้อสินค้าแพงขึ้น

อีกประเด็นหนึ่งในเรื่องของการบังคับใช้ พ.ร.บ. นี้ ผมขอแนะนำเสนอว่าควรจะควบคู่ไปกับมาตรการการป้องกันการผลิตสินค้าที่ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัย ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ในภาคการผลิตสินค้าในวงการอุตสาหกรรมของเรานั้นนะครับ เรามีทั้งผู้ผลิตที่มีจิตสำนึกในเรื่องของการผลิตสินค้าที่ต้องการให้มีความปลอดภัยสูง และในขณะเดียวกันเรายังมีผู้ผลิตบางส่วนที่ไม่คำนึงถึงในเรื่องของความปลอดภัย มีแต่การคำนึงถึงในเรื่องของผลประโยชน์ และผลกำไรที่จะได้รับ ท่านประธานครับ ในบริษัทที่มีการคำนึงถึงเรื่องความปลอดภัยของสินค้านั้น สิ่งที่เขากลัวที่สุดก็คือกลัวชื่อ แบรินด์ เนม (Brand name) ของสินค้าของเขาจะออกมาในภาพที่ไม่ดีนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอ กราบเรียนว่า การผลิตสินค้านั้นผมอยากจะให้การออก พ.ร.บ. ฉบับนี้ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนั้นช่วยกันป้องกัน แล้วก็ขัดขวางการผลิตสินค้าจากผู้ผลิตที่ไม่มีสำนึกด้านการผลิตสินค้า หรือเป็นการผลิตสินค้าที่ขาดความปลอดภัย แต่อยากจะให้มีความเป็นธรรมกับผู้ผลิตสินค้าที่มีสำนึกกับความปลอดภัย ผมยกตัวอย่างนะครับ กรณีเช่น ปัจจุบันเราจะเห็นสินค้าหลายชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นสินค้าพวกอุปกรณ์ไฟฟ้าที่นำเข้ามาจาก ต่างประเทศ เราเห็นตามตลาดนัดแผงลอยเห็นอุปกรณ์ เห็นสว่านไฟฟ้าอะไรต่าง ๆ ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ผมถามว่าอุปกรณ์ที่นำเข้านั้นราคาถูก แต่การนำไปใช้งานบางครั้ง ผู้บริโภคนั้นได้รับความไม่ปลอดภัย เช่น เกิดกระแสไฟฟ้าชอร์ตหรือกระแสไฟฟ้าลัดวงจร ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัย ผมถามว่าหากเกิดกรณีอย่างนี้ สินค้านำเข้าแล้วไปซื้อตามตลาดแผงลอย สินค้าไม่มีชื่อบริษัท ผมถามว่าในกรณีอย่างนี้เราจะไปเอาผิดกับใคร ท่านประธานครับ ผมต้องขอทราบเรียนสั้น ๆ ประเด็นเท่านี้ครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอคน
 สูดทำยเลยนะคะ คุณปิติพงศ์ เพราะรู้สึกว่าคุณจะสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้กันขอ
 คุณปิติพงศ์

นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม ปิติพงศ์
 เต็มเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย ที่ผมได้ขออนุญาต
 ท่านประธานใช้เวลาสักเล็กน้อยในการอภิปรายกฎหมายฉบับนี้นะครับก็เนื่องจากว่าตลอด
 ระยะเวลาที่เพื่อนสมาชิกอภิปรายมาตั้งแต่ช่วงบ่ายเป็นต้นมานั้นครับ ผมคิดว่าจะมีประเด็น
 อีกร่างประเด็นที่อยากจะขออนุญาตเรียนนำเสนอเป็นการเพิ่มเติมเพื่อให้กฎหมาย เพื่อให้
 คณะกรรมการการวิสามัญชุดนี้ที่จะตั้งขึ้นนั้นได้ร่างกฎหมายได้อย่างมีความสมบูรณ์ที่สุด
 ท่านประธานครับ ประเด็นที่ผมอยากใคร่นำเสนอก็คือ ประเด็นในเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย
 ฉบับนี้ครับ ประเทศไทยเรานั้นขอเรียนท่านประธานว่าเรื่องการบังคับใช้กฎหมายเป็นเรื่องที่
 ประเทศเราไม่สามารถทำได้อย่างดีเท่าที่ควร ผมเรียนนะครับว่า กฎหมายฉบับนี้ออกมาถ้า
 หากมีการบังคับใช้ให้เกิดเป็นประโยชน์สูงสุดแล้วจะเป็นประโยชน์อันมีค่ามากต่อมหาชน ต่อ
 บุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น คณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคที่จะตั้งขึ้นถ้าหากได้นำกฎหมายนี้
 ไปใช้เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคอย่างแท้จริง ผู้บริโภคสามารถนำกฎหมายนี้ไปใช้ได้ ก็จะเป็น
 เป็นเรื่องที่เกิดประโยชน์มาก ๆ แต่ผมเรียนครับว่า ผมอ่านกฎหมายฉบับนี้แล้วนั้น อันนี้เป็น
 ข้อห่วงใยจริง ๆ ว่า กลัวจะบังคับไม่ได้ อย่างที่กฎหมายนี้ได้ร่างมา ด้วยสาเหตุสำคัญครับว่า
 ผู้บริโภคนั้นเป็นเพียงแค่ไม่ซีก็จะไปสู้กับผู้ประกอบการซึ่งเป็นเพียงไม่ซุงก็ไม่ไหว สุสานทาง
 เศรษฐกิจต่าง ๆ ที่ผู้บริโภคต้องการที่จะเรียกร้องในบางครั้งนั้นก็ไม่สามารถที่จะฟ้องร้องเอากับ
 ผู้ประกอบการซึ่งเป็นไม่ซุงได้ เพราะฉะนั้นผมฝากความหวังไว้กับกฎหมายฉบับนี้นะครับว่า
 เมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้วนั้นตัวผู้นำไปใช้จะต้องสามารถบังคับใช้ได้จริง แล้วที่สำคัญ
 การบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้นั้นจะต้องเป็นการใช้บังคับโดยพื้นฐานของความชอบธรรมและ
 ถูกต้อง ไม่ใช่การ กลั่นแกล้ง ไม่ใช่การเอาผลประโยชน์หรือเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจนเกิน
 สมควร เพราะมันเป็นดาบทั้ง ๒ ด้าน ไว้คอยห้ำหั่นคู่ความทั้ง ๒ ฝ่าย ท่านประธานครับ อย่าง
 ที่ ๒ ที่ผมอยากขอเรียนอภิปรายข้อเสนอกับท่านนี้คือ ตามมาตรา ๑๑ (๑) ในเรื่องค่าเสียหาย

๖๒

ต่อจิตใจ ผมเรียนครบท่านประธานว่า เมื่อมีการคุ้มครองบริโภคเกิดขึ้นนั้น ค่าเสียหายทางด้านจิตใจเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ในช่วงเวลาหนึ่งอาจจะเหมาะสม แต่ในช่วงเวลาหนึ่งอาจจะไม่มีความเหมาะสมเลย เรียนท่านประธานง่าย ๆ ครับว่า เช่น เราปลูกตึกแล้วตึกร้าว มีค่าสินไหมทดแทนให้กับเยาวชนหรือไม่ ในกรณีที่ว่าถ้าเยาวชนนั้นได้อยู่ในตึกหลังนี้ เพราะเนื่องจากพ่อแม่ นั้นอาจจะได้รับค่าสินไหมไปแล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถคุ้มครองได้ดีเพียงพอเรื่องลักษณะดังกล่าวนั้น การชดเชยค่าเสียหายทางจิตใจเป็นเรื่องละเอียดอ่อน แล้วเมื่อนำกฎหมายนี้ไปใช้บังคับก็อยากที่จะให้ระลึกถึงเรื่องพวกนี้เป็นเรื่องสำคัญ ขอยกตัวอย่างง่าย ๆ อีกเรื่องหนึ่งครับ ที่เห็นเป็นความกันอยู่เรื่อย ๆ เรื่องการทำศัลยกรรม การทำศัลยกรรมนั้นคนต้องการทำให้ตัวเองดูดี ดูสวยยิ่งขึ้น แต่เมื่อหมอบำบัดศัลยกรรมแล้วก็ปรากฏว่า ทำออกมาไม่ดี ซึ่งในช่วงต้นตอนทำศัลยกรรมนั้นออกมาดี แต่เมื่อหลังจากนั้นแล้วเกิดข้อผิดพลาดขึ้น เกิดอะไรเกิดขึ้นทำให้ออกมาดูแล้วไม่ดี แล้วความเสียหายทางจิตใจทางด้านลักษณะดังกล่าวนี้ ไม่สามารถที่จะประเมินเป็นมูลค่าได้ คนบางคนอาจต้องตงงานเพราะจากการที่ความผิดพลาดจากการทำศัลยกรรมอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานครับว่า ตัวกฎหมายฉบับนี้นั้นจะออกเป็นประโยชน์สูงสุด ถ้ามีการคำนึงในเรื่องสิ่งเหล่านี้ แล้วผู้ที่จะคำนึงในเรื่องสิ่งเหล่านี้ นั้นผมก็ต้องฝากคณะกรรมการวิสามัญที่จะไปตั้งขึ้นช่วยพิจารณาในประเด็นเหล่านี้ให้รอบคอบด้วย แล้วก็ขอฝากครับ เรื่องสุดท้ายครับ ขอฝากความหวังไว้กับคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ดิฉันคิดว่าเราได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว แล้วก็ท่านรองนายกท่านจะ

นายพินิจ จารุสมบัติ (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ นับว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับการต้อนรับ และมีสมาชิกอภิปรายถึง ๑๖ - ๑๗ ท่าน และการอภิปรายนั้นล้วนแต่มีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ ดังที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้เรียนต่อที่ประชุมแล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเรื่องใหม่ เป็นเรื่องที่สำคัญต่อการคุ้มครองผู้บริโภค ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ต่อการยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน ผมเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการที่สำคัญอยู่ประมาณ ๔ - ๕ ประเด็น

ประเด็นแรกก็เป็นเรื่อง ความรับผิดชอบทางแพ่ง คือการขยายความรับผิดชอบในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประเด็นที่ ๒ เรื่องอายุความ

ประเด็นที่ ๓ เรื่องของจิตใจ อย่างที่ท่านสมาชิกได้กราบเรียนอภิปรายมาหลายท่าน นี่เป็นเรื่องใหม่จริง ๆ นะครับ

ประเด็นที่ ๔ เรื่องภาวะ ในเรื่องของกาพิสูจน์ ซึ่งเป็นหลักการที่ดีที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนี้ เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคที่ดี หรือพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสาธารณสุข เกี่ยวกับประชาชน และรวมถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ดี กฎหมายทุกฉบับต้องยึดหลักการให้ความเป็นธรรม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งผู้บริโภคคือ สาธารณชนและผู้ประกอบการ ฉะนั้นกฎหมายที่ดีนั้นต้องให้ความเป็นธรรมทั้ง ๒ ฝ่ายจะเห็นได้ว่า ท่านได้อภิปรายในเรื่องนี้ถึงสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ผมกราบเรียนว่าในเรื่องนี้เราต้องให้ความเป็นธรรมต่อผู้ประกอบการด้วย ในกรณีที่สินค้ามีความปลอดภัย ผมยกตัวอย่าง สินค้าบางประเภทมีความปลอดภัยจากโรงงานผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการ แต่ว่า ผู้บริโภคหรือประชาชนใช้ไม่เป็น อย่างเรามีข้าวที่เกิดขึ้นเป็นรูปธรรม กรณีรถของ บีเอ็มดับเบิลยู ซีรีส์ ๗ (BMW series 7) เห็นไหมครับ คนใช้ไม่เป็นนี่ไม่รู้เทคนิคกลไก เพราะว่ามันเทคโนโลยีทันสมัย ประตูล็อกเปิด

ไม่ได้นะครับ ต้องขับไปบ้านให้คนใช้เอากุญแจสำรองมาเปิดประตู หรือต้องไปบริษัท บีเอ็มดับเบิลยู ให้เรียกมาเปิดประตู อันนี้ไม่ใช่ว่า สินค้าไม่ปลอดภัย สินค้าปลอดภัย แต่คนใช้ ๆ ไม่เป็น หรืออย่างยาบางชนิด ระบุชัดเจนว่าต้องเก็บในตู้เย็น แต่ไม่ได้เก็บในตู้เย็น ยานั้นเสื่อมคุณภาพ ใช้ไม่ได้ผล หรือใช้แล้วเกิดอันตราย กรณีอย่างนี้ผมเรียนต่อท่านสมาชิกว่า ทางกฎหมายเราจะให้ความเป็นธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มุ่งเน้นในการคุ้มครองผู้บริโภค ในการให้ผู้ซื้อสินค้าได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น เพราะที่ผ่านมานั้นผู้ประกอบการที่ไม่มีคุณภาพ สินค้าที่ไม่ปลอดภัย เอาเปรียบผู้บริโภค กราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในเรื่องคำนิยามที่ท่านอภิปรายมาหลายท่านที่เป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้ ผมเรียนว่าอย่างที่ท่านสมาชิกระบบบัญชีรายชื่อ ท่านพิระพันธุ์ ที่อภิปรายมาก็ขอขอบคุณและชมเชยที่ท่านมีความรู้ในเรื่องเหล่านี้ ในประเด็นเรื่องคำนิยามของสินค้า คือกฎหมายฉบับนี้เรายึดถือหลักการกฎหมายของสหภาพยุโรป ตามไดเรคทีฟ (Directive) เมื่อ ค.ศ. ๑๙๘๕ ทางสหภาพยุโรปกำหนด คำนิยามในเรื่องของสินค้าหรือว่าผลิตภัณฑ์โปรดักต์ว่าเป็นสังหาริมทรัพย์ -----

แล้วในจุดนี้ผมกราบเรียนว่า พอในชั้นกรรมาธิการก็ขอให้อาจจะได้นำเอาความคิดเห็นทางด้านวิชาการและความถูกต้องไปอภิปรายกันอีกครั้งหนึ่งนะครับเป็นประเด็น เพราะว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ในอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน และในสหรัฐอเมริกา เขายึดหลักอันนี้ รวมถึงวันนี้ที่ท่านอภิปรายถึงว่าทำไมมีเรื่องกระแสไฟฟ้า ความจริงแล้วรวมถึงประธานาธิบดี น้ำประปาหรือโทรศัพท์ไปด้วย แต่ที่เขียนให้ชัดเจนอย่างนี้เพื่อจะได้บอกต่อผู้ประกอบการนะ ครับ โดยเฉพาะในเรื่องกระแสไฟฟ้านี้ ในสหภาพยุโรปในช่วงทศวรรษ ที่ ๑๙ หรือ ๒๐ มี ปัญหาอย่างมากนะครับ ผมก็กราบเรียนอันนี้ว่าที่ไปที่ไปในเรื่องนี้ ผมเรียนว่าในหลักการนะ ครับ ผมต้องขอขอบคุณและชื่นชมต่อท่านสมาชิกที่ได้ให้ ความคิดเห็นและยึดหลักให้ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะสิ่งเหล่านี้จะสร้างหลักประกันนะ ครับ สร้างพื้นฐานและอนาคตที่ดีต่อผู้ประกอบการต่อผู้บริโภคได้รับสิทธิในการคุ้มครองที่มี ความชัดเจน และเรายังได้สร้างมาตรฐานในสินค้า ในผลิตภัณฑ์ของประเทศไทย และ ผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศที่จะเข้ามาในประเทศไทยอีกมากมาย ผมเรียนว่าที่ท่านอภิปราย ว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ยกกว้างกันมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ นะครับ ที่ ฯพณฯ อธิบดีรัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ฯพณฯ จุรินทร์ ที่ได้กล่าวไปนี้ถูกต้องครับ ก็ต้องขอชมเชยที่ได้ เร่งกฎหมายฉบับนี้ผ่านมากฎหมายฉบับนี้ที่ชักช้าเนิ่นนานนะครับ เนื่องจากว่าเป็น กฎหมายใหม่เป็น หลักการใหม่ และมีข้อถกเถียงทางด้านทฤษฎี ทางด้านปฏิบัตินะครับ ใน ประเทศไทยอย่างมากมาย อย่างที่ท่านสมาชิกหลายท่านที่อภิปรายมาเกือบทุกประเด็นครับ ได้มีข้อวิพากษ์วิจารณ์จนคณะกรรมการกฤษฎีกาในสมัยนั้น ท่านเลขาธิการวัฒนธรรม ท่านอาจารย์ ชัยวัฒน์นะครับ ได้ตั้งคณะกรรมการทำวิจัยกฎหมายฉบับนี้ขึ้นและทำ พับลิก เฮียริง (Public hearing) ใช้เวลาเกือบ ๒ ปีครับ พอเสร็จแล้วทางรัฐบาลก็เร่งนะครับ เจ้าหน้าที่ที่ รับผิดชอบก็เร่ง รัฐมนตรีก็เร่ง เพราะว่าสภาอุตสาหกรรมนี้ขอปรึกษาหรือว่าขอนำกฎหมาย ฉบับนี้ไปพิจารณาไปหาข้อสรุป อันนี้เป็นที่ไปที่ไปครับ จนเราก็เร่งมาโดยตลอด ส่วน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ขณะนี้อยู่ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา เราก็จะมีการแก้ไขอยู่ ประมาณ ๕ - ๖ ประเด็น รวมทั้งในเรื่องบทบัญญัติกฎหมายรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๕๗ นะ ครับ ในเรื่องขององค์กรอิสระที่จะให้คำปรึกษาแนะนำต่อคณะกรรมการผู้บริโภคด้วยนะครับ

ขณะนี้ผมก็เร่งคณะกรรมการกฤษฎีกาเนี่ย เร่งเข้าเร่งยื่นครับ ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ผ่านไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า ในเรื่องคุ้มครองผู้บริโภคนี้ รัฐบาลให้ความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่าน พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ได้มอบหมายภารกิจนี้ให้กับผมเป็นประธานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และท่านได้กำชับได้ให้นโยบาย และให้เร่งรัดผมนะครับ ท่านถามเกือบทุกเดือน เดือนหนึ่งบางที ๒ - ๓ ครั้งที่เจอผมว่า เรื่องคุ้มครองผู้บริโภคนั้นให้ผมเดินหน้า โดยเฉพาะในเรื่องของการซื้อบ้านไม่ได้บ้านนะครับ และเรื่องการร้องเรียนอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก เพราะ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้บอกผมว่า ถ้าการทำงานของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ผลจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างมากมาย โดยเฉพาะประชาชนที่ยากจนในชนบทและในเมือง และประชาชนโดยทั่วไปจะได้รับสิทธิคุ้มครองเรื่องเหล่านี้ และประกอบกันครับจะทำให้ผู้ประกอบการไทยมีการพัฒนา ถ้าเราเร่งเรื่องนี้อย่างเฉียบขาด จะทำให้ผู้ประกอบการที่ดีหัวเข้าบ้านผู้ประกอบการผลิตสินค้าที่ไม่มีคุณภาพที่ไม่ได้รับมาตรฐานจะถูกลงโทษทางด้านกฎหมายและทางด้านสังคม ก็จะทำให้การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเราดีขึ้นด้วย -----

ผมกราบเรียนครับที่ผ่านมา ฉะนั้นท่านสมาชิก ท่านประธานจะเห็นว่าบทบาทและกิจกรรม ภาระหน้าที่ของ สคบ. ในขณะนี้กำลังจะเปลี่ยนจากสื่อกระดาษเป็นสื่อที่มีชีวิต เป็นสื่อที่ เอาจริงเอาจัง ท่านจะเห็นนะครับ อย่างกรณีรถยนต์ที่ท่านอภิปรายมาเรื่องของฮอนด้าซีอาร์วี (CRV) ความจริงแล้วถ้าเราพิจารณาไปถึงว่ากว่าบริษัทรถยนต์จะผลิตรถยนต์ซีอาร์วีหนึ่งขึ้นมา เขาต้องทำอาร์ แอนด์ ดี (R&D) ฮอนด้าซีอาร์วีที่ผมคุยบริษัททำอาร์ แอนด์ ดี ลงทุนไปหลาย พันล้านบาท ถ้าซีอาร์วีขายเมืองไทยขณะนี้ประมาณ ๖๗,๐๐๐ กว่าคัน และขายในต่างประเทศ ทั่วโลกประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ คัน ๒๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ ยูนิต ถ้าเกิดบกพร่อง เพราะระบบการออกแบบ ระบบการผลิต คือชนแล้ว ไฟไหม้ เลี้ยวแล้วคว่ำ เกิดอุบัติเหตุอยู่ เสมอ อย่างนั้นคือความบกพร่องทางด้านวิศวกรรมยานยนต์ แต่ซีอาร์วีที่เกิดขึ้นที่ไปทุบรถจน เป็นหน้าหนึ่ง เป็นแฟชั่น เป็นข่าวไปทั่วโลกนั้น ไม่ได้เกิดจากความบกพร่องในการผลิต คือ จากการเซอร์วิส (Service) ครับ คือออกรถป้ายแดง ผมเห็นใจครับ ประชาชนคนยากคนจน โดยเฉพาะคนกินเงินเดือนกว่าจะเก็บเงิน รวบรวมเงิน เก็บหอมรอมริบกว่าจะไปดาวน (Down) รถ ซื้อรถ ซื้อบ้าน มันน่าเห็นใจครับท่านประธาน กว่าชีวิตหนึ่งจะได้บ้าน ได้รถ ท่าน จะเห็นไหม รถประเทศไทยเรานี้ซัดล้อ มันแฉับ สีมันเลย ซัดสีซัดอะไหล่ดูแลตลอด แล้วไปดูรถ ในสหรัฐ ในยุโรป ในยุโรปรถไม่มีราคาเลย ไม่ล้าง ไม่อะไร ไม่สนใจเลย เพราะรถเขาราคาถูก บ้านเราราคาแพง ผมกราบเรียนว่าซีอาร์วีนั้นบกพร่องจากว่าระบบเกียร์เท่านั้นเอง คือคนที่ ซื้อป้ายแดงไป คุณผู้หญิงคนนั้นนะครับ ซื้อไปแล้วสตาร์ท (Start) ไม่ติด เขาเข้ามาเซอร์วิสศูนย์ พญาไท ศรีอยุธยา ศูนย์ใหญ่ของฮอนด้า ช่างไม่ถึงเท่านั้นเองครับ ช่างวินิจฉัยโรคผิด วินิจฉัย ว่าเกิดจากแบตเตอรี่หมด เปลี่ยนแบตเตอรี่ ก็คิดว่าเปลี่ยนแบตเตอรี่ออกไปแล้วจะสตาร์ทติด ก็สตาร์ทไม่ติดอีก หนที่ ๒ ก็เลยเกิดปัญหาครับ ความจริงมาปรับเกียร์นิดเดียวครับ เพราะ เกียร์ออโตเมติก (Automatic) ถ้าผิดช่อง ผิดล็อกสตาร์ทอย่างไรก็ไม่ติดครับ อันนี้คือ ข้อเท็จจริง เพราะว่าผมในฐานะประธานผมมาประชุมทั้งหมด แล้วบอกสิ่งที่เกิดขึ้น ผมดูสิ่ง ที่เกิดขึ้นทั้งหมดบกพร่องจากอะไร เจ็บครับ จบครับ ขณะนี้ผมเรียนว่าทั้งกระทรวง อุตสาหกรรมนะครับ สหมอ. สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรมก็ดี หน่วยงานต่าง ๆ เราก็ได้รับ เรื่องการร้องเรียน อย่างเรื่องของรถยนต์ขณะนี้เข้าที่แล้ว แต่สิ่งที่เกิดขึ้นดีครับ วิกฤติที่เกิดขึ้น

การทุบรถนี้บ่งบอกให้กับผู้ประกอบการ ไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิตในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความสนใจ โดยเฉพาะในประเทศไทยการผลิตรถยนต์ที่ผ่านมาขณะนี้เรากำลังเป็นดีทรอยท์ ออฟ เอเชีย (Detroit of Asia) เป็นดีทรอยท์แห่งตะวันออก เพราะผลิตเยอะมาก วันนี้อ่างโตโยต้าปีที่แล้วผลิต ๑.๖ นาที่ต่อคัน ปีนี้ปรับรายการผลิตเป็น ๑.๑ นาที่ต่อคัน เพราะว่าตลาดขยายกว้างไกลมาก เพราะฉะนั้นรถที่ผ่านออกมาบางครั้งอาจจะมี ความบกพร่องต่อการตรวจสอบ ฉะนั้นเกิดเรื่องนี้ทำให้ผู้ประกอบการเวลานี้ผมก็ประชุมทั้งหมดบอกว่า คุณต้องให้ความสนใจต่อการเช็คต่อการตรวจก่อนที่จะปล่อยรถออกมา จะได้ไม่เกิดปัญหาความบกพร่องที่เกิดขึ้น ผมเรียนว่าสิ่งเหล่านี้ และกฎหมายฉบับนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ผมเรียนว่าในต่างประเทศที่มีปัญหาหนักมากก็คือในเรื่องของแอร์ แบก (Air bag) ปราบกฏวารถไม่ชน แอร์ แบกทำงานก็เกิดอุบัติเหตุ เกิดอุบัติเหตุรถชนแต่แอร์ แบกไม่ทำงาน ไม่เซฟ (Safe) สิ่งเหล่านี้กฎหมายฉบับนี้จะทำให้ผู้ประกอบการเจ้าของธุรกิจได้ตระหนักและได้หาระบบการผลิตที่มีมาตรฐาน ที่มีความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินของผู้บริโภคให้มากที่สุดที่จะเกิดขึ้น เรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านสมาชิก นะครับว่า ในเรื่องนี้ท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ ได้ฝากข้อสังเกตหลายเรื่อง โดยเฉพาะในเรื่องมาตรา ๔ ตรงนี้ก็คงจะไปถกกันในที่ประชุมของคณะกรรมการวิสามัญที่จะตั้งขึ้น และก็ เป็นเรื่องที่ดีนะครับ ในวันนี้ที่ท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ พุดมาผมถือว่าเก่งมากครับ ที่ท่านรู้ในจุดนี้ -----

เพราะในยุโรปหรือสหรัฐในท่อนหลังตัดทิ้งไป เพราะว่าเกิดโรคควัวบ้า เขาคุ่มครองทันทีเลยปรับเปลี่ยนในเรื่องนี้ เดี่ยวเราไปถกกันในที่ประชุมว่าในบทบัญญัตินี้ หรือในข้อยกเว้น เราจะทำบัญชีท้ายแนบนี้ หรือว่าจะให้อำนาจของฝ่ายบริหารไปกำหนดนะครับ แล้วก็ในเรื่องอีกหลายเรื่อง ท่านวิรัตน์จากสงขลากี้ดี ที่ว่ารวมถึงสินค้านำเข้าในขณะที่ราคาแพงต่าง ๆ เหล่านี้ บางเรื่องผมเรียนว่าเป็นเรื่องกฎหมายอื่นใช้บังคับ อย่างเรื่องของท่านเกรียงศักดิ์พูดถึงเรื่องหน่วยงานรัฐบาลจะต้องรับผิดชอบ ความจริงแล้วมีกฎหมายฉบับอื่น มีระเบียบ มีวินัยของระบบราชการอยู่แล้ว ถ้ามีความบกพร่องหรือมีการทุจริต หรือมีการละเว้นการปฏิบัติอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ฉะนั้นตรงนี้อาจจะไม่ต้องบัญญัติไว้

ส่วนค่าฤชาธรรมเนียมถึงขั้นที่สุดนั้นเป็นเรื่องที่ผมกราบเรียนว่า ถ้าหากผู้บริโศคดำเนินการโดยสุจริต โอ.เค. เจตนาภรณ์ของบทบัญญัติกฎหมายฉบับนี้เรายกเว้นให้ แต่กรณีของผู้บริโศค ผู้เสียหายทุจริต คือฟ้องโดยไม่สุจริตตรงนี้จะไม่ยกเว้น เพราะฉะนั้นที่บัญญัติไว้แบบนี้เพื่อป้องกัน ผมเรียนแล้วว่าบทบัญญัตินี้เราต้องให้ความเป็นธรรมต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ท่านก้านันสุรชาติ ท่านอรดี ท่านนคร มาฉิม ก็มีหลายเรื่องนะครับ เรื่องผงฐรสต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ดีที่ผมจะรับไป แล้วในบางเรื่องมันผิด พ.ร.บ. คุ่มครองผู้บริโศค ในเรื่องของสัญญา ในเรื่องของฉลากในเรื่องของการโฆษณา ในเรื่องของการขายตรงและตลาดแบบตรง

อย่างเรื่องของท่านวิชาญที่พูดมานี้ ผมขอขอบคุณท่านเป็นประธานกรรมการคุ่มครองผู้บริโศค แล้วท่านเอาใจใส่เรื่องนี้เป็นอย่างมากนะครับ ก็ต้องขอบคุณที่ท่านมีความเอาใจใส่ต่อประชาชนในเรื่องนี้ ในเรื่องของน้ำดื่มนั้นถึงแม้ผิด อย. และในบางเรื่องจะผิด พ.ร.บ. คุ่มครอง ในเรื่องของฉลาก หรือในเรื่องของการโฆษณาด้วย เราก็จะดำเนินการให้ในจุดเหล่านี้ะครับ ระยะเวลา ๓ ปี ผมคิดว่าเรื่องนี้ไปถกกันในที่คณะกรรมการ เราก็ฝากต่อคณะกรรมการ และในเรื่องของ โอเอ็ม (OM) ในจุดนี้ต้องดูครับ ถ้าในเรื่องของรับจ้าง เรื่องโอเอ็ม เราจะไม่คัฟเวอร์ (Cover) ไปถึงโอเอ็ม ถ้าการออกแบบหรือ ควอลิตี้ (Quality) ไม่ได้มาจากโอเอ็ม มาจากผู้สั่งการครับ เจ้าของที่ให้การผลิต เพราะฉะนั้นวันนี้ท่านทราบไหมครับ อย่างซิงเกอร์ (Singer) เวลานี้ แบรินด์ (Brand)

๓๐

ของซิงเกอร์ เราโอเอ็มมาจากประเทศจีนทั้งนั้นครับ เพราะประเทศไทยผลิตไม่ได้ แล้วราคามันสูงเกินแพงเกินไป ก็ต้องไปจ้างประเทศจีนผลิต แล้วติดแบรนด์ซิงเกอร์ แล้วมาขายในประเทศไทย แล้วในอาฟตา (AFTA) ทั้งหมด ระบบการผลิต ระบบการบริโภคมันจะเปลี่ยนไป เพราะฉะนั้นกฎหมายเหล่านี้เราต้องตามให้ทันนะครับ

ผมเรียนว่าในอีกหลายเรื่องที่ท่านศิริศักดิ์นะครับ ก็ได้พูดถึงระบบมาตรฐานกิติ หรือไฟเบอร์ & กิติ ว่ามันลดกระแสไฟได้ไหม มันเซฟ ประหยัดไฟได้หรือเปล่า อันนี้เป็นเรื่องที่ดีครับ ถ้าเราทำกันจริงจัง แล้วมีมาตรฐาน มีการตรวจสอบที่ดี นี่ประชาชนและประเทศชาติจะได้ประโยชน์อย่างมากนะครับ ผมก็เรียนเมื่อสักครู่ว่า อย่างท่านศิริศักดิ์พูดมานี้ครับ สินค้าที่ปลอดภัย หรือ สินค้าที่ไม่ปลอดภัย ประเด็นนี้มันมีหลายเรื่องครับ อย่างในอดีตรุ่นเราชอบเพลงลูกทุ่งในสมัยนั้น ประจวบ จำปาทอง จัดรายการลูกทุ่ง เขาขายยา สาวสวนแตง ชอบซื้อไปใช้ กวนอู อย่าไปบอก กวนอิม สี เตี้ยวถูกฟ้อง อย่างนี้ทำไปแล้วเกิดสิ่ว ฝ่าหาย หรือว่าเกิดเป็นเพิ่มขึ้นอย่างนี้ ก็มีประเด็นที่ถกเถียงว่าอย่างนี้ที่ผ่านมาในอดีตไม่มีกฎหมายใด หรือไม่มีอะไรที่ไปคุ้มครองว่าการโฆษณา หรือคุณภาพ ควอลิตี้สินค้าเหล่านี้เป็นไปตามนั้นหรือเปล่า -----

๓๑

ผมเรียนว่าในเรื่องเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ อย่างท่านสุธรรม แสงประทุม อาจจะต้องใช้ แต่ต้องดูฉลากให้ดีนะครับ คุณภาพให้ดี อาจจะมีหน้าขาวขึ้นนะครับ ท่านเรวัตและท่านจรินทร์ นะครับ ผมก็ทราบเรียนถึงท่านไปแล้วว่า ในเรื่องความล่าช้า นะครับ ท่านวัฒนา แซ่ไพเราะ นะครับ ผมก็ได้เรียนไปแล้วนะครับในหลายเรื่อง และท่านอาจารย์ชูศักดิ์ก็ดีนะครับ ใน ๓ - ๔ ประเด็น โดยเฉพาะเรื่องจิตใจผมเห็นด้วยครับ ตรงนี้คงจะเป็นข้อถกเถียงในคณะกรรมการ ปัญหาเหล่านี้ของท่านจรินทร์ก็ดี ท่านวัฒนา แซ่ไพเราะ ท่านเรวัต หรือท่านประธาน คณะกรรมการท่านวิชาญ ท่านอาจารย์ ชูศักดิ์ ท่านเซนที่พูดมาหลายประเด็นทำให้ กฎหมายฉบับนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสียเวลาในการทำพบลึก เขียว ในการวิจัยและในการประชุมกับสภาอุตสาหกรรม ผมประชุมหลายครั้งกับสภาอุตสาหกรรมในเรื่องเหล่านี้ เขาก็ขอ ดีเลย์ (Delay) ขอมมาโดยตลอดนะครับ เขาก็มีเวลาปรับตัว โดยเฉพาะประเด็น ๑ ปี นะครับ การบังคับใช้นี้สภาอุตสาหกรรมยังจะขอมากกว่านี้ อันนี้ก็ต่อรองจนถึงที่สุดแล้ว แต่สุดท้ายแต่กรรมการครับ ถ้าคณะกรรมการบอกว่าจะเป็น ๖ เดือนหรือ ๓ เดือน ก็แล้วแต่ความเหมาะสมก็ฟังเหตุผล เพราะในครั้งนี้นะเราก็จะให้ตัวแทนของสภาอุตสาหกรรมมาเป็นกรรมการวิสามัญในครั้งนี้ด้วย ผมก็ได้เชิญท่านรองประธานสภาอุตสาหกรรมเข้ามา ร่วมในการชี้แจง เพราะในการเตรียมการนี้นะครับ เพราะผู้ประกอบการ ผู้ผลิต อาจจะต้องใช้เวลาในการปรับตัว หรือในการปรับเครื่องจักรหรือปรับระบบการผลิต ก็ลองฟังเขา นะครับ ผมก็เรียนว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราจะต้องบูรณาการหรือว่ารับฟังทุกฝ่ายร่วมกันจะได้เกิดข้อสรุปหรือข้อยุติที่ดี ครับก็คงไม่รบกวนเวลาของสภาแห่งนี้ นะครับ ผมก็ขอบคุณท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ นะครับ เพราะว่ามีคนบอกให้ผมพอแล้ว ความจริงอยากจะได้ผลงานของ สคบ. ให้มากกว่านี้อีก นะครับ ขอขอบคุณครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ก่อนที่เราจะลงมติรับหลักการ ไม่ทราบว่าผู้เสนอข้อคิดที่จะอภิปรายสรุปใหม่คะ ถ้าไม่มีเราจะลงมติรับหลักการนะคะ

(นางลลิตา ฤกษ์สำราญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง มี สัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

๓๒

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุม ขอเชิญเข้ามาในห้องประชุมเพื่อที่จะลงมติรับ หลักการหรือไม่รับหลักการของร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับที่เราได้อภิปรายสิ้นสุดลงไปแล้วนะคะ ดิฉันจะถามท่านสมาชิกนะคะว่า สมาชิกท่านใดเห็นควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ขอให้กดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิกท่านใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญใช้สิทธิได้เลยค่ะ

(สมาชิกทำการเสียงบัตร์แสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้ใช้สิทธิ เชิญเลยคะ มีไหมคะ ถ้าไม่มี ขอปิดการลงคะแนนนะคะ ผลการลงคะแนนเสียง มีสมาชิกเห็นด้วย ๓๖๘ เสียง ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ไม่มี แสดงว่าที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์รับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับในวาระรับหลักการ

๓๓

ขอเชิญท่านรองนายกได้เสนอคณะกรรมการว่าจะส่งคณะกรรมการ
สามัญหรือจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ขอเชิญค่ะ

- ๓๕/๑

นายพินิจ จารุสมบัติ (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานครับ ขอ
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๓๕ ท่านครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญ
ท่านรองนายกรัฐมนตรีเสนอสัดส่วนนะคะ

นายพินิจ จารุสมบัติ (รองนายกรัฐมนตรี) : ของรัฐบาล ๕ ท่าน ส.ส. ๓๐
ท่าน

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ๕ ท่าน
ขอเชิญเลยค่ะ

นายพินิจ จารุสมบัติ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านที่ ๑. นายจรัญ ภักดีธน
กุล เลขาธิการประธานศาลฎีกา สำนักงานศาลยุติธรรม ๒. นางรัศมี วิศทเวทย์ เลขาธิการ
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ๓. นายวรรณชัย บุญบำรุง ผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมาย
ปกครอง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๔. นายธีรวัฒน์ จันทร์สมบูรณ์ ผู้อำนวยการ
กองนิติการ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ๕. นายเกียรติพงศ์ น้อยใจบุญ รอง
ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ค่ะ
สัดส่วนที่เหลือเป็นของพรรคการเมืองนะคะ อีก ๓๐ ท่าน จะแบ่งตามสัดส่วนของพรรค
การเมือง พรรคไทยรักไทย ๒๒ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๖ ท่าน แล้วยังพรรคชาติไทย ๒ ท่าน
ขอเชิญพรรคไทยรักไทยเสนอรายชื่อกรรมการเลยนะคะ เชิญค่ะ

นางสาวศิลาพัชรา เลิศนุวัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
ดิฉัน นางสาวศิลาพัชรา เลิศนุวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรัก
ไทย ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบ
ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย
จำนวน ๒๒ ท่าน ดังนี้ ๑. นายภิมุข สิมะโรจน์ ๒. นายวชิระมณฑล คุณะเกษม
นาวัง ๓. นายชาญยุทธ เสงี่ยมกุล ๔. นางสาวเพ็ญชิสิตา หงษ์อุปถัมภ์ไชย ๕. นายเรวัต
สิรินุกุล ๖. นายวิวัฒน์ นิติกานุกูล ๗. นางสาวสิรินทร รามสูต ๘. นายสุรสิทธิ์

๓๕

เจียมวิจักษณ์ ๙. นางสาวอรุณี ชำนาญยา ๑๐. นายศรัณย์ ศรัณย์เกตต์ ๑๑. นายทองดี มนิสสาร ๑๒. นายเอกนัช อินทร์รอด ๑๓. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล ๑๔. นายเฉลิมชาติ การุญ ๑๕. นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินินทร์ ๑๖. นายสงกรานต์ คำไพไธย์ ๑๗. นายจตุพร เจริญเชื้อ ๑๘. นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ ๑๙. รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิริวินิต ๒๐. นายสุภาพ คลีขจาย ๒๑. นายรังสรรค์ วิจิตรไกรสร ๒๒. นายชาญชัย ปทุมารักษ์ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้อง ขอเชิญพรรคประชาธิปัตย์ ๖ ท่านค่ะ

นายอสิ มะหะมัดยงกี (สตุล) : เรียนท่านประธานสภา ผม นายแพทย์อสิ มะหะมัดยงกี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตุล พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอเสนอรายชื่อ ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๖ ท่านนะครับ ท่านแรกคือ นายเซน เพื่อกสุบรรณ ๒. นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ๓. นายสุรเชษฐ์ เวอาแซ ๔. นายแพทย์บุรณชัย สมุทรักษ์ ๕. นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ๖. นายโมฮัมมัดยาสรี ยูซง ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคชาติไทย ๒ ท่าน เชิญค่ะ

นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วีระศักดิ์ โควสุรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย ผมขออนุญาตเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบ ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ท่านที่ ๑. คือ ท่านณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และท่านที่ ๒. คือ ท่านเสมอกัน เทียงธรรม ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อคณะกรรมการค่ะ

๓๖

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่
ปลอดภัย พ.ศ. ๑. นายจรูญ ภัคดีธนากุล ๒. นางรัศมี วิศทเวทย์ ๓. นายวรรณชัย
บุญบำรุง ๔. นายธีรวัฒน์ จันทรสมนบูรณ์ ๕. นายเกียรติพงศ์ น้อยใจบุญ ๖. นายภิ
มุข สิมะโรจน์ ๗. นายวชิระมณฑท์ คุณะเกษมธนาวัฒน์ ๘. นายชาญยุทธ เสง
ตระกุล ๙. นางสาวเพ็ญชิสสา หงษ์อุปถัมภ์ไชย ๑๐. นายเรวัต สิริบุญกุล ๑๑. นายวิวัฒน์
นิติกาญจนา ๑๒. นางสาวสิรินทร รามสุต ๑๓. นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์ ๑๔. นางสาว
อรุณี ชำนาญยา ๑๕. นายศรัณย์ ศรัณย์เกตุ ๑๖. นายทองดี มนิสสาร ๑๗. นาย
เอกนัช อินทร์รอด ๑๘. นายวรรณรัตน์ ชาญบุญกุล ๑๙. นายเฉลิมชาติ การุญ ๒๐. นาย
อรรถสิทธิ์ กาญจนสินินท์ ๒๑. นายสงกรานต์ คำไพไธย์ ๒๒. นายจตุพร เจริญเชื้อ ๒๓. นาง
ลดาวลดี วงศ์ศรีวงศ์ ๒๔. รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล ๒๕. นายสุภาพ คลีขจาย ๒๖.
นายรังสรรค์ วิจิตรไกรสร ๒๗. นายชาญชัย ปทุมารักษ์ ๒๘. นายเชน เพ็ญสุขวรรณ
๒๙. นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐี ๓๐. นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ ๓๑. นายบูรณ์ชัย สมุท
รักษ์ ๓๒. นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ๓๓. นายโมฮามัดยาสรี ยูซง ๓๔. นายณัฐวุฒิ
ประเสริฐสุวรรณ และ ๓๕. นายเสมอกัน เทียงธรรม

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
กำหนดระยะเวลาแปรญัตติคะ เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีคะ

นายพินิจ จารุสมบัติ (รองนายกรัฐมนตรี) : แปรญัตติตามข้อบังคับครบ
ท่านประธานครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ได้รับหลักการไปนะคะ มี ๓ ฉบับ ท่านรองนายกรัฐมนตรี
จะใช้ร่างใดเป็นหลักในการพิจารณาวาระสองคะ

นายพินิจ จารุสมบัติ (รองนายกรัฐมนตรี) : เอร่างรัฐบาลครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ใช้ร่าง
รัฐบาลเป็นหลักนะคะ เป็นอันว่าจบการพิจารณาเรื่องด่วน เรื่องที่ ๑ นะคะ ต่อไป

๓๓

เรื่องที่ ๒ พิจารณาเรื่อง ขอให้ยกร่างพระราชบัญญัติซึ่งต้องยับยั้งไว้ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยขึ้นมาพิจารณาใหม่

นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานค่ะ ดิฉัน นริศา อติเทพวรพันธุ์ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช นะคะ ขออนุญาตแก้ไขรายชื่อคณะกรรมการนิรโทษกรรม ในร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบ ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญค่ะ

นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์ (นครศรีธรรมราช) : เปลี่ยนจากนายศิริศักดิ์ อ่อนละม้าย เป็น นายทวี กาญจนะภู ขอผู้รับรองค่ะ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เปลี่ยนจากคุณศิริศักดิ์ มาเป็นคุณทวีไช้ใหม่คะ เดี่ยวส่งรายชื่อมาให้เลขาธิการเลยนะคะ มีพรรคอื่นจะเปลี่ยนรายชื่อกรรมการใหม่คะ ไม่มีนะคะ ถ้าไม่มีก็ขอเข้าสู่เรื่องด่วน เรื่องที่ ๒ นะคะ

๒. ร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวง และสะพาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอำนาจ คลังผา เป็นผู้เสนอ)

๓๘

ก่อนที่จะได้ให้ทางคุณอำนวยได้เสนอแล้วก็แถลงหลักการและเหตุผลนะคะ ดิฉันขอเรียนท่านสมาชิกถึงความจำเป็นมาของร่างพระราชบัญญัตินี้ นะคะว่าร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่..) พ.ศ. ความจำเป็นมาก่อนถูกยับยั้งก็คือ วุฒิสภาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม แต่ว่าสภาผู้แทนราษฎรเราไม่เห็นชอบนะคะ เราจึงได้มีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา และเมื่อคณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว ก็ได้เสนอรายงานฉบับนี้ให้กับสภาทั้งสองพิจารณา ปรากฏผลการพิจารณาว่าสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการร่วมกัน เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ และวุฒิสภามาลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการร่วมกัน เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เพราะฉะนั้นจึงเป็น อันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถูกยับยั้งไว้ตามมาตรา ๑๗๕ (๓) ของรัฐธรรมนูญ เมื่อ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน สภาผู้แทนราษฎรจะยกขึ้นพิจารณาใหม่ได้ต่อเมื่อเวลาร้อยแปดสิบวันได้ล่วงพ้นไป นับแต่วันที่สภาใดสภาหนึ่งไม่เห็นชอบด้วย ซึ่งก็ได้ครบกำหนดไป วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ -----

๓๕

แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องสิ้นสุดการพิจารณาเพราะอายุของสภาผู้แทนราษฎร สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๘ ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไปตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญ ในวันที่คุณอำนวย คลังผา ได้เสนอญัตติมาเพื่อให้สภาลงมติยืนยันตามร่างเดิมที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว มาตรา ๑๗๖ ของรัฐธรรมนูญ ขอเชิญผู้เสนอแถลงหลักการและเหตุผลค่ะ

นายอำนวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคไทยรักไทย ขอเสนอญัตติเรื่อง ขอให้ยกร่างพระราชบัญญัติซึ่งต้องยับยั้งไว้ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยขึ้นมาพิจารณาใหม่โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติม และสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไข จึงมีการแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณา แต่เนื่องจากวุฒิสภา ไม่เห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วมกัน ทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถูกยับยั้งไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) กระผมจึงขอเสนอญัตติดังกล่าวเพื่อขอให้สภาผู้แทนราษฎรลงมติยืนยันร่างพระราชบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรต่อไป ขอขอบคุณครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอเชิญคุณสุชุมพงศ์จะอภิปราย เชิญเลยค่ะ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย จากจังหวัดกาฬสินธุ์ ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับญัตติการขอให้ยืนยันร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อสักครู่ท่านประธานและท่านผู้เสนอญัตติได้กรุณาชี้แจงพอสังเขป ท่านประธานครับ กรณีที่วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรเกิดความขัดแย้งกันในการตรากฎหมายนั้น กฎหมายรัฐธรรมนูญให้สิทธิแก่สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งถือว่าเป็นผู้เสนอกฎหมายในการที่จะยืนยันให้กฎหมายใช้บังคับต่อไป ขณะนี้มีร่างกฎหมายที่สภาแห่งนี้จะต้องพิจารณาให้ความยืนยัน ๒ ร่างกฎหมายด้วยกัน ฉบับที่ ๑ คือร่างของกรรมาธิการร่วมกันที่ได้ไปพิจารณาหาข้อยุติแล้วเสนอแต่ละสภา ร่างที่ ๒ คือร่างเดิม คือร่างของ สภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานที่

เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการที่จะ แก้ไขร่างพระราชบัญญัติกำหนด ค่าธรรมเนียมบนทางหลวงและสะพาน ปี ๒๕๙๗ ซึ่งในกฎหมายเดิมนั้นการเรียกเก็บเงิน ตลอดจนค่าปรับบนทางหลวงและสะพาน เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการทางหลวง ซึ่ง สังกัดอยู่กับกระทรวงคมนาคม และเงินที่เก็บได้นั้นจะนำไปใช้ได้เฉพาะการบูรณะทางหลวง และสะพาน และงานที่เกี่ยวข้องกับการเก็บค่าธรรมเนียมได้ ๒ เรื่องเท่านั้น กรณีดังกล่าวนี้ ก่อให้เกิดปัญหาแก่กระทรวงยุติธรรมและผู้อำนวยการทางหลวงที่รับผิดชอบทางหลวงนั้น ๆ เพราะขณะนี้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนความสามารถที่จะต้องจัดเก็บค่าทาง หลวงและค่าปรับต่าง ๆ ได้มีเพิ่มมากขึ้น จำเป็นที่จะต้องนำเงินดังกล่าวมาซ่อมแซมสะพาน ทางหลวง ตลอดจนสร้างทางหลวงและสะพานให้มากขึ้น จึงจำเป็นที่ต้องแก้ไขกฎหมาย ดังกล่าว โดยขอแก้ไขกฎหมายเพียงมาตราเดียว เพื่อที่จะให้ผู้อำนวยการทางหลวงหรือ กระทรวงคมนาคมนำเงินที่เป็นเงินนอกงบประมาณดังกล่าวนี้ไปใช้ในส่วนอื่นได้ เช่น การ สร้างสะพานหรือทางหลวงแห่งใหม่ ในงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียม และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนำเงินไปชดใช้เงินกู้ที่ก่อสร้างถนนและสะพานต่อไป ซึ่งวุฒิสภาได้ไป กำหนดในหลักการที่สำคัญเพิ่มขึ้น โดยกำหนดไว้ว่าถ้าหากต้องการนำเงินดังกล่าวไปใช้เกิน กว่ากฎหมายฉบับเดิมแล้วจะต้องอยู่ในเงื่อนไขหลายประการ เช่น ก่อนวันเริ่มปีงบประมาณ ผู้อำนวยการทางหลวงจะต้องประมาณการการใช้เงินโดยความเห็นชอบกับรัฐมนตรีเสียก่อน

ประการที่ ๒ ในกรณีที่จะต้องนำเงินไปใช้เงินกู้หรือใช้เงินไปในการสร้างทาง หลวงหรือสะพาน จะต้องให้คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในหลักการ

ประการที่ ๓ ในแต่ละปีนะครึบท่านประธาน คณะรัฐมนตรีจะต้องทำรายงาน เสนอให้รัฐสภาทราบด้วยทุกครั้งก่อนสิ้นปีงบประมาณ ๑๒๐ วัน ซึ่งกรรมาธิการร่วมกันก็ได้ ไปพิจารณาแล้ว ก็เห็นว่าในแนวทางของสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเปิดโอกาสให้กระทรวง คมนาคมได้มีโอกาสที่จะบริหารเงินดังกล่าว -----

ถึงแม้ว่าจะเป็นเงินนอกงบประมาณ แต่ก็มีความจำเป็นในการใช้ มีความจำเป็นในการตรวจเงินแผ่นดิน อยู่แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องไปปฏิบัติตามเงื่อนไขของวุฒิสภาอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งกระผมเห็นว่าร่าง เดิมของสภาผู้แทนราษฎรเป็นร่างที่ชอบด้วยเหตุผล ซึ่งขณะนี้กฎหมายดังกล่าวได้ล่วงเวลา มาเป็นเวลาหลายปีแล้ว เพราะฉะนั้นประเทศชาติ ประชาชนอาจจะขาดโอกาสในการที่จะนำ เงินดังกล่าวมาพัฒนาในส่วนดังกล่าวได้ กระผมเห็นว่าญัตติของท่าน ส.ส. อำนวย คลังผา ที่ จะขอให้ยืนยันร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรนั้นชอบด้วยเหตุผล แล้วกระผมเห็นด้วยในการ ขอให้ยืนยันร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรรับท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกคิน พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ท่านประธานครับ ตามที่คุณ อำนวย คลังผา ได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมเห็นว่าเมื่อผ่าน ๑๘๐ วันแล้ว ตาม มาตรา ๑๗๖ ซึ่งมีเงื่อนไขในมาตรา ๑๗๕ (๒) (๓) แล้ว เมื่อไม่มีผู้ใดที่จะพิจารณาเห็นเป็น อย่างอื่น กระผมคิดว่าหลักการและเหตุผลที่เราจะยืนยันต่อไปน่าจะใช้บังคับได้ กระผมเห็น ด้วยกับผู้เสนอครับ ขอขอบคุณ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อ นะครับ การอภิปรายก็เป็นอันยุติ ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่าจะเห็นชอบตามญัตติ ของท่านอำนวย คลังผา ที่เสนอ ก็คือยืนยันตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ อย่างไร ก็ตามเรื่องนี้ถ้าจะผ่านความเห็นชอบของรัฐสภา ต้องได้เสียงเกิน กึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของพวกเรา ขณะนี้ก็ต้องได้เสียง ๒๕๑ เสียงนะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกนะครับได้ ใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน โดยถ้าท่านใดเห็นด้วยกับร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร โปรดกด ปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดไม่เห็นด้วย ก็คือไม่ยืนยันกับร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร กดปุ่ม ไม่เห็น ด้วย นะครับ

๘๒

(นายโกคิน พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัตตมณเฑาะฐให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ย้ำอีกทีนะครับ ถ้าท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรยืนยันตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านที่เห็นว่าไม่ควรยืนยันตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ออกเสียงลงคะแนนใหม่ครับ หรือว่าขัดข้องลงคะแนนไม่ได้ เชิญ นะครับ เชิญออกเสียงลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านใดยังไม่ได้ลงคะแนนใหม่ครับ

๘๓

นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินินท์ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ผม นายแพทย์
อรรถสิทธิ์ กาญจนสินินท์ ๔๗๑ ครับ เห็นด้วยครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทำไมนะครับ

นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินินท์ (ขอนแก่น) : ลงคะแนนไม่ทันครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านลงคะแนนได้ไหมครับ

นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินินท์ (ขอนแก่น) : ได้แล้วครับท่าน ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ ถ้าไม่มีท่าน
ผู้ใดยังไม่ได้ลงคะแนนนะครับ หรือมีข้อขัดข้องอย่างใดก็ขอปิดการลงคะแนนนะครับ ทาง
เจ้าหน้าที่ถ้าพร้อมช่วยแจ้งคะแนนเลยนะครับ มีผู้ที่เข้าประชุม ๓๔๗ ท่าน เห็นด้วย ๓๔๗
ท่านนะครับ ก็เป็นอันว่าสภาผู้แทนราษฎรยืนยันตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ถือว่าได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้วครับ ต่อไป

๓. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ปรับปรุงการบังคับคดีการคุ้มครองสิทธิเจ้าหนี้และลูกหนี้ในการบังคับ
คดีตามคำพิพากษาและอัตราค่าธรรมเนียม) (นายวัฒนา ช่างไฟเราะ เป็นผู้เสนอ)

เรื่องนี้ก็เป็นทำนองเดียวกันที่สภาได้แก้ไขเพิ่มเติม แต่สภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบ ก็ตั้งกรรมาธิการร่วมกันขึ้นมาแล้วก็รายงานทั้งสองสภา ก็ปรากฏว่าสภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับของคณะกรรมาธิการร่วมกัน ส่วนวุฒิสภาเห็นชอบด้วยนะครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ถูกยับยั้งไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ดังนั้นทางสภาผู้แทนราษฎรก็ต้องมาลงมติกันต่อไป ซึ่งคุณวัฒนา แซ่ไฟเราะ ได้เสนอญัตติเพื่อให้สภาลงมติยืนยันตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบไปแล้วตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๖ ก็ขอเชิญคุณวัฒนา แซ่ไฟเราะ ได้เสนอหลักการ และเหตุผลครับ

นายวัฒนา แซ่ไฟเราะ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธาน ผม นายวัฒนา แซ่ไฟเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตท่านประธานขอเสนอญัตติเรื่อง ขอให้ยกร่างพระราชบัญญัติซึ่งต้องยับยั้งไว้ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยขึ้นมาพิจารณาใหม่

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๗ ได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว จึงถือว่าร่างฉบับดังกล่าวนั้นถูกยับยั้งไว้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ วรรคสาม แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ต้องสิ้นสุดการพิจารณาเพราะอายุของสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๘ และในการประชุมร่วมของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไปตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผมจึงขอเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรยกร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่ง

๘๖

ผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรแล้วขึ้นมาพิจารณาใหม่ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๖ จึงขอกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๙ โดยขอให้สภาแห่งนี้ยื่นยันร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ ขอให้ยื่นยันร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรนั้น โดยมี

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีสามารถจัดให้มีผู้ช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ได้
(เพิ่มมาตรา ๒๗๘ วรรคสี่)

(๒) เพิ่มราคาทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๕ (๑) และ (๒))

(๓) กำหนดจำนวนเงินหรือสิทธิเรียกร้องเป็นเงินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๖)

(๔) กำหนดระยะเวลาในการยื่นคำขอเฉลี่ยทรัพย์สินในกรณีที่ยึดทรัพย์สินเพื่อขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙๐ วรรคสี่)

(๕) ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีสามารถมอบหมายให้บุคคลอื่นปฏิบัติกรแทนในการขายทอดตลาดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาได้ (เพิ่มเติมมาตรา ๓๐๙ ตรี)

(๖) ให้สิทธิแก่ผู้ซื้อสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่จะดำเนินการขังไขลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้นได้โดยไม่ต้องฟ้องขังไขเป็นคนดีใหม่ (เพิ่มมาตรา ๓๐๙ จัตวา)

(๗) ลดจำนวนค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดีให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมตาราง ๕ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง)

เหตุผล โดยที่บทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ใช้บังคับอยู่มีความไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เป็นเหตุให้การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นไปด้วยความล่าช้า และคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาและลูกหนี้ตามคำพิพากษา ไม่เพียงพอ ประกอบกับตาราง ๕ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมของเจ้าพนักงานบังคับคดีสูงเกินไป สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งและอัตราค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดีให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ฉะนั้นถ้าที่ประชุมแห่งนี้ได้พิจารณากฎหมายฉบับนี้จะได้บังคับใช้เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนต่อไปครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านสุชุมพงศ์ครับ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทยจาก จังหวัดกาฬสินธุ์ สำหรับญัตติการขอให้ยืนยันร่างกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายหลัก ในการบริหารประเทศเช่นเดียวกัน เนื่องจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งฉบับนี้ ได้ประกาศใช้มาเป็นเวลาร่วม ๗๐ ปีเศษแล้ว ยังไม่ได้มีการแก้ไขในสาระสำคัญ ซึ่งรัฐบาลชุด ที่แล้วได้ขอแก้ไขมาในหลายประเด็นที่เป็นประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์กับลูกหนี้ เป็น ประโยชน์กับเจ้าหนี้ และเป็นประโยชน์เจ้าพนักงานบังคับคดีเอง ในส่วน ๗ หลักการที่ท่านผู้ ยืนยันญัตติได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ ซึ่งก็ปรากฏว่าวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกันเกือบ ทั้งหมดครับท่านประธานครับ แต่มีอยู่ประเด็นเดียวที่วุฒิสภาและ สภาผู้แทนราษฎรเห็น ไม่ตรงกันและเป็นประเด็นที่สำคัญ ก็ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับค่าธรรมเนียมในการบังคับคดี ซึ่งเดิมนั้นค่าธรรมเนียมบังคับคดีศาลได้กำหนดไว้เป็น ๕ ลักษณะด้วยกัน

ลักษณะที่ ๑ การขายทอดตลาด หรือการยึดทรัพย์ หรือการอายัดวิธีอื่น นะ ครับท่านประธานครับ เดิมนั้นให้คิด ๕ เปอร์เซ็นต์ของราคาขายทอดตลาด เพื่อที่จะนำมาไว้ ใช้เพื่อประโยชน์ในการเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินต่อไป โดยหักไว้ ๕ เปอร์เซ็นต์ของราคา ทรัพย์ที่ขายได้นะครับ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดยรัฐบาลชุดที่แล้ว เห็นว่าการที่ กำหนด ๕ เปอร์เซ็นต์นั้นแพงเกินไป กำหนดไว้สูงเกินไปนะครับ กรณีขายทอดตลาดทรัพย์ กรณียึดทรัพย์หรือการอายัดทรัพย์แก่เจ้าหนี้เดิมนั้นให้คิด ๓.๕ เปอร์เซ็นต์นะครับของราคา ทรัพย์ที่ยึดได้ กรณีทรัพย์ที่ยึดแล้วแต่ไม่ได้ขายนะครับ ท่านประธานครับ ให้คิด ๓.๕ เปอร์เซ็นต์นะครับ สิ่งเหล่านี้กระผมเห็นว่าร่างเดิมของสภา ผู้แทนราษฎรนั้นได้กำหนดลดให้ จำนวนที่สมควรแล้ว -----

เช่นในเรื่องของการขายทอดตลาด ลดจากเดิม ๕ เปอร์เซ็นต์ เหลือ ๓ เปอร์เซ็นต์ การจ่ายเงินที่ ยืดหรืออายัดเงินที่ยืดแก่เจ้าหนี้ เดิม ๓ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง รัฐบาลเสนอร่างมาให้ ๒ เปอร์เซ็นต์ สภาผู้แทนราษฎรก็ลดให้เพียง ๒ เปอร์เซ็นต์ เหล่านี้เป็นต้น กระผมเห็นว่ากรณีที่ วุฒิสภาไปแก้ไขแล้วก็กรรมมาธิการร่วมไปเห็นด้วยกับวุฒิสภาจึงเป็นการไม่เหมาะสมวุฒิสภา ได้ไปแก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร เดิมที่ลดให้ ๓ เปอร์เซ็นต์ เหลือเพียง ๑ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้น การจ่ายเงินที่ยืดแก่เจ้าหนี้ก็เช่นเดียวกัน สภาผู้แทนราษฎรให้คิด ๒ เปอร์เซ็นต์ของ ราคาที่ต้องคืน จำนวนเงินที่ต้องยึดน่ะครับท่านประธานครับ วุฒิสภาไปกำหนดเพียง ๐.๕ เปอร์เซ็นต์ ผลที่จะเกิดตามมาก็ทำให้กระทรวงยุติธรรมขาดรายได้ เงินนอกงบประมาณ ส่วนนี้เป็นจำนวนมาก ทำให้ไม่สามารถที่จะนำเงินส่งคลังจำนวนหนึ่งไม่สามารถที่จะ นำเงินเหล่านี้มาบริหารกระทรวงยุติธรรมได้อย่างมี ประสิทธิภาพ กระผมเห็นว่าญัตติที่ ท่านผู้ขอยื่นญัตติในวันนี้ โดยเห็นชอบกับร่างเดิมของ สภาผู้แทนราษฎร จึงเป็นญัตติที่น่าที่จะ สนับสนุน กระผมเห็นด้วยที่จะให้ยื่นร่างเดิม ของสภาผู้แทนราษฎรครับท่านประธาน ครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านกฤเทครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจำง (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม กฤเทพ ไส กระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตกราบเรียนถาม คงถามท่านประธานน่ะครับ ถามทางสภาว่าในการบรรจุระเบียบวาระ ตรงนี้ความเข้าใจของ พวกเราก็คือ ร่างที่บอกว่าร่างเดิมตามรัฐธรรมนูญก็คือร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภา ผู้แทนราษฎร ส่วนร่างคณะกรรมการร่วมกันก็ชัดเจน แต่ประเด็นในฉบับนี้ครับท่านประธาน ครับ ผมเปิดดูบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างที่เสนอเข้ามา มีทั้ง ๒ บันทึก คือบันทึกแรก นั้นเป็นบันทึกที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ซึ่งท่านเจ้าของญัตติได้กรุณาอ่านจนจบ แล้วมีบันทึก หลักการและเหตุผล อีกฉบับหนึ่งซึ่งเป็นของท่านสมาชิก ๒ ท่านเสนอ เข้าใจว่ามาจาก พรรคชาติไทยในขณะนั้น เมื่อเสนอมาทั้ง ๒ ร่างอย่างนี้ก็เกิดความสับสนว่าท่านได้เสนอ ร่างที่คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาแล้วเสนอมายังสภาผู้แทนราษฎรและเราก็ได้มีมติ รับไปแล้วหรือไม่ เพราะมีร่างประกอบ ๒ ฉบับ ทำให้เกิดความสับสนฉบับไหนเป็นฉบับที่ สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบ แต่ฉบับที่เราเข้าไปเมื่อสักครู่นี้ที่ท่านอำนวย คลังผา ได้

เสนอนั้นไม่มีร่างประกอบแยกมาอย่างนี้ นะครับ ผมก็เลยกราบเรียนถาม คงต้องถามท่าน ประธานผ่านไปยังเจ้าหน้าที่ครับว่าทำมาครั้งนี้มีความคลาดเคลื่อนอย่างไรหรือไม่ เพราะว่าร่างประกอบหลักการและเหตุผลนั้นน่าจะเป็นร่างประกอบหลักการและเหตุผลที่ทาง คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาและมีมติมาร่างเดี่ยวเท่านั้นครับ ขออนุญาตกราบเรียนถามท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อย่างที่ท่านพูดกล่าวมา ถูกต้องแล้วนะครับ เพราะว่ามันจะมีหลายร่างมันมีในชั้นวาระที่หนึ่งเท่านั้นเอง ซึ่งโดยปกติ ถ้าหลายร่างเราก็จะถามว่าจะเอาร่างใดเป็นหลัก ก็เห็นเอาร่างรัฐบาลเป็นหลักแล้วก็ไปว่ากันในชั้นกรรมาธิการ เมื่อกรรมาธิการว่าอย่างไรก็เป็นร่างกรรมาธิการมาผ่านวาระสอง วาระสาม ก็เป็นร่างของสภาผู้แทนราษฎรถ้าผ่าน แล้วก็ไปวุฒิสภาต่อไป ดังนั้นเวลาย้อนกลับมาแล้วเราไม่เห็นด้วยกับข้อแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาก็ตั้งกรรมาธิการร่วม ตั้งกรรมาธิการร่วมแล้วกรณีนี้สภาผู้แทนราษฎรนั้นไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการร่วม แต่วุฒิสภาเห็นด้วยก็เข้ามาสู่การยืนยันของสภาผู้แทนราษฎรต่อไป ซึ่งการยืนยันก็กลับไปใช้ร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร นั้นหมายถึงร่างที่ผ่านวาระสาม กรณีอื่นก็คงเป็นเรื่อง คลาดเคลื่อนในเอกสารเท่านั้นเองนะครับ ถ้าไม่มีท่านใดอภิปรายผมก็จะขอมติจากที่ประชุมครับ

(นายโกคิน พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เหมือนเดิมนะครับ ก็คือว่า ถ้าท่านใดเห็นควรยืนยันตามร่างเดิมที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วกรรมาธิการดูปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดที่เห็นว่าไม่ควรยืนยันตามร่างเดิมที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว กรรมาธิการดูปุ่ม ไม่เห็นด้วย

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านใดยังไม่ได้ลงคะแนน หรือว่ามีข้อขัดข้องอะไรไหมครับ ถ้าไม่มี ขอปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รายงานผลการลงคะแนนครับ ผลการลงคะแนนมีผู้เข้าประชุม ๓๔๑ ท่าน เห็นด้วย ๓๔๐ ไม่เห็นด้วย ๑ ก็

๕๑

เป็นอันว่าสภาผู้แทนราษฎรยืนยันตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรแล้วก็มีเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่ง ถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว ครั้นต่อไป

๘๒

๔. ร่างพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสามารถ แก้วมีชัย เป็นผู้เสนอ)

- ๔๒/๑

๕๓

เรื่องนี้เป็นเรื่องทำนองเดียวกัน ก็เป็นกรณีที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม แล้วก็สภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบ ก็ตั้งกรรมาธิการร่วมกัน ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับ คณะกรรมาธิการร่วมกัน ส่วนวุฒิสภาไม่เห็นชอบด้วย ร่างพระราชบัญญัติทางหลวงนี้ก็ถูกยับยั้งไว้เนะครับ คราวนี้ก็เป็นการที่คุณสามารถ แก้วมีชัย ได้เสนอญัตติเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรนั้นยืนยันตามร่างที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วตามมาตรา ๑๗๖ ของรัฐธรรมนูญ ขอเชิญคุณสมารถได้แถลงหลักการและเหตุผลครับ

นายสมารถ แก้วมีชัย (เชียงราย) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผมสามารถ แก้วมีชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคไทยรักไทย กระผมขอเสนอญัตติเรื่อง ขอให้ยกร่างพระราชบัญญัติซึ่งต้องยับยั้งไว้ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยขึ้นมาพิจารณาใหม่

ท่านประธานครับ ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว และ

ในคราวการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ วุฒิสภาได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องยับยั้งไว้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ (๓) แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องสิ้นสุดการพิจารณาเพราะอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๘ และ

ในคราวการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไปตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กระผมจึงขอเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรยกร่างพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่งกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาแล้วขึ้นมาพิจารณาใหม่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๖

๕๔

ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ในหลายประเด็นด้วยกันนะครับ ซึ่งทำให้มีความทันสมัยและแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ กระผมยกตัวอย่างเช่น เราได้มีการปรับปรุง คำนิยาม คำว่า ทางหลวง ให้มีความหมายกว้างขวางขึ้นนะครับ เราได้มีการยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับสุขภาพีบาลทั้งหมด เนื่องจากขณะนี้สุขภาพีบาลทั่วประเทศได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแล้ว นอกจากนั้นแล้วนะครับก็ยังมีเรื่องสำคัญเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงเงื่อนไขในการชุมนุมกันในทางหลวง การกำหนดให้ผู้อำนวยความสะดวกเคลื่อนย้ายยานพาหนะที่หยุดหรือจอดอยู่ในที่อันฝ่าฝืนให้พ้นเส้นทางจราจร ในคราวที่มีการประชุมร่วมกันของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภานี้่นะครับ ถ้าท่านประธานจะดูรายละเอียดจะเห็นว่าวุฒิสภาไม่เห็นชอบ และได้มีการแก้ไขประเด็นต่าง ๆ ของสภาผู้แทนราษฎรอยู่ ๙ ประเด็น เป็นเหตุให้เรามีการตั้งกรรมาธิการร่วมกันซึ่งมีทั้งสัดส่วนของ ส.ส. แล้วก็ ส.ว. ในที่ประชุมกรรมาธิการร่วมได้เห็นชอบตามที่วุฒิสภาได้แก้ไขประเด็น ต่าง ๆ ถึง ๖ ประเด็น เห็นชอบยื่นตามร่างที่ผู้แทนราษฎรได้เสนอไว้ ๒ ประเด็น และอีก ๑ ประเด็นคือ เรื่องการชุมนุมในทางหลวง กรรมาธิการร่วมกันก็ได้มีการบัญญัติถ้อยคำขึ้นใหม่เพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนั้นกระผมเห็นว่าร่างของกรรมาธิการร่วมกันมีความเหมาะสมอย่างยิ่ง จึงได้นำมาเพื่อเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรได้กรุณายืนยันตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๖ ต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านสุรสีห์ แล้วท่าน
 สาทิตย์นะครับ

นายสุรสีห์ นิติวุฒิวรวัฑ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายสุรสีห์ นิติวุฒิวรวัฑ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคไทยรักไทย สำหรับ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นสิ่งที่มีความจำเป็น เพราะว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไข
 เพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติทางหลวงปี ๒๕๓๕ ซึ่งในเรื่องนี้ได้มีการดำเนินการมาตั้งแต่ ๒
 รัฐบาลก่อน แล้วก็รัฐบาลที่แล้วได้เสนอหลักการ ๑๐ หลักการ ๒๘ มาตรา เมื่อวันที่ ๓
 กันยายน ๒๕๔๕ ซึ่งในส่วนนี้ก็เพื่อเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการปรับปรุงกฎหมายที่จะให้
 สอดคล้องกับแนวทางที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสาระสำคัญก็คือ
 พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงสถานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาลเมื่อปี ๒๕๔๒ ซึ่งทำให้
 สุขาภิบาล ๙๘๑ แห่งนั้นได้เปลี่ยนแปลงฐานะไปเป็นเทศบาลตำบล ทั้งหมด ในบทบัญญัติ
 ของพระราชบัญญัติทางหลวงนี้ ก็มีส่วนอยู่ถึง ๙ มาตราด้วยกันที่บทบัญญัติในส่วนนี้อาไว้
 เราก็มีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงกฎหมายเพื่อที่จะให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่สภาแห่งนี้
 และรัฐสภานั้นได้แก้กฎหมาย นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญ ก็คือว่าในทางหลวงที่เราใช้อยู่ใน
 ปัจจุบันนี้เป็นสิ่งที่ต้องยอมรับว่าบางครั้งก่อให้เกิดปัญหาในเรื่องของการจราจรค่อนข้างมาก
 ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของบรรทุกน้ำหนักเกิน ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องที่มีการทำให้เกิดสิ่งกีดขวาง การ
 ดำเนินการที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ที่สัญจรไปมา ดังนั้นในบทบัญญัติที่ได้เพิ่มเติมไว้ ๒๘
 มาตรานี้ จึงเป็นบทบัญญัติที่จะทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสาระสำคัญต่อการที่จะทำ
 ให้การจราจรทางหลวงนั้นเป็นไปด้วยความปลอดภัย และไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย เมื่อร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ดำเนินการมาถึงชั้นวุฒิสภา สิ่งที่เรายอมรับก็คือการแก้ไข ๗ มาตรา
 ในส่วนที่อยู่ในบทบัญญัติ แก้ไขคำปรารภ แล้วก็ตัด ๑ มาตรา คือมาตรา ๔๖/๑ ซึ่งที่รัฐบาล
 ได้รวมกันกับทางสภาแห่งนี้ก็ได้ดูกันว่าในสาระที่แก้ไขนั้นเป็นอย่างไร เราเชื่อว่าส่วนเกือบ
 ทั้งหมดที่วุฒิสภาได้แก้ไขนี้ ก็เป็น ความปรารถนาดีที่จะทำให้กฎหมายนั้นมันมีความ
 สมบูรณ์ แต่ว่ามีอยู่เพียงมาตราเดียวก็คือ มาตรา ๔๖/๑ ที่มีการตัดถ้อยคำ แล้วก็เรื่องนี้ได้มี
 การพูดคุยกันค่อนข้างมากแม้กระทั่งในวุฒิสภา

๕๖

ดี แม้กระทั่งในช่วงระยะเวลาที่มีการขออนุมัติต่อรัฐสภาในการที่จะยื่นร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ก็เป็นสิ่งที่มีความหวังใจว่าในส่วนของมาตรา ๔๖/๑ มีปัญหาบางประการ -----
----- - ๔๔/๑

ก็คือในส่วนหนึ่งนั้นมองว่าบทบัญญัติที่กำหนดเอาไว้ว่า ห้ามไม่ให้ผู้ใดชุมนุมกันในเขตทางหลวงในลักษณะที่เป็นการกีดขวาง หรืออาจเป็นอันตรายแก่ยานพาหนะหรือคนเดินเท้านี้จะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๔ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เขียนเอาไว้อย่างกว้าง ๆ นะครับว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ แต่ว่าในวรรคสองของมาตรา ๔๔ เอง โดยเฉพาะในมาตรา ๒๙ ก็เปิดโอกาสให้รัฐสภาพนั้นสามารถที่จะมีบทบัญญัติของกฎหมายที่จะยกเว้น หรือว่าเป็นบทบัญญัติที่จะคุ้มครองบุคคลหรือว่าพี่น้องประชาชนได้ ในส่วนนี้ผมอยากเรียนว่าเป็นความห่วงใยของสภาแห่งนี้ว่าถ้าหากว่าการที่จะให้กลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นนะครับไปดำเนินการชุมนุมแล้วนี่ ก่อให้เกิดความเสียหายหรือว่าไปกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งที่รัฐธรรมนูญจะคุ้มครองได้ ผมเองก็เชื่อมั่นได้ว่าการพิจารณาของวุฒิสภา ซึ่งมีอยู่มาตราเดียวที่ ถกเถียงกันหนักในชั้นกรรมาธิการร่วม ผมเองมีโอกาสได้เข้าไปสู่จุดนั้นและเป็นเลขานุการของคณะกรรมการร่วม เราได้มีการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน แล้วก็สร้างความเข้าใจในกลุ่มของคณะกรรมการร่วมเป็นอย่างดี จึงได้มีการลงมติอย่างที่อยู่ในบทบัญญัติของกรรมาธิการร่วมแห่งนี้ สิ่งทั้งหลายคนได้ห่วงใยและก็มี การปรับปรุงใหม่เนี่ยนะครับ ก็มีการพูดถึงว่าในกรณี ๒ กรณี ก็คือ ๑. ขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ๒. มีบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะ เป็นประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒๙ พระราชบัญญัติจราจร ทางบก ปี ๒๕๒๒ มาตรา ๑๒๘ หรือว่าในมาตรา ๓๙ ของพระราชบัญญัติทางหลวงเองจะเป็นบทบัญญัติที่จะครอบคลุมในกรณีนี้ทั้งหมดหรือไม่ ก็มีการพูดคุยกันและก็ดูว่า ๑. ไม่ขัดรัฐธรรมนูญ ๒. บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องดังกล่าวนี้ยังไม่ครอบคลุมถึงบทบัญญัติในมาตรา ๔๖/๑ ซึ่งถ้าหากว่ามีบทบัญญัตินี้ แล้วก็เป็นสิ่งหนึ่งที่จะคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของพี่น้องประชาชนได้ดีกว่า อย่างไรก็ตามความคิดเห็นนั้นเราต้องเคารพในแต่ละท่านที่คิดกันอยู่ อย่างไรก็ตามในชั้นกรรมาธิการร่วมนี้ได้มีการพูดคุยแล้วก็เจรจากันเพื่อที่จะให้เป็นทิศทางที่ดีที่สุด มีการพูดกันว่า ถ้าเป็นกรณีที่มีการเดินแถวขบวนแห่ ชุมนุมกันตามประเพณีหรือวัฒนธรรมจะทำอย่างไร ก็มีการยกเว้นไว้ บัญญัติเอาไว้ให้ชัดเจนว่า ถ้าเป็นกรณีอย่างนี้ไม่ผิดกฎหมาย มีการพูดถึงว่า ถ้าในกรณีที่ขออนุญาตผู้อำนวยการทางหลวงนั้นจะทำได้ใหม่ ก็เกรงว่าทางผู้อำนวยการทางหลวงนั้นจะไม่อนุญาตก็ใส่

๕๘

บทบัญญัติในส่วนนี้เอาไว้ มีการพูดกันว่าในพื้นที่บางส่วน ซึ่งเขตทางหลวงค่อนข้างกว้างมาก นี้จะทำอย่างไร บางส่วนน่าจะดำเนินการได้ก็ให้ ตรงนี้บอกว่าการรัฐมนตรีประกาศกำหนดว่า พื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตได้รับการยกเว้นก็จะสามารถทำได้ ตรงนี้การอนุญาตต่าง ๆ นี้ก็ไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดย กฎกระทรวง ก็จะมี ความชัดเจนมากขึ้นว่า สิ่งใดที่จะทำได้บ้าง ไม่ได้บ้าง มันก็จะเกิดความชัดเจนและไม่ขัดต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น มันเป็นเรื่องที่ ผมคิดว่า ในกระบวนการร่างกฎหมายนี้เราไม่ได้ดูถึงการประนีประนอมอย่างเดียว แต่เราก็ดูสภาพทั่วไปรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย ผมคิดว่าในบทบัญญัติที่ได้มีการแก้ไขในมาตรา นี้มันมีความเหมาะสมอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าเราจะดำเนินการตัดออกโดยที่ไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของบุคคลนี้มันก็คงจะเป็นสิ่งที่ผมคิดว่าไม่ใช่เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแน่นอน ดังนั้นผมเห็นว่าสิ่งที่กรรมการร่วมได้ประชุมและหารือกันเป็นร่างของกรรมการร่วมนี้เป็นฉบับที่ค่อนข้างสมบูรณ์มาก อย่างไรก็ตามเมื่อวุฒิสภาไม่เห็นชอบกับร่างของกรรมการร่วม ผมคิดว่าสภาแห่งนี้ก็ต้องใช้ กระบวนการในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๖ ในการยืนยัน ผมเอง เห็นว่าร่างที่คณะกรรมการร่วมได้มีการประชุมและก็สร้างความรอบคอบให้กับมาตรา ๔๖/๑ นั้นเป็นสิ่งที่น่าพึงพอใจ และผมเห็นว่าร่างของกรรมการร่วมที่สมาชิกได้เสนอญัตติในวันนี้เป็นร่างที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ขอกราบขอบคุณครับ

นายโกศิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านสาทิศย์ครับ

นายสาทิศย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สาทิศย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงแล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่มีการยกขึ้นมาเพื่อยืนยันตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นก็เป็นไป ดังที่เพื่อนสมาชิก ซึ่งได้อภิปรายไปแล้วได้อภิปรายชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ว่ายังเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ยังมีความเห็นที่ขัดแย้งกัน ผมคิดว่าถ้าท่านประธานจำได้ ในสมัยสภาชุดที่ผ่านมานั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีความเห็นที่ไม่ตรงกัน ไม่ว่าจะเป็นในวุฒิสภาก็ดี ในสภาผู้แทนราษฎรก็ดี หรือในชั้นก่อนที่จะมีการเสนอเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรนั้นก็มองครม.ภายนอกแสดงความคิดเห็นว่า ในเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในบางมาตรานั้นน่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญ ความจริงแล้วถ้าดูกฎหมายฉบับนี้ทั้งฉบับก็เห็นว่ามีสาระสำคัญหลายประการครับ ที่เป็นสาระสำคัญของกฎหมายที่เป็นหลักการที่ดี แล้วก็น่าที่จะให้การสนับสนุน ซึ่งก็ไม่น่าที่จะเป็นปัญหาอะไร ไม่ว่าจะเป็นการทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ในเชิงของการใช้ทางหลวงของแผ่นดิน การปรับปรุงบนทิวเขาต่าง ๆ หรือบทบาทนิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของทางหลวง แต่เราต้องยอมรับอย่างหนึ่งครับท่านประธานครับ ในการร่างกฎหมายขึ้นมาโดยรัฐสภาฉบับใดฉบับหนึ่งนั้นจะต้องมีลักษณะที่ชัดเจนที่จะใช้บังคับเป็นการทั่วไป การเขียนกฎหมายเพื่อที่จะเจาะจงใช้บังคับกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นก็จะเป็นประเด็นที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อนในการพิจารณาเป็นอย่างมาก ยิ่งถ้ากฎหมายฉบับใดมีข้อติติง ข้อโต้แย้งว่าอาจจะขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ เป็นเรื่องที่รัฐสภาจะต้องใช้ความรอบคอบในการพิจารณาเป็นอย่างมาก ความจริงกฎหมายฉบับนี้นั้นในสภาชุดที่แล้ว ในชั้นที่กรรมาธิการร่วมได้ยกกว้างขึ้นมา แล้วก็มีเนื้อหาบางประการที่ถูกวิจารณ์ว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น ก็ถูกวุฒิสภาใช้สิทธิยับยั้งในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรเอง ฝ่ายค้านในขณะนั้นก็คือ พรรคประชาธิปัตย์ก็ได้ลุกขึ้นอภิปรายคล้าย ๆ กับที่ผมจะได้อภิปรายต่อไปนี้มีบางมาตรานั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ความจริงถ้ารัฐบาลเองในฐานะผู้ที่มีสิทธิที่จะใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญจะยืนยันกฎหมาย ได้มีการนำร่างกฎหมายฉบับนี้กลับไปปรับปรุง เอาเฉพาะแต่เนื้อหาที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อ

รัฐธรรมนูญเสนอกลับเข้ามาจะโดยกระบวนการที่ยกว้างอันใดอันหนึ่ง เช่น ร่างของวุฒิสภา หรืออาจจะยกร่างขึ้นมาใหม่แล้วเสนอกลับเข้ามาสู่วาระหนึ่ง ผมคิดว่าไม่เป็นปัญหาแน่ แต่ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในเวลานี้ก็คือว่า การที่สมาชิกเสนอญัตติขยับยกเอาร่างของกรรมาธิการร่วม ซึ่งมีบทบัญญัติบางมาตรา มีหลายฝ่ายแสดงความคิดเห็นว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทำให้สมาชิกของอีกฝ่ายค้านเองค่อนข้างที่จะเป็นห่วง เป็นห่วงว่าทำไมเราจะลงมติรับรองร่างกฎหมายซึ่งมีบทบัญญัติบางประการที่หลายฝ่ายเห็นว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แล้วก็จะกลายเป็นร่างกฎหมายที่อาจจะมีคนวิพากษ์วิจารณ์ได้ว่า สภาผ่านร่างกฎหมายซึ่งขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญในบางมาตรา ทั้ง ๆ ที่มีความเห็นแย้งกันออกไปได้ อย่างไรก็ตามผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็นว่า บทบัญญัติที่เขาเห็นว่าขัดหรือแย้งกันนี้อยู่ที่มาตราใด ก็คงจะเป็นไปดั่งที่เพื่อนสมาชิกพูดครับ ก็คือกรณีบทบัญญัติมาตรา ๒๐ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่มีการให้เพิ่มความในมาตรา ๔๖/๑ ของร่างพระราชบัญญัติทางหลวงปี ๒๕๓๕ ความจริงเพื่อนสมาชิกก็ได้อ่านไปครั้งหนึ่งแล้ว แต่ผมจะขออนุญาตท่านประธานได้อ่านซ้ำอีกครั้งหนึ่งในลักษณะที่ทำให้ท่านประธานเห็นว่า เวลาเพิ่มความนี้เขาไปเพิ่มความอย่างนี้ว่า ห้ามมิให้ผู้ใดชุมนุมกันในเขตทางหลวง ในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจร หรืออาจเป็นอันตรายหรือเสียหายแก่ยานพาหนะหรือผู้ใช้ทางหลวง ซึ่งโดยหลักการทั่วไปก็ดูแล้วน่าจะดีครับ แต่มีการเพิ่มบทบัญญัติในนี้บอกว่า เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง หรือเป็นการเดินแถว ขบวนแห่ หรือชุมนุมกันตามประเพณี -----

ในตอนหลังนี้ก็เขียนว่า หรืออยู่ในเขตที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ประเด็นเป็นอย่างไรครับว่า กรณีเพิ่มความในมาตรา ๔๖/๑ นี้ก่อให้เกิดข้อโต้แย้ง ๒ ข้อครับ ข้อโต้แย้งประการที่ ๑ ก็คือว่า การห้ามชุมนุมกันในเขตทางหลวงนั้น มีบทบัญญัติมาตราอื่นเขียนไว้แล้วหรือไม่ เพื่อนสมาชิกซึ่งนั่งไปสักครู่นี้ก็ยกตัวอย่าง ตรงกันกับที่ผมจะยกว่า ความจริงมีกฎหมายในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๒ ก็เขียนเอาไว้ เรื่องของการกระทำให้เกิดการเสียความสงบเรียบร้อยในทางสาธารณะ หรือ สาธารณสถาน ต้องระวางโทษปรับ อันนี้เขียนไว้แล้ว พระราชบัญญัติจราจรทางบก ปี ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๘ ก็เขียนห้ามเอาไว้ กรณีที่ทำให้เกิดความเสียหายหรือเกิดการกีดขวางการจราจร แม้แต่กระทั่งในมาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๓๙ ของพระราชบัญญัติทางหลวง ฉบับปี ๒๕๒๒ ก็เขียนเอาไว้ ข้อโต้แย้งประการนี้ก็คือว่า เขียนไว้เพื่ออะไร เดียวผมจะอธิบายต่อว่า ทำไมคนที่เขาคิดว่าขัดหรือแย้งนี้เขาถึงแสดงความเห็นเช่นนั้น แต่ในมาตรา ๒๐ ที่เพิ่มความ ๔๖/๑ นั้นได้เขียนเพิ่มเติมให้ผู้ว่าการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการทางหลวงนี้สามารถอนุญาตเป็นหนังสือได้ ประเด็นนี้ครับเป็นประเด็นที่เกิดข้อโต้แย้งว่า ทำไมจึงเขียนกฎหมายให้คนใดคนหนึ่งมีดุลยพินิจ สามารถใช้ดุลยพินิจอนุญาตก็ได้ ไม่อนุญาตก็ได้ ในกรณีเรื่องการชุมนุมกันในเขตทางหลวง ทำไม ไม่เขียนให้มีลักษณะเป็นการทั่วไปว่า ลักษณะกีดขวางอย่างไรทำไม่ได้ อย่างไรไม่กีดขวางสามารถทำได้ แต่การให้ดุลยพินิจนั้นมีข้อกังวลว่าจะทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติ ยิ่งถ้าเป็นฝ่ายการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง กฎหมายฉบับนี้เขียนไว้ในหลักการชัดครึบว่ามีประเด็นเกี่ยวกับเรื่องการชุมนุมเพื่อเรียกร้องในเขตทางหลวง เพราะฉะนั้นการให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีดุลยพินิจ ซึ่งอาจเกิดการเลือกปฏิบัติได้นี่จึงเป็นข้อกังวลว่า การเลือกปฏิบัตินั้นเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งให้สิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในการชุมนุมกันโดยสงบตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๔ ยิ่งถ้าเขียนเอาไว้ว่า มีเขตบางเขตที่ อาจได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ก็ยังเป็น การให้ ดุลยพินิจกับฝ่ายการเมือง ซึ่งแน่นอนครับ โดยปกติการชุมนุมนั้นก็ชุมนุมเรียกร้องจากฝ่ายการเมือง คือฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายบริหารอยู่แล้ว การเขียนกฎหมายให้อำนาจดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร ไม่ว่าจะเป็นการเมืองหรือฝ่ายประจำก็ดี อาจทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติ

๑๐๒

และคุกคามต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนได้ นี่คือข้อกังวลซึ่งใหญ่สุดครับ ประเด็นไม่ได้ อยู่ที่ว่า เราจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่ประเด็นมันอยู่ตรงที่ว่า ถ้ามี ความเห็นขัดแย้งกัน โอกาสที่จะกลับไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทำได้ครับ แต่การหยิบเข้ามาในสภาแล้วก็จะมีการยืนยันในวันนี้มันจะส่งผลให้ฝ่ายที่เขาเห็นว่าไม่มีบทบัญญัติขัดหรือแย้ง ไม่มีทางเลือกอื่นครับ นอกจากนี้ถ้าสภากลางมติรับรองไปแล้วนี่ก็ต้องใช้อำนาจตาม บทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ ซึ่งบัญญัติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภารวมกันมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบนี้ถ้าเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญก็สามารถที่จะส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ หลังจากกฎหมายผ่านสภาไปแล้ว ผมจึงเรียนท่านประธานว่า ผมไม่เห็นด้วยครับที่จะหยิบยก ร่างนี้ขึ้นมาพิจารณาในสภาโดยใช้ร่างที่ยังมีบทบัญญัติบางประการซึ่งหลายฝ่ายเห็นว่า ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ นอกจากนั้นท่านประธานครับ เหตุผลที่จะประกอบเพิ่มเติมก็คือว่า การเขียนเรื่องจำกัดเรื่องชุมนุมกันในเขตทางหลวงและอำนาจฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งใช้ดุลยพินิจนั้น ยังมีการแก้ไขนิยามคำว่า ทางหลวง อีกด้วย -----

แล้วในกฎหมายฉบับนี้เขียนนิยามทางหลวงกว้างขึ้นกว่าเดิมมาก เมื่อพิจารณาประกอบกันกับมาตรา ๖ เขียนนิยามทางหลวง ให้ทางหลวงมี ๕ ประเภท ซึ่งรวมไปถึงทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงชนบท ทางหลวงท้องถิ่น ทางหลวงสัมปทานนั้น ก็แปลว่าครอบคลุมทางหลวงหมดในขอบเขตทั่วทั้งประเทศ ไม่ว่าจะเป็นในเมืองหรือในชนบท เพราะฉะนั้นประเด็นที่เขากังวลกันก็คือว่า เขียนไว้กว้างอย่างนี้ก็แปลว่าเขตทางหลวงครอบคลุมทุกที่อยู่แล้ว เมื่อครอบคลุมทุกที่ทั้งในเมือง ทั้งในชนบท เขาก็ไม่มีทางอื่น นอกจากมีความเห็นว่าการกฎหมายฉบับนี้เฉพาะบทบัญญัติมาตรานี้มีเจตนาหลักคือ ห้ามการชุมนุม แล้วก็จะเป็นการคุกคามสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญ เพราะมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ ไม่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป แล้วก็มีจุดมุ่งหมายบังคับโดยเฉพาะเจาะจงใช้แก่การชุมนุม จึงเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมโดยแจ้งชัด นี่คือข้อกังวลของเขาครับ เพราะฉะนั้นเหตุผลทั้งหมดที่ผมยกขึ้นมาให้กับท่านประธานเห็นก็คือว่า เรามีทางเลือกอื่นครับ ถ้าไม่ยกขึ้นมายับยั้งกลับไปแก้ไขอันนี้เสีย ฝ่ายค้านก็เห็นด้วยกับสาระของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่การหยิบยกขึ้นมาโดยที่มีบทบัญญัติซึ่งขัดหรือแย้งกันเราไม่เห็นด้วย ถ้ามีการยืนยันโดยสภานี้ให้ผ่านไปก็ไม่มีทางเลือกอื่น นอกจากที่จะต้องให้องค์กรสูงสุดตามรัฐธรรมนูญคือ ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าบทบัญญัติบางมาตราที่ผมกล่าวถึงนั้น โดยเฉพาะบทบัญญัติ มาตรา ๒๐ ที่ไปเพิ่มความมาตรา ๔๖/๑ นั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เพื่อหาข้อยุติเสีย อย่างน้อยที่สุดเมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกไปใช้บังคับ รัฐสภาของเราจะมีคำตอบให้กับประชาชนทุกกลุ่มทุกเหล่า โดยเฉพาะกลุ่มผู้ที่จะใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ จะตอบเขาได้ว่ารัฐสภาได้ให้ความเป็นธรรมกับท่านแล้ว เพราะฉะนั้น ผมจึงกราบเรียนท่านประธานครับว่า ๑. ไม่เห็นด้วย และ ๒. หากว่ากฎหมายฉบับนี้มีการรับรองไปก็จะใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่งที่จะยื่นให้ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยครับ ขอบพระคุณครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสุชุมพงศ์ แล้วท่าน
พินิจครับ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ท่าน

ประธานที่เคารพครับ เนื่องด้วยวัตถุประสงค์ขอให้ยืนยันร่างของกรรมาธิการร่วมกันฉบับนี้มีหลาย
 หลักการ และในแต่ละหลักการก็เป็นประโยชน์ตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่
 ครับ แต่ประเด็นซึ่งยังมีสมาชิกบางท่านยังสงสัยว่าในบทบัญญัติในมาตรา ๔๖/๑ ซึ่ง
 กรรมาธิการร่วมกันได้ไปยกร่างขึ้นมา เนื่องจากความขัดแย้งระหว่างวุฒิสภา กับสภา
 ผู้แทนราษฎร ซึ่งในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรและในชั้นสภาผู้แทนราษฎรเองเห็น
 ว่าการที่จะจำกัดสิทธิโดยที่กำหนดไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องการห้ามชุมนุมในเขตทาง
 หลวง ซึ่งเป็นลักษณะที่กีดขวางทางจราจร และในลักษณะที่อาจจะเป็นอันตรายต่อ
 ยานพาหนะหรือผู้ใช้ทางหลวงนั้น ซึ่งเดิมนั้นบัญญัติไว้ในร่างของสภาผู้แทนราษฎร ท่าน
 ประธานครับ ซึ่งในชั้นของวุฒิสภา วุฒิสภาได้ไปตัดทิ้งทั้งมาตราเลย และเมื่อในชั้น
 กรรมาธิการร่วมกันในทุกฝ่ายของกรรมาธิการร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายที่ปรึกษากฎหมายจาก
 กฤษฎีกาเอง และฝ่ายจากกรรมาธิการร่วมเอง และเมื่อร่างของกรรมาธิการร่วมกันได้กลับเข้า
 มาสู่ในสภาผู้แทนราษฎร กระผมเองก็ได้มีโอกาสคุยถ้อยคำ กฎหมายหลักซึ่งปรากฏอยู่ใน
 มาตรา ๔๔ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ที่ว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของประชาชนครับท่านประธาน
 ซึ่งบอกว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ นั้นเป็นหลัก ใน
 วรคสองนั้นเป็นบทบัญญัติซึ่งยกเว้นไว้ว่า การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้
 เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะในกรณีชุมนุมสาธารณะ และ
 เพื่อคุ้มครองความสงบของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ ซึ่งกระผมเห็นว่าการที่บัญญัติไว้
 ในมาตรา ๔๖ ก็เป็นการล่อมาจากหลักและสาระสำคัญที่ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ ปรากฏใน
 เรื่องที่ ๑ ก็คือว่า จะต้องเป็นบทบัญญัติของกฎหมายเท่านั้นที่กำหนดในการที่จะไปจำกัด
 สิทธิของประชาชนไม่ให้ชุมนุม ซึ่งการตรากฎหมายไว้ในมาตรา ๔๖/๑ ก็เป็นการอาศัย
 บทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้วครับท่านประธาน โดยเฉพาะเงื่อนไขต่าง ๆ ก็ล่อ
 มาจากกฎหมายรัฐธรรมนูญนั่นเอง กระผมเห็นว่าในมาตรา ๔๖/๑ นี้ น่าที่จะสอดคล้องกับ
 กฎหมายรัฐธรรมนูญแล้วครับท่านประธาน

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ ในข้อนี้กระผม ก็เห็นพ้องต้องกันกับท่านสุขุมพงศ์ เพราะว่าเมื่อเดิมกระผมก็เข้าใจเช่นเดียวกับท่านสาทิติย์ว่าจะละเมิดตามมาตรา ๔๔ ถ้าเราดูวรรคสองไปแล้วนี่เขาให้มีเงื่อนไขไว้ว่าถ้าพระราชบัญญัติใดที่เกี่ยวข้องไม่กีดขวางซึ่งในการชุมนุมสาธารณะเพื่อคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะได้ อันนี้ก็สมารถกระทำได้ กระผมจึงเห็นด้วยในข้อนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กล่าวถึงนายกเทศมนตรีที่คำนิยาม เพราะว่าในเขตเทศบาลใดก็ตาม ก็ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้อำนวยความสะดวกทางหลวงก็ยอมที่จะกำกับดูแลควบคุมในเรื่องเหล่านี้ได้ กระผมก็เลยเห็นว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๔ ที่ว่าไว้ กระผมคิดว่าในเรื่องความรับรอง ซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิจารณาร่วมกันของคณะกรรมการซึ่งได้ยกกว้างเพิ่มเติมมา กระผมคิดว่าถูกต้องแล้วครับ ขอขอบคุณ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ผมก็จะขอมติจากที่ประชุมว่าที่ประชุมนั้นจะเห็นชอบตามญัตติที่เสนอ นั่นก็คือการให้ยืนยันตามร่างที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้วนี่นะครับ

(นายโกคิน พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : สมาชิกท่านใดเห็นควรยืนยันตามร่างที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิกท่านใดที่เห็นว่าไม่ควรยืนยันตามร่างของคณะกรรมการร่วมกันพิจารณานี้ นะครับ กรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ลงคะแนนไหมครับ เชิญครับ ท่านเอกภาพ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ ผม ๔๙๘ บัตรมีปัญหาครับ

๑๐๖

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ลงไม่ได้ นะครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ครับ ไฟไม่ขึ้นเลยครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านใดมีข้อขัดข้อง ในการลงคะแนนอีกไหมครับ ถ้าไม่มีขอปิดการลงคะแนน แล้วเชิญเจ้าหน้าที่แจ้งผลการลงคะแนนครับ ผลการลงคะแนน จากผู้เข้าประชุม ๓๖๔ ท่าน เห็นด้วย ๓๑๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๕๓ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน เห็นด้วยนี้ยังไม่รวมของคุณเอกภาพใช่ไหมครับ บวกคุณเอกภาพก็จะเป็น ๓๑๑ ท่านที่เห็นด้วย ก็เป็นอันว่าสภายืนยันตามร่างคณะกรรมการร่วมกันนะครับ ถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ต่อไป

๑๐๓

๕. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กำหนดหลักการจดทะเบียนของห้างหุ้นส่วนสามัญ) (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) มีร่างเดียนะครับ เชิญท่านรัฐมนตรีกรุณาเสนอหลักการและเหตุผลครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอดิศร เพียงเกษ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้มาเสนอกฎหมายร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนี้

(๑) กำหนดเรื่องการลาออกจากตำแหน่งของหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน กำหนดเวลาที่มีการลาออกมีผลและการนำความไปจดทะเบียนของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน (เพิ่มมาตรา ๑๐๖๔/๑ และมาตรา ๑๐๖๔/๒)

(๒) กำหนดเรื่องการลาออกจากตำแหน่งของหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจำกัด กำหนดเวลาที่มีการลาออกมีผลและนำความไปจดทะเบียนของห้างหุ้นส่วนจำกัด (เพิ่มมาตรา ๑๐๗๘/๑ และมาตรา ๑๐๗๘/๒)

(๓) กำหนดเรื่องการลาออกจากตำแหน่งของกรรมการบริษัทจำกัด กำหนดเวลาที่มีการลาออกมีผล และการนำความไปจดทะเบียนของบริษัทจำกัด (เพิ่มมาตรา ๑๑๕๓/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๕๗)

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในลักษณะ ๒๒ หุ้นส่วนและบริษัทของบรรพ ๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีการลาออกของหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด และการลาออกของกรรมการบริษัทจำกัด กำหนดเวลาที่มีการลาออกมีผลตลอดจนการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนภายในกำหนดเวลา เพื่อให้เกิดความชัดเจนในผลทางกฎหมาย และการนำผลทางกฎหมายและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวไปใช้อ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านวัฒนาครับ

นายวัฒนา ช่างไฟเราะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม นายวัฒนา ช่างไฟเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ต้องขออนุญาตท่านประธานนะครับที่จะฝากไปถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีถึงฝ่ายบริหารนะครับว่า การแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นี้ครับ มันมีอีกหลายส่วนที่

คงต้องแก้ไขกันนะครับ ฉะนั้นการที่มันแก้ไขเพื่อจะบอกว่า การลาออกของหุ้นส่วนผู้จัดการ
 นะครับ ในกรณีที่มีหลายคนจะต้องถึงมือ ในกรณีคนเดียวจะต้องถึงกรรมการหรือหุ้นส่วน ถึง
 อะไรต่าง ๆ นี้ ผมนำเรียนโดยรวมอย่างนี้ครับว่า การแก้ไขในลักษณะคล้าย ๆ จะเป็นอย่างนี้
 ผมอยากให้ฝ่ายข้าราชการประจำนั้นกรุณาดูเสียทีเดียวเลยท่านประธานครับ แก้ไขเสีย
 ที่เดียวจะมีบทไหน มาตราไหน ไม่อย่างนั้นสภาเราต้องมาพิจารณาทีละมาตรา ๆ ก็เลยฝาก
 ท่านประธานเป็นหลักการไว้ นะครับว่า การจะแก้ไขกฎหมายให้สภาเรามาพิจารณาน่าจะทำเสีย
 ที่เดียว เพราะผมอ่านดูแล้วเป็นในเชิงปฏิบัติของข้าราชการประจำตรงนั้น เป็นปัญหาของเขา
 ก็แก้เฉพาะตรงที่เขามีปัญหามาให้สภาเรามาพิจารณาทีละเล็กทีละน้อยเท่านั้นเองก็ฝากเป็น
 ข้อสังเกตไว้ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านวิสารนะครับ ท่าน
 ประสิทธิ์ แล้วก็ท่านเรวัต

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่รักไทย
 ครับ ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณาให้กระผมได้แสดงความคิดเห็นต่อร่าง
 พระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฉบับนี้นะครับ กราบเรียนท่าน
 ประธานเป็นเบื้องต้นก่อนนะครับว่า สาเหตุที่เราจะต้องแก้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็สืบ
 เนื่องมาจากว่า มีคำแนะนำมาจากศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งนะครับเกี่ยวกับการที่จะให้มีการลาออกและ มีการแสดงเจตนาอย่าง
 ชัดเจนสำหรับคนที่เป็หุ้นส่วนผู้จัดการและเป็นกรรมการของบริษัทที่ลาออกนะครับว่า เรา
 จะถือเอาความชัดเจนตรงไหนว่าได้ออกลาถูกต้องแล้วหรือไม่ กระผมเองอยากจะขออนุญาต
 กราบเรียนท่านประธานนะครับว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นการแสดงความชัดเจน เป็นการแก้ไข
 ความคลุมเครือของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเราได้ใช้มาหลายปีแล้วนะครับ ----

ประเด็นที่สำคัญอยากกราบเรียนให้ท่านประธานกับเพื่อนสมาชิกได้รับทราบก็คือว่า ยกตัวอย่างเช่นว่าเรามีบริษัทหุ้นส่วน ซึ่งทุกคนนะครับ บางทีญาติพี่น้อง บางทีใครก็ตามที่คิดว่าจะต้องเข้าไปเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือว่าเป็นหุ้นส่วนของบริษัทเหล่านั้นนะครับ เกิดว่ารู้ไม่ทันหรือไหวไม่ทันนะครับ และไม่ได้ลาออก โดยที่บริษัทเหล่านั้นอาจจะมีใครที่ประพฤติผิด หรือคิดมิชอบนะครับ ที่จะเอาบริษัทเหล่านั้นไปทำนิติกรรม อาจจะไปผูกพันในคดีแพ่ง คดีอาญาอะไรก็แล้วแต่เนะครับ หากว่าบุคคลเหล่านั้นซึ่งสุจริตชนที่เข้าไปเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ โดยที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์นะครับ เกิดว่าตอนหลังได้มีการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการในองค์กร อิศระกิติ หรือว่าได้รับตำแหน่งทางการเมืองอะไรก็แล้วแต่เนะครับ ก็จะถูกคัดค้านและให้ตีความว่าเราจะนับวันเมื่อไรจะมีการลาออก เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้นะครับก็แสดงความชัดเจน ยกตัวอย่างเช่นว่าในการแก้ไขข้อที่ ๕ ดังที่ ฯพณฯ รัฐมนตรี ได้กรุณาเสนอไปเมื่อสักครูนี้นะครับ ในหัวข้อที่แก้ไขมาตรา ๑๑๕๗ นะครับ เดิมมาตรา ๖ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้กล่าวไว้ว่า กฎหมายมาตรา ๑๑๕๗ นะครับ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง คณะกรรมการ ให้บริษัทนำความไปจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง ที่นี้การเปลี่ยนแปลงตรงนี้นะครับ กฎหมายเดิมเราก็ไม่เคยนึกถึงว่ารวมถึงการลาออกหรือไม่ หรือว่ามีการตั้งใหม่หรือไม่ เพราะฉะนั้นก็เลยมีการระบุให้ชัดเจนนะครับว่าเราจะมีข้อกำหนดว่า การที่หุ้นส่วนผู้จัดการก็ดี หรือว่ากรรมการผู้จัดการ หรือว่าหุ้นส่วนคนใดที่จะลาออกก็แสดงความชัดเจนไปในกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้เลยนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมถือว่าเป็นกฎหมายที่จะเอื้อประโยชน์ให้แก่ทุก ๆ ฝ่ายนะครับที่แสดงความปรารถนาดี หรือว่ามีความตั้งใจจริงที่จะไม่ทำผิดกฎหมาย แต่ที่สำคัญอีกประการหนึ่งครับ ท่านประธานครับ จะไม่เป็นที่ครหาหรือถูกกลั่นแกล้งจากทางการเมืองโดยประการใด ๆ ทั้งปวงครับ เพราะว่าการที่บุคคลที่จะเข้าไปเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการก็ดี หรือว่าแสดงเจตจำนงลาออกจากหุ้นส่วนของบริษัทก็ดีเนะครับ หากได้ แสดงความชัดเจนแล้วก็ถือว่าจบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฉบับนี้นะครับ เพราะฉะนั้นกระผมเองก็ขออนุญาตท่านประธานว่า ให้การสนับสนุนและอยากให้กฎหมายฉบับนี้ได้ประกาศใช้โดยเร็ววันนะครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

๑๑๑

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ ภัคดีพาณิชย์พงศ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายประสิทธิ์ ภัคดีพาณิชย์พงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรค ไทยรัก ไทย ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายห้างหุ้นส่วนฉบับนี้เป็นกฎหมายเก่าแก่ ตั้งแต่ปี พุทธศักราช ๒๔๘๔ ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากว่าเรามองผิวเผิน ว่ากฎหมายห้างหุ้นส่วนจำกัด ที่เราเคยฟังคุ้นหูกันว่าเป็นเพียงฐานะห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นก็ดู เหมือนจะไม่มีอะไร แล้วการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นมีจำกัดในมูลค่าที่จะจด คือ ๑๐,๐๐๐ บาทก็สามารถจดได้ ๕๐,๐๐๐ บาทก็สามารถจดได้ ๑๐๐,๐๐๐ บาทก็สามารถจด ได้ ถ้าดูผิวเผินแล้วดูเหมือนว่าไม่มีอะไรที่เป็นสาระ ความจริงกฎหมายห้างหุ้นส่วนฉบับนี้ครับ ผมขอกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพว่า เป็นกฎหมายสำคัญมากเลยทีเดียวที่มีผลต่อ ความมั่นคงของรัฐ กล่าวคือ เป็นกฎหมายที่สามารถป้องกันล้มละลายบุคคลได้โดยไม่ต้องผ่าน ศาลถึง ๓ ศาลนะครับ ในอดีตที่ผ่านมาฉันมีผู้ที่เป็นมหาเศรษฐีถูกฟ้องล้มละลายโดย กฎหมายฉบับนี้นะครับ ความจริงผมเห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ที่มีการแก้สาระที่ดูเหมือนไม่ ค่อยสำคัญเท่าใดนักนะครับ แต่ว่าสาระที่ซ่อนอยู่ในกฎหมายฉบับนี้มีสาระสำคัญอย่างที่ผม กราบเรียนมาแล้วว่าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ กล่าวคือ ถ้าหากว่าการฟ้อง ล้มละลายในบุคคลแล้วนั้นนะครับ เป็นเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงเลยทีเดียว เนื่องจากบุคคล ล้มละลายนั้นเป็นเรื่องใหญ่ ที่รัฐจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องเลยทีเดียวนะครับ ความจริงอีกหลาย มาตรการที่เป็นกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ผมจะกล่าวล่วงเลยไปนะครับ ซึ่งสาระอาจจะไม่ เกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ก็แล้วแต่ แต่ผมขออภิปรายตั้งข้อสังเกตไว้และก็ต้องทำการแก้ กฎหมายฉบับนี้ในบางมาตราที่ผมได้กราบเรียนข้างต้นแล้วต่อไป ความจริงผมมีการ ทักท้วงไว้ในกรรมาธิการนะครับ แต่ว่าเมื่อลุล่วงมาถึงปานนี้แล้วนั้นก็คงจะต้องทำย้อนหลังไป ในบางส่วนนะครับ -----

๑๑๒

ท่านประธานที่เคารพครับ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นแยกเป็นคนละนิติบุคคล แต่การฟ้องห้างหุ้นส่วนจำกัดล้มละลาย สามารถฟ้องได้ โดยมีผู้รู้กฎหมาย เมื่อฟ้องเป็นคดีแล้ว เพียงผ่านอนุญาโตตุลาการและนำคำสั่งของอนุญาโตตุลาการนั้น ไปพิพากษาให้ล้มละลายได้ครับ ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้นั้นมีตัวอย่างอยู่ในศาลฎีกามากมายนะครับ ผู้ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในกฎหมายฉบับนี้นั้นมีมาก แล้วผมกราบเรียนและขอยืนยันว่าเป็นกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแน่นอนนะครับ ห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นมี ผู้จัดการเป็นห้างหุ้นส่วน แต่ห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นเป็นนิติบุคคล แต่ผู้จัดการห้างหุ้นส่วนนั้น เมื่อฟ้องห้างหุ้นส่วนนั้นล้มแล้วผู้จัดการห้างหุ้นส่วนนั้นไม่ว่าจะมีทรัพย์สินเท่าใด เป็นหมื่นเป็นแสนล้านก็ล้มไปด้วย ถ้าหากว่าห้างล้ม ผู้จัดการนั้นล้มไปโดยอัตโนมัติ เห็นไหมครับว่าเป็นกฎหมายที่ขัดต่อความมั่นคงทันทีนะครับ ผมอภิปรายเพื่อเป็นข้อสังเกต ปิดประเด็นไว้เผื่อว่าผมจะมีการแก้กฎหมายในบางมาตราในกฎหมายฉบับนี้ต่อไป ก็ขอให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในที่นี้ได้รับรู้ไว้ว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายสำคัญและดูเหมือนไม่สำคัญ แต่ว่าสำคัญที่สุดแล้วก็ในอดีตที่ผ่านมานั้นมีหลายท่านเลยที่เดียว อย่างที่ผมกราบเรียนว่ามหาเศรษฐีเคยโดนกฎหมายฉบับนี้ทำร้ายมาแล้วครับ ด้วยการฟ้องล้มละลาย แต่ว่าไม่ได้ฟ้องโดยตรงกับผู้ที่เป็นผู้จัดการหุ้นส่วน แต่ฟ้องห้างล้มแล้วผู้จัดการหุ้นส่วนนั้นล้มตามไป โดยวิธีลักไก่ครับ ก็ขอกราบขอบพระคุณที่ให้โอกาสผมได้รับทราบแล้วก็กราบขอบพระคุณท่านประธานและสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติแห่งนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกสิน พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านเรวัต
ครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคไทยรักไทย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งสาระสำคัญก็มีว่าเป็น

๑๑๓

กฎหมายที่จะแก้ไขกับการลาออกของหุ้นส่วนผู้จัดการ ทั้งหุ้นส่วนที่จดทะเบียนและบริษัท
กระผมก็เห็นด้วยครับท่านประธาน แต่ว่ากระผมก็มีข้อสังเกตในการแก้ไข อย่างในมาตรา ๓
กิติ มาตรา ๔ กิติ บอกว่าหุ้นส่วนผู้จัดการคนใดในห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนจะ ลาออกจาก
ตำแหน่งให้ยื่นใบลาออกต่อหุ้นส่วนผู้จัดการอื่นคนหนึ่งคนใด การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่
ใบลาออกไปถึงหุ้นส่วนผู้จัดการนั้น ตรงนี้ละครับ ท่านประธานครับ เป็นสาระสำคัญที่กระผม
มีความเห็นว่ายังไม่เป็นไปตามหลักการและเหตุผลที่แก้ไข เหตุผลในการแก้ไขนะครับท่าน
ประธาน บอกว่า จะนำผลทางกฎหมายและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวไปใช้
อ้างอิง จะไปใช้อ้างอิงครับ แต่การลาออกเพียงยื่นนี้จะไปอ้างอิงอย่างไร กระผมเองก็ไม่ทราบ
นะครับ แต่ว่ายังมีข้อสงสัยว่าน่าจะทำให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นั่นก็คือการลาออกเสร็จแล้วจะ
สมบูรณ์เมื่อไปจดทะเบียน จึงจะถือว่าสมบูรณ์ เป็นต้นว่าการลาออก นี้ครับ อาจจะทำโดย
วิธีการยื่นหนังสือไปมีการตอบรับมา เสร็จแล้วไปจดทะเบียนให้ถูกต้อง อย่างนี้เป็นต้น -----

ท่านประธานครับ กระผมเกรงว่าการที่ทำเพียงแต่ให้ยื่นแล้วก็ถึงเวลาออกนั้นนะ ก็จะเป็นช่องทางให้หุ้นส่วนคนอื่นรวมกันแล้วก็ยื่นใบลาออก แล้วก็เอาหุ้นส่วนที่อาจจะไม่มีความสำคัญหรือไม่มีคุณสมบัติอย่างใดมาเป็นหุ้นส่วน แล้วก็หลบหนี หลีกเลี้ยงสิ่งที่เกิดขึ้น กระผมก็เลยมีปัญหาอยากจะถามครับท่านประธานว่า อย่างสมมุติว่าหุ้นส่วนผู้จัดการนี้ครับ ได้ก่อกวนนี้สินมากมายในห้างหุ้นส่วนแล้วลาออกปั๊บ ยื่นใบลาออกเสร็จ หนี้สินที่เกิดขึ้นมากมายจะทำอย่างไรครับท่านประธานครับ นี่ก็เป็นปัญหาที่อยากเรียนถาม

อีกประการหนึ่งครับท่านประธานครับ ในบทลงโทษก็เล็กน้อยเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะให้เพิ่มบทลงโทษให้มากขึ้น เป็นต้นว่ามีการปรับ ถ้าหากว่าไม่ไปจดทะเบียนโดยรีบด่วนหรือเร่งด่วนก็ปรับเสียให้มาก ๆ หน่อย ๕๐,๐๐๐ บาท ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อว่าให้หุ้นส่วนที่เหลือไปจดทะเบียนให้เร็วขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้มีผลต่อบุคคลภายนอกครับท่านประธานครับ ขอขอบคุณมากท่านประธาน

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านสมาชิกท่านใดจะอภิปรายนะครับ ต่อไปผมจะขอมติว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกเข้ามาลงมติครับ กดปุ่มแสดงตนไว้ก่อน อย่าเพิ่งลงมตินะครับ กดแสดงตนไว้ก่อนผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หรือไม่ครับ ท่านสมาชิก ท่านใดเห็นควรรับหลักการ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าไม่ควรรับ หลักการ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ลงคะแนนเสียงมีไหมครับ ถ้าไม่มี ขอปิดการลงคะแนนเสียงครับ ผล

๑๑๕

การลงคะแนนเสียง มีท่านสมาชิกเห็นด้วย ๓๔๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑ ท่าน งดออกเสียง ไม่มี
ไม่ลงคะแนนเสียง ๔ ท่าน ดังนั้นมติของที่ประชุมเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ครับ

๑๑๖

ขอเชิญรัฐมนตรีเสนอกรรมาธิการครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :

คณะกรรมการวิสามัญ ๓๕ ท่านครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ ท่านครับ มีท่านสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ ท่าน รัฐบาลเชิญเสนอส่วนของรัฐบาลครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ทางรัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการ ๕ ท่าน ดังนี้ ๑. นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ ๒. นางสาวอรจิต สิงคาลวณิช ๓. นายดุสิต อุซุงศ์อมร ๔. นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ และ ๕. นางสาวจารุวรรณ เสงตรระกูล

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ที่เหลือเป็นสัดส่วนของพรรคการเมือง ๓๐ ท่านนะครับ โดยมีของพรรคไทยรักไทย ๒๒ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๖ ท่าน พรรคชาติไทย ๒ ท่าน ขอเชิญพรรคไทยรักไทยเสนอกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย ๒๒ ท่านเชิญเลยครับ

๑๑๗

นางสาวอภาภรณ์ พุทธิปวน (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่
เคารพ ดิฉัน นางสาวอภาภรณ์ พุทธิปวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรค
ไทยรักไทย ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคไทยรัก
ไทย จำนวน ๒๒ ท่าน ดังนี้ค่ะ ๑. นายกฤษ ศรีฟ้า ๒. นางสาวณัทย ทิวไผ่งาม ๓. นายฉัตร
ชัย ศิลาพร ๔. พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ ๕. พลโท มะ โพธิ์งาม ๖. นายลิขิต หมูดี
๗. นางมยุรา มนะสิการ ๘. นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ ๙. นายชำนาญ สันติ
พนารักษ์ ๑๐. นายเสริมสุข เหลาหทัยอรุณ ๑๑. นายประจักษ์ มั่นหมาย ๑๒. นายเจริญ
จรรย์โกมล ๑๓. นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ ๑๔. นายมานิตย์ สังข์พุ่ม ๑๕. นาย
กรีช กงเพชร ๑๖. นางบุญเรือน ศรีธเรศ ๑๗. นางมุกดา พงษ์สมบัติ ๑๘. นายประสิทธิ์
ภักดีพานิชพงศ์ ๑๙. นายประสพ บุษราคัม ๒๐. นางสาว ปารีชาติ ชาลีเครือ ๒๑.
นายสุวรรณ วลัยเสถียร ๒๒. นายไชยวัฒน์ ตินรัตน์ ขอผู้รับรอง ด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรอง
ถูกต้องครบ เชิญพรรคประชาธิปัตย์ ๖ ท่านครับ เชิญครับ

นายอดุลย์ สาธิบาตู (นราธิวาส) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายอดุลย์ สาธิบาตู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ
รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ในสัดส่วนพรรคประชาธิปัตย์ ๖ ท่านดังนี้ ๑. นายอิส
สระ สมชัย ๒. นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์ ๓. นายประพร เอกอุรุ ๔. นายอันวาร์ สา
และ ๕. นายณรงค์ คูดึง ๖. นายโมฮัมมัดยาสรี ยูซง ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรอง
ครบครับ เชิญพรรคชาติไทย ๒ ท่านครับ

๑๑๘

นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม วีระศักดิ์ โควสุรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย
ขอเสนอผู้ที่เป็นกรรมาธิการ ๒ ท่านครับ คือท่านยุทธนา โภธสุนัน และท่านสมชาติ จงพิตะ
ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรอง
ถูกต้องนะครับ เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อกรรมาธิการ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงาน
คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑. นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ ๒. นางสาวอรจิต สิงคาล
วณิช ๓. นายดุสิต อุซุงศ์อมร ๔. นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ ๕. นางสาวจรรววรรณ
เฮงตระกูล ๖. นายกฤษ ศรีฟ้า ๗. นางสาวณัททัย ทิวไผ่งาม ๘. นายฉัตรชัย ศิลา
พร ๙. พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ ๑๐. พลโท มะ ไพธิงาม ๑๑. นายลิขิต หมู่ดี
๑๒. นางมยุรา มนะสิการ ๑๓. นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ ๑๔. นายชำนาญ สันติ
พนารักษ์ ๑๕. นายเสริมสุข เหลาหทัยอรุณ ๑๖. นายประดู่ มั่นหมาย ๑๗. นาย
เจริญ จรรย์โกมล ๑๘. นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ ๑๙. นายมานิตย์ สังข์พุ่ม ๒๐.
นายกรีช กงเพชร ๒๑. นางบุญรัตน์ ศรีธเรศ ๒๒. นางมุกดา พงษ์สมบัติ ๒๓. นาย
ประสิทธิ์ ภัคดีพาณิชพงศ์ ๒๔. นายประสพ บุษราคัม ๒๕. นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ
๒๖. นายสุวรรณ วลัยเสถียร ๒๗. นายไชยวัฒน์ ติณรัตน์ ๒๘. นายอิสสระ สมชัย ๒๙.
นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์ ๓๐. นายประพร เอกอุรุ ๓๑. นายอันวาร์ สาและ
๓๒. นายณรงค์ ดูดิง ๓๓. นายโมฮามัดยาฮีร์ ยูซง ๓๔. นายยุทธนา โภธสุนัน และ ๓๕.
นายสมชาติ จงพิตะ

๑๑๘

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : จำนวน
คณะกรรมการธิการถูกต้องนะครับ ๓๕ ท่าน เชิญกำหนดระยะเวลาแปรญัตตินี้ครับ ท่านรัฐมนตรี
นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ตาม
ข้อบังคับครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลให้
แปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับนะครับ มีท่านสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี
ถือว่าที่ประชุมให้แปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับนะครับ ต่อไป

๖. ร่างพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้าง
หุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กำหนดโทษปรับของห้าง
หุ้นส่วนจำกัดที่ไม่ดำเนินการจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนผู้จัดการ) (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ)

๑๒๐

ขอเชิญรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม อดิศร เพียงเกษ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ในนามคณะรัฐมนตรี ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๙๙ เพื่อกำหนดความผิดและบทลงโทษสำหรับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัดที่ไม่จดทะเบียน การเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนผู้จัดการภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (เพิ่มมาตรา ๔/๑)

เหตุผล โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในลักษณะ ๒๒ หุ้นส่วนและบริษัท ของบรรพ ๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับการลาออกจากตำแหน่งของหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด และการลาออกจากตำแหน่งของกรรมการบริษัทจำกัด โดยกำหนดให้ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด ต้องไปดำเนินการจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงในกรณีนี้ต่อนายทะเบียนด้วย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิให้สอดคล้องกัน เนื่องจากกฎหมายฉบับดังกล่าวยังมีได้บัญญัติความผิดและบทลงโทษสำหรับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด กรณีที่มีได้ดำเนินการ จดทะเบียนภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไปผมจะขอ มติจากที่ประชุมคณะรัฐมนตรีว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง มีสัตยาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

๑๒๑

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกเข้ามาในห้องประชุมลงมติครับ ผมจะขออนุญาตจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หรือไม่ครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ ขอเชิญใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียงบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

๑๒๒

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ลงคะแนน
ครบทุกท่านแล้วนะครับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ลงคะแนนมีไหมครับ ถ้าไม่มีขอปิดการ
ลงคะแนนเสียงครับ ผลการลงคะแนนเสียง มีท่านสมาชิกเห็นด้วยเป็นเอกฉันท์นะครับ ๓๓๖
ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน ดังนั้นมติของที่ประชุมเห็นควรรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้

๑๒๓

ขอเชิญเสนอกรรมาธิการครับ เชิญรัฐมนตรีครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ขอเสนอ
คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ ท่านครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : รัฐบาล
เสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ ท่านนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านสมาชิกเห็นเป็น
อย่างอื่นนะครับ เชิญเสนอสัดส่วนของรัฐบาลเลยครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : รัฐบาลขอ
เสนอคณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านมาทั้ง ๕ ท่านครับผม

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ
รัฐบาลขอให้ตั้งกรรมาธิการชุดเดียวกับคณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีท่านสมาชิกท่านใด เห็น
เป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีให้
ใช้คณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกันนะครับ ขอเสนอระยะเวลาแปรญัตติครับ เชิญท่าน
รัฐมนตรีครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : แปรญัตติ
ตามข้อบังคับครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ให้
แปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับนะครับ มีท่านสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น หรือไม่
ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

๑๒๔

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีก็ให้
ถือว่าแปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับนะครับ ต่อไป

๗. ร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงดุสิต ศาลแขวงตลิ่งชัน ศาลแขวง
ปทุมวัน และศาลแขวงพระโขนง เป็นศาลจังหวัด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑๒๕

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลครับ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม สุวัจน์ ลิปตพัลลภ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงดุสิต ศาลแขวงตลิ่งชัน ศาลแขวงปทุมวัน และศาลแขวงพระโขนง เป็นศาลจังหวัด พ.ศ. เนื่องจากในปัจจุบันศาลแขวงดุสิต ศาลแขวงตลิ่งชัน ศาลแขวงปทุมวัน และศาลแขวงพระโขนง มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งและคดีอาญาที่จำกัด ไม่ครอบคลุมคดีแพ่งและคดีอาญาทุกประเภทเช่นเดียวกับศาลจังหวัด กล่าวคือ ในคดีแพ่งมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีที่มีทุนทรัพย์ที่พิพาทไม่เกินสามแสนบาท ในคดีอาญามีอำนาจพิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างสูงไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับจำนวนประชากรของกรุงเทพมหานครและปริมาณคดีที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ สมควรแบ่งเบาปริมาณงานของศาลแพ่ง ศาลอาญา ศาลแพ่งธนบุรี ศาลอาญาธนบุรี ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ และศาลอาญากกรุงเทพใต้ ซึ่งเป็นศาลจังหวัด โดยการยกฐานะศาลแขวงดุสิต ศาลแขวง ตลิ่งชัน ศาลแขวงปทุมวัน และศาลแขวงพระโขนงขึ้นเป็นศาลจังหวัด เพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งและคดีอาญาทั้งปวงที่อยู่ในเขตอำนาจได้

หลักการ ยกฐานะศาลแขวงดุสิต ศาลแขวงตลิ่งชัน ศาลแขวงปทุมวัน และศาลแขวงพระโขนง เป็นศาลจังหวัด

เหตุผล โดยที่ในปัจจุบันประชากรของกรุงเทพมหานครมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และมีคดีเข้าสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรมเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ดังนั้นเพื่อเป็นการ แบ่งเบาปริมาณในงานคดีต่าง ๆ ของศาลแพ่ง ศาลอาญา ศาลแพ่งธนบุรี ศาลอาญา ธนบุรี ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ และศาลอาญากกรุงเทพใต้ ซึ่งจะทำให้การพิจารณาคดีของศาลดังกล่าวเกิดประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้มีอรรถคดีและผู้เกี่ยวข้องในการเดินทางไปศาล ----- - ๕๖/๑

๑๒๖

สมควรรยกฐานะศาลาแขวงดุสิต ศาลแขวงตลิ่งชัน ศาลแขวงปทุมวัน และศาลแขวงพระโขนง ขึ้นเป็นศาลจังหวัด เพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งและคดีอาญาทั้งปวงที่อยู่ในอำนาจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ กระผมจึงขอเสนอสภาเพื่อให้โปรดพิจารณา
ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญ ท่าน
วัฒนาครับ

นายวัฒนา ช่างไฟเราะ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธาน ผม นาย
วัฒนา ช่างไฟเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา
พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตท่านประธาน ก่อนอื่นต้องกราบขอบพระคุณรัฐบาลชุดนี้
เพราะว่าผมอยู่ในเขตพระโขนง เขตวัฒนาในพื้นที่นั้น ศาลแขวงพระโขนงใหญ่โตมโหฬารมาก
แต่พิจารณาคดีมีขีดจำกัด แล้วก็พี่น้องในเขตพระโขนง เขตวัฒนาและใกล้เคียงประมาณ ๖
เขตด้วยกัน มีบางนา ประเวศ สวนหลวง วัฒนา คลองเตย พระโขนง นะครับท่านประธาน คน
ในกลุ่มนี้เวลาจะเดินทางไปศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลอาญากกรุงเทพใต้ ไกลมาก รถติด
ท่านประธาน ฉะนั้นในกรุงเทพมหานครบางคน เมื่อก่อนคิดว่าสามารถเดินทางภายในชั่วโมง
ยากครับท่านประธาน ฉะนั้นถ้าเผื่อได้ยกฐานะจากศาลแขวงพระโขนง ผมกล้ายืนยันได้เลย
ครับว่าสถานที่พร้อมแน่นอน เพื่อให้ทางรัฐบาลสบายใจได้ นะครับ ในส่วนที่เรารับฟังเสียง
พี่น้องประชาชนแล้ว ปัญหาเมื่อ ก่อนนี้คดีมันแบ่งออกอย่างที่ท่านรัฐมนตรีบอกแล้ว ถ้า
จำคุกไม่เกิน ๓ ปี ปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท คดีแพ่งมันกลายเป็นว่า คดีเล็ก คดี
ใหญ่ แต่พี่น้องประชาชนต้อง บากหน้าไปโนนครับ ยานนาวา ริมแม่น้ำเจ้าพระยานั้นคือศาล
แพ่งกรุงเทพใต้ ศาลอาญากกรุงเทพใต้ ไปอยู่ที่นั่น ฉะนั้นเมื่อรัฐบาลได้ยกฐานะของศาลแพ่ง
ศาลแขวงพระโขนง เป็น ศาลจังหวัด ก็มีอำนาจพิจารณาคดีทั้งปวงนะครับท่านประธาน คดี
เล็ก คดีใหญ่ทุกคดีสามารถขึ้นที่ศาลแขวงพระโขนงซึ่งตั้งอยู่ที่ถนนสรรพาวุธไปมาสะดวก
ท่านประธานครับ ฉะนั้นพี่น้องใน ๖ เขตรับผิดชอบที่ในเขตที่แบ่งก็คือเขตบางนา ประเวศ สวน
หลวง เขตวัฒนา คลองเตยและพระโขนงนั้นได้อานิสงส์แน่นอน ต้องขอขอบคุณรัฐบาลชุดนี้
ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

๑๒๓

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านปิติพงศ์
ครับ

นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ครับ
ผม ปิติพงศ์ เต็มเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย ใน
ฐานะผู้แทนเขตตลิ่งชัน ผมขอเรียนท่านประธานนะครับว่าเป็นความกรุณาของคณะรัฐมนตรีชุด
นี้ที่ได้กรุณายกระดับศาลแขวงตลิ่งชันให้ขึ้นเป็นศาลจังหวัด ผมเรียน ที่มาอย่างนี้นะครับว่า
ที่มาที่เกิดตั้งแต่การประชุมสภาผู้แทนราษฎรสมัยที่แล้ว ได้มีการพูดคุยกันกับหัวหน้าศาลแขวง
แล้วก็ตัว ส.ส. ซึ่งเป็นกระผม แล้วก็รวมทั้งผู้คนที่หลายฝ่ายได้คุยกันเรื่องจำนวนอรรถคดี
ต่าง ๆ ซึ่งมีความยุ่งยากมากในการที่จะต้องวิ่งไปถึงศาลอาญาธนบุรี ซึ่งไกลแล้วก็มี ความ
ลำบากอย่างมาก เนื่องจากธนบุรีนั้นเป็นเขตที่ใหญ่ แล้วทางด้านเขตตลิ่งชันนั้นอยู่ทางธนบุรีฝั่ง
ตะวันตก ซึ่งต้องวิ่งไปหาธนบุรีฝั่งตะวันออกซึ่งไกลมาก เพราะฉะนั้นก็มีความจำเป็นที่
จะต้องขออนุญาตท่านประธานผ่านไปทางท่านรัฐมนตรีให้ช่วยสนับสนุนให้มีการร่าง
กฎหมายฉบับนี้ขึ้น ท่านประธานที่เคารพ ครับ ผมขอเรียนว่าศาลแขวงตลิ่งชันแห่งนี้มี
สภาพที่ยังทรุดโทรมมาก ห้องขังเล็ก ๆ โครงสร้างศาลเล็ก เพราะเนื่องจากเป็นศาลแขวง มีผู้
พิพากษาจำนวนจำกัด แล้วจำนวนอรรถคดีนั้นในธนบุรีฝั่งตะวันตกเยอะมาก ไม่ว่าจะคดี
ลัก วิ่ง ชิง ปล้น หรือว่า คดีแพ่งต่าง ๆ มากมายมหาศาล เพราะฉะนั้นแล้วเมื่อเวลาตั้งเป็น
ศาลจังหวัดแล้วก็ช่วยกันสนับสนุนให้ปรับปรุงโครงสร้าง ซึ่งรับทราบมาว่ากระทรวงยุติธรรม
ได้หาที่แล้วก็เขตตลิ่งชันนี้ละครับจำนวน ๑๙ ไร่ วางโครงสร้างวางอะไรเรียบร้อยแล้ว แล้วก็ที่
สำคัญที่สุดนะครับ ได้ขออนุญาตคุยกับท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแล้วว่า ศาลที่จะตั้งขึ้นใหม่
นี้จะเปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนได้เข้าไปใช้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ -----

๑๒๘

เช่น ขอให้เป็นสวนสาธารณะ เป็นลานออกกำลังกาย เป็นที่จัดประชุมสัมมนาต่าง ๆ ซึ่งเรียนท่านว่าเป็นเรื่องที่สำคัญและมีประโยชน์อย่างยิ่ง แล้วกฎหมายฉบับนี้จะต้องขออนุญาต ผากท่านประธานด้วยว่าต้องชอบคุณจริง ๆ คือศาลยุติธรรมฉบับนี้เป็นเจ้าของเรื่อง เป็นคนที่ดำเนินการมาตั้งแต่ต้น แต่จริง ๆ แล้วควรจะเข้าสู่สภาตั้งแต่ชุดที่แล้ว แล้วผมก็ ตั้งใจจะอภิปรายสนับสนุนตั้งแต่ชุดที่แล้ว แต่เนื่องจากมีการเลือกตั้ง หมดยุคประชุม ขึ้นมาก่อนเลยมาเสนอในฉบับนี้

แล้วผมเรียนท่านประธานเป็นประการสุดท้ายนะครับว่า ผมอยากฝากท่านกรรมาธิการที่จะตั้งขึ้นในชุดนี้ว่าช่วยกรุณาผ่านกฎหมายฉบับนี้ให้เร็วที่สุด เพราะเนื่องจากว่าตอนนี้ศาลได้วางระบบจัดตั้งโครงสร้างเรียบร้อยแล้ว รอแต่อำนาจอย่างเดียว แต่ปัญหามันอยู่ตรงนั้นะครับว่า ศาลอาญานั้นควรจะต้องการปรับขอบเขตอำนาจ ซึ่งเป็นกฎหมายพ่วงฉบับที่ ๒ ซึ่งจะต้องลดทอนที่ต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมมากขึ้น ดังนั้นผมขออภิปรายสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอาจารย์เจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเจริญ คันธวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ บัญชีรายชื่อ เดิมนั้นตัวกระผมเองเป็น ส.ส. แบ่งเขตอยู่ในเขตยานนาวามาเป็นเวลามา ๓๐ ปี แล้วก็ที่เขตยานนาวานั้นก็มี ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ตั้งอยู่ นับวันคนก็ไปใช้บริการกันมากมายแล้วก็รถติด ไม่ค่อยสะดวกเท่าไร แต่ว่าเมื่อทางรัฐบาลได้เสนอกฎหมายที่จะยกฐานะของศาลแขวงอีก ๔ ศาล ขึ้นเป็นศาลจังหวัด ได้แก่ ศาลแขวงดุสิต ศาลแขวงตลิ่งชัน ศาลแขวงปทุมวันและศาลแขวง พระโขนง ขึ้นเป็นศาลจังหวัด เพื่อแบ่งเบาภาระของศาลต่าง ๆ อีก ๖ ศาล จะได้ลดปริมาณคดีลงไปบ้าง กระผมก็ตั้งใจที่ประชาชนจะได้สะดวกสบายยิ่งขึ้น เพราะว่าจราจรติดขัดอย่างมาก การทำอย่างนี้ก็นับว่าเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน แต่ว่ากระผมอยากที่ตั้งข้อสังเกตครับว่า โดยทั่วไปแล้วเวลาเราพิจารณากฎหมายนั้นเรามักจะถามว่า ทำไม่ไม่เพิ่มผู้พิพากษาขึ้น ก็ได้รับการชี้แจงจากกระทรวงยุติธรรมเดิมนั้นบอกว่า เพราะว่าคนสอบเข้าเป็นผู้พิพากษาไม่ค่อยได้

๑๒๘

คะแนนต่ำไปจึงไม่ได้ กระผมก็ยังเกรงอยู่ว่าปัญหาอันนี้ยังมีอยู่หรือไม่ เพราะว่าเรายกศาลขึ้นมาอีก ๔ ศาลเป็นศาลจังหวัด ซึ่งจะต้องมีองค์คณะเพิ่มขึ้น จะต้องเป็นผู้พิพากษาเพิ่มขึ้น อันนี้ก็ เป็นข้อสังเกตที่กระผมจะขอฝากทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมให้แก้ไขปัญหานี้ ให้กับสำนักงานตุลาการด้วย เพราะมีฉะนั้นแล้ว จะยกฐานะศาลเป็นศาลจังหวัดแล้วก็อาจจะ ไม่สะดวกอย่างที่ตั้งใจคิดไว้

และอีกประการหนึ่งนั้น ในเวลาที่ประชาชนไปศาลในฐานะเป็นพยานก็ดี เป็น โจทก์หรือเป็นจำเลยก็ดี หลาย ๆ ศาลได้ปรับปรุงบริการต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ก็เป็นที่น่ายินดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งแทนที่จะไปถามเสมียนศาล หรือหน้าบัลลังก์ว่าตอนนี้คดีอยู่ที่ห้องไหน ศาลบางศาลนั้นได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ก็สะดวกสบายยิ่งขึ้น ฉะนั้นเมื่อยกฐานะของศาล ต่าง ๆ ขึ้นมาจากศาลแขวงเป็นศาลจังหวัดนี้ กระผมก็เกรงว่าเครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะ สนับสนุนศาลนั้นจะไม่เอื้ออำนวยให้ดีเท่าที่ควร กระผมจึงขอฝากท่านรัฐมนตรีได้ดูแลเรื่องนี้ เป็นพิเศษด้วย เพื่อว่าจะได้สมเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่ได้ตั้งศาลต่าง ๆ ขึ้นมาเป็นศาล จังหวัด ฉะนั้นโดยส่วนรวมแล้วกระผมเห็นด้วยต่อหลักการและเหตุผลของกฎหมายดังกล่าวนี้ จึงขอสนับสนุนให้ผ่านไปได้โดยเร็วครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านพินิจครับ
เชิญ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานครับ แต่ในทางปฏิบัติผมเป็นห่วงเหลือเกินว่าในการประกาศพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งศาลจังหวัดนั้น ๆ วิธีการที่เขียนไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ นี้ ผมอยากจะเรียนถามว่าเมื่อโอนคดีต่าง ๆ หรือในการฝากขังของศาลระหว่างศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลอาญากฎหมายกรุงเทพใต้ แล้วก็ศาลธนบุรี ทั้ง ๒ ศาล ถามว่าในการปฏิบัตินี้มันจะรอนจบหรือว่าอย่างไรในการยกฐานะศาล เพราะว่าในเขตอำนาจซึ่งเราจะพิจารณาในฉบับต่อไปนั้น ก็เป็นการแบ่งเขตอำนาจต่อไปในเรื่องของศาลอาญากฎหมายกรุงเทพใต้ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ เช่นเดียวกันกับศาลธนบุรีด้วย เพราะฉะนั้นผมยังมีความข้องใจว่าวิธีการประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ศาลทั้ง ๔ ศาล ให้เป็นศาลจังหวัดนั้นจะกระทำวิธีการอย่างไร เพราะเป็นห่วงอยู่ว่าในการเหลื่อมล้ำ ในการแบ่งจัดสรรมันจะมีเหลื่อมล้ำกันอย่างไร แล้วจะประกาศได้เร็วแค่ไหนครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านเรวัต
ครับเชิญ

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคไทยรักไทย ร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงดุสิต ศาลแขวงตลิ่งชัน ศาลแขวงปทุมวัน และศาลแขวงพระโขนง เป็นศาลจังหวัด โดยหลักการและเหตุผลนั้นกระผมเห็นด้วยทุกประการ จากเหตุผลของกฎหมายฉบับนี้ก็คือว่า จะทำให้การพิจารณาคดีของศาลดังกล่าวเกิดประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้มีอรรถคดี และผู้เกี่ยวข้องในการเดินทางไปศาล ท่านประธานครับ กระผมอยากจะเสนอความคิดเห็นด้วยความเคารพกับท่านประธานว่า การขยายเขตอำนาจศาลนี้ครับ เพื่อดำเนินคดีให้เร็วขึ้นนั้น นับเป็นการแก้ไขปัญหาในปลายเหตุครับ ท่านประธานครับ

๑๓๑

กล่าวคือเมื่อเกิดพิพาทกันแล้วจึงมาใช้วิธีพิจารณาคดีให้เร็วขึ้น กระผมอยากจะกราบเรียนความคิดเห็นเพื่อพิจารณาว่าจะทำอย่างไรครับ หรือน่าจะมีกระบวนการใกล้เคียงครับท่านประธาน หรือประนีประนอม กระบวนการนี้ก็จะทำให้การยุติข้อพิพาทต่าง ๆ แล้วก็ตัดสิ้นปัญหาไปได้ก่อนคดีมาสู่ศาล จะทำอย่างไรครับ ท่านประธานครับ ตรงนี้ครับ กระผมอยากจะฝากเรื่องนี้ไว้ ท่านประธาน กระผมยกตัวอย่างชนิดหนึ่ง ในจังหวัดกาญจนบุรีของ กระผม ในเขตอำเภอท่ามะกา โรงพักของท่ามะกา ตำรวจภูธร ท่ามะกาครับ ไม่ค่อยมีปัญหา ไม่ค่อยมีคดีสู่ศาล เนื่องจากว่ามี การใกล้เคียงครับ มีอะไรขึ้นพี่น้องก็ใกล้เคียงกันเอง คดีก็น้อยลง ตรงนี้ครับ ทำได้อย่างไรครับ ก็ฝากเรื่องนี้ไว้ครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านพงศ์เทพครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ เรื่องของการพิจารณาคดีในกรุงเทพในปัจจุบัน มีศาลอยู่หลายประเภท ศาลประเภทแรกนั้นก็คือศาลแพ่ง ศาลอาญา ซึ่งมีทั้งที่ศาลแพ่ง ศาลอาญาในส่วนที่อยู่เดิมนะครับ แล้วก็ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลอาญากกรุงเทพใต้ มีศาลแพ่งธนบุรี มีศาลอาญาธนบุรี พวกนี้เป็น การพิจารณาคดีที่นอกเหนือไปจากคดีศาลแขวง แล้วก็ในเขตของศาลอาญา ศาลแพ่ง ศาลอาญากกรุงเทพใต้ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลอาญาธนบุรี และศาลแพ่งธนบุรี ก็มีศาลแขวงครับ ท่านประธานครับ ซึ่งพิจารณาคดีความผิดในคดีแพ่ง ถ้าเป็นคดีแพ่งทุนทรัพย์ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท คดีอาญาโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี ปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ก็ยังมีส่วนที่อยู่ไกล ๆ คือจังหวัดมีนบุรี ที่มีศาลจังหวัดมีนบุรีในเขตมีนบุรีอยู่ครับ ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงดุสิต ศาลแขวงตลิ่งชัน ศาลแขวงปทุมวัน และศาลแขวงพระโขนง เป็นศาลจังหวัดนั้นนี้ ก็ทำให้คดีซึ่งแต่เดิมเคยอยู่ในเขตของศาลแพ่งธนบุรี ศาลอาญาธนบุรีจำนวนหนึ่งไปอยู่กับศาลแขวงใหม่ซึ่งยกขึ้นเป็นศาลจังหวัด อย่างเช่น ศาลแขวงตลิ่งชัน ซึ่งเมื่อสักครู่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านปิติพงศ์ เต็มเจริญ ก็ได้บอกว่าจะร่างที่ไหน ท่านประธานครับ การที่ยก

๑๓๒

ฐานะศาลแขวงเหล่านี้ ๔ ศาลขึ้นเป็นศาลจังหวัด ถ้าถามว่าเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนใน
การเดินทางไปศาลหรือไม่ -----

- ๕๙/๑

๑๓๓

ก็ต้องบอกว่าสะดวกขึ้นเยอะ เพราะคนที่เขตบางพลัดก็ดี เขตตลิ่งชันก็ดี ระหว่างเดินทางไปศาลแขวงตลิ่งชัน ซึ่งเป็นศาลจังหวัดใหม่ นะครับ อยู่ในเขตตลิ่งชันย่อมสะดวกกว่าเดินทางไปศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรีมาก ในส่วนของความสะดวกตรงนี้ เป็นที่เห็นได้ชัดท่านประธานครับ แต่มีส่วนหนึ่งซึ่งเราต้องคำนึงเหมือนกันท่านประธาน ส่วนที่ต้องคำนึงคือเรื่องของคุณภาพของการพิจารณาพิพากษาคดี คุณภาพของผู้พิพากษา ท่านประธานครับ ในศาลแพ่ง ศาลอาญา ศาลแพ่งธนบุรี ศาลอาญาธนบุรี ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลอาญากกรุงเทพใต้ ผู้ที่เป็นผู้บริหารสูงสุดเขาเรียกว่า อธิบดีผู้พิพากษาศาลแล้วในศาลเหล่านั้นก็ยังมีรองอธิบดีผู้พิพากษาด้วย ผู้พิพากษาที่อยู่ใน ศาลแพ่ง ศาลอาญา ศาลแพ่งธนบุรี ศาลอาญาธนบุรี ก็เป็นผู้พิพากษาที่มีอาวุโสสูง แต่ในขณะเดียวกันครับท่านประธาน สำหรับผู้พิพากษาศาลจังหวัด มีผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเป็นหัวหน้าแล้วก็มีผู้พิพากษาในศาลจังหวัดเป็นผู้พิพากษา ในระบบปัจจุบันของศาลยุติธรรมในขณะนี้ ท่านประธานครับ อาวุโสของอธิบดีผู้พิพากษาในศาลชั้นต้น กับอาวุโสของผู้พิพากษา หัวหน้าศาลในศาลจังหวัดต่างกันมาก ยกตัวอย่างท่านประธานครับ ถ้าดูตามคิวลำดับของตุลาการในขณะนี้ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง นะครับในชั้น ๓ นี้ ท่านเป็นอันดับที่ ๑ ในขณะที่ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ถึงแม้จะเป็นศาลจังหวัดในกรุงเทพ นะครับ อาวุโสประมาณที่ ๓๐๐ กว่า แล้วก็ในศาลจังหวัดไม่มีรองหัวหน้าศาลด้วย กระผมได้ลองดูท่านประธานครับว่า ในเขตของศาลที่ตั้งใหม่นี้มีประชากรเท่าไร ในเขตศาลที่ตั้งใหม่อย่างศาลจังหวัดตลิ่งชัน ซึ่งท่าน ส.ส. ปิติพงศ์ อยู่ในพื้นที่ มีประชากรตามเขต ๙๔๙,๐๐๐ กว่าคน ในขณะที่ศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรีนั้น ซึ่งมีเขตพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่เดียวกัน ถ้าตามพื้นที่ใหม่ในร่างพระราชบัญญัติซึ่งเราต้องพิจารณาต่อไปครับ มีประชากรอยู่เพียง ๘๑๗,๖๐๐ คน ก็จะเห็นได้ท่านประธานครับว่า ศาลจังหวัดตลิ่งชันที่จะตั้งขึ้นมาใหม่นั้น มีประชากรในเขตศาลนี้มากกว่าประชากรซึ่งอยู่ในเขตศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรีเสียอีก แต่ในส่วนที่ประชากรที่อยู่ในเขตศาลแพ่งธนบุรี ศาลอาญาธนบุรีนั้น ๘๑๗,๖๐๐ คน มีศาลที่ดูแล ๓ ศาลครับ คดีแพ่งไปศาลแพ่งธนบุรี คดีอาญาไปศาลอาญาธนบุรี คดีที่เล็ก ๆ ครับ มีศาลแขวงธนบุรี แต่ในขณะที่ประชากรจำนวน ๙๐๐,๐๐๐ กว่าคนในเขตศาลจังหวัดตลิ่งชันมาศาลเดียวครับ ถ้าถามว่าในอนาคตนี้ศาลจังหวัดตลิ่งชันน่าจะมี ความสำคัญมากกว่าศาลอาญาธนบุรีบวกศาลแพ่งธนบุรี บวกศาลแขวงธนบุรีหรือไม่ ก็ต้อง

๑๓๔

บอกที่น่าจะสำคัญว่า ตรงนี้ท่านประธานครับ ที่ว่าในเรื่องของการบริหารงานบุคคลซึ่งไม่ได้อยู่ในภาวะความรับผิดชอบของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม แต่เป็นเรื่องของสำนักงานศาลยุติธรรมที่ต้องไปดำเนินการ แนนอนท่านประธานครับ การยกฐานะศาลแขวง ๔ ศาลขึ้นมานั้น อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในทางกายภาพ แต่ในทางคุณภาพของผู้พิพากษาที่ควรจะได้ผู้พิพากษาที่มีอาวุโสเท่าเทียมกันทั้งศาลทุกศาลในกรุงเทพฯ ไม่ว่าจะ เป็นศาลอาญา ศาลแพ่ง ศาลอาญาธนบุรี หรือศาลจังหวัดตลิ่งชัน ควรจะมีคุณภาพเท่าเทียมกัน ตรงนี้เป็นส่วนของการบริหารงานบุคคล ท่านประธานครับ ซึ่งคงจะต้องกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรี ซึ่งรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบนะครับ ไปทางสำนักงานศาลยุติธรรมว่า ในส่วนตรงนี้เมื่อมีการยกฐานะศาลแขวง ๔ ศาล ขึ้นเป็นศาลจังหวัดแล้ว คุณภาพในการให้บริการความยุติธรรมแก่พี่น้องประชาชนคุณภาพของตุลาการต้องอยู่ในระดับเดียวกัน มิฉะนั้นแล้วประชาชนในเขตของศาลจังหวัดตลิ่งชันเมื่อเทียบกับประชาชนที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลอาญาธนบุรี ศาลแพ่งธนบุรี คุณภาพของการให้ความยุติธรรมอาจจะไม่เท่ากัน ท่านประธานครับ

๑๓๕

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน เอกภาพครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคไทยรักไทย สำหรับ พ.ร.บ. เรื่อง ยกฐานะศาลแขวงขึ้นเป็นศาลจังหวัดนี้ครับ ในหลักการนั้นผมเห็นด้วยอย่างยิ่งเลยครับ เหตุผลก็คือการพิจารณาคดีศาลแขวงกับศาลจังหวัดมันต่างกันนะครับ ศาลแขวงนั้นจะพิจารณาคดีเล็กน้อย อย่างท่านพงศ์เทพว่านะครับ คือถ้าเป็นคดีแพ่งนั้นพิจารณาต้นทุนไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าเป็นคดีอาญาแล้ว พิจารณาคดีที่เป็นโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี แต่ว่าศาลแขวงนั้นจะลงโทษเกิน ๖ เดือนไม่ได้ พิจารณา ๓ ปีก็จริงครับ แต่ว่าลงโทษคนเดียวนั้นจะเกิน ๖ เดือนไม่ได้ ต่างกับศาลจังหวัดนะครับ ศาลจังหวัดนั้นจะพิจารณาคดีทุกคดีเลย ไม่จำกัดโทษ และจำนวนผู้พิพากษานั้นถ้าเป็นศาลแขวงผู้พิพากษาคนเดียว แต่ถ้าเป็นศาลจังหวัดแล้วผู้พิพากษาจะเพิ่มอย่างน้อยองค์คณะต้อง ๒ คนขึ้นไปนะครับ ความรอบคอบในการพิจารณาคดีก็มีมากขึ้นนะครับ แล้วก็ในกรุงเทพมหานครนั้นก็แยกเป็นศาลแพ่ง ศาลอาญา ศาลอาญากี่ว่าเรื่องคดีอาญา ศาลแพ่งก็ว่าเรื่องคดีแพ่งนะครับ เมื่อยกฐานะเป็นศาลจังหวัดแล้ว ศาลนั้นจะพิจารณาทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา ปัญหาที่ตามมาครับ อยากเรียนถามท่านว่าศาลแขวงนั้นครับ เราสร้างขึ้นมารับคดีเล็กน้อย อยากเรียนถามท่านที่รับผิดชอบว่า ห้องพิจารณาคดีนั้นพร้อมหรือไม่ เหตุผลที่ท่านยกฐานะศาลแขวงเป็นศาลจังหวัดท่านให้เหตุผลว่าเนื่องจากจำนวนคดีมันมาก เมื่อมากแล้วแบ่งมาให้ศาลแขวงยกฐานะเป็นศาลจังหวัดสิครับ ห้องพิจารณาคดีท่านพร้อมหรือไม่ จำนวนผู้พิพากษานี้ก็ร้องกันมาว่า ตัวผู้พิพากษาเองไม่พอ เมื่อยกฐานะจากศาลแขวงเป็นศาลจังหวัด ต้องผู้พิพากษาองค์คณะอย่างน้อย ๒ คนเป็นองค์คณะ ท่านมีพร้อมหรือยัง ผู้พิพากษาของท่านนี้ครับ หรือท่านจะเกลี้ยมาจากศาลแพ่งหรือศาลอาญา ศาลแพ่งธนบุรี ศาลอาญาธนบุรีอย่างนี้ครับ ก็อย่างปัญหาที่ว่านะครับ คนที่เป็น หัวหน้าศาลจากต่างจังหวัดหรือศาลจังหวัด เวลาย้ายมาก็จะเป็นผู้พิพากษาธรรมดาที่ศาลแพ่งหรือศาลอาญา นะครับ อาวุโสที่สูงกว่ากันนะครับ และถ้าอย่างนี้ ถ้าท่านโยกผู้พิพากษาจากศาลอาญาธนบุรีก็ดี ศาลแพ่งธนบุรีก็ดีหรือศาลอาญากรุงเทพได้มานี้

๑๓๖

ตำแหน่งท่านนั้นจะเป็นอะไร มันเหนือกว่า ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนะครับ
ตอนนี้ท่านเตรียมพร้อมกันหรือยัง ห้องขังเป็นอย่างไร ผมเคยว่าความมาก่อนนะครับ ห้อง
พิจารณาคดี ห้องขังนี่นะครับ ศาลแขวงนั้นมันจะเล็ก แล้วยัง เจ้าพนักงานธุรการ
ทั้งหลาย พิมพ์ดีดทั้งหลายพร้อมหรือยัง แล้วอยากจะเรียนถามท่านว่าเนื่องจากการยกฐานะ
เปลี่ยนแปลงฐานะ ท่านมาเขียนไว้บอกว่า จะมีผลบังคับในมาตรา ๒ บอกว่า จะบังคับ ตั้งแต่
วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา ขอเรียนถามว่าท่านมีแผนหรือยังครับว่า ท่านจะ
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อไร หรือว่าให้ผ่านกฎหมายเฉย ๆ อีก ๓ ปี ๔ ปี ค่อยประกาศ
หรืออย่างไรนะครับ นี่ก็เป็นเรื่องที่เป็นห่วงเรื่องทีกลัวว่าถ้าเกิดยกฐานะไปแล้ว ประกาศไป
แล้ว แทนที่ประชาชนจะได้รับความสะดวกสบายกลับมาแออัดที่ศาลแขวงเดิม ศาลจังหวัด
ใหม่ นะครับ ห้องพิจารณาคดีไม่พอ ต้องเข้าคิวกัน ไปตั้งแต่ ๐๘.๐๐ นาฬิกา อย่าลืมว่าการ
พิจารณาคดี ถ้าถูกความไปไม่ทัน ๐๙.๐๐ นาฬิกา ศาลเขาจะตัดคดีเลย เผลอ ๆ จะยกคดีนั้น
เลยนะครับ แต่ว่าถ้า ผู้พิพากษาพิจารณาคดีเข้าไม่มีโทษนะครับ ทนายหลายคนเจอ นะครับ
ไปนั่งรอศาล ๐๘.๓๐ นาฬิกา ศาลลงที่ ๑๑.๐๐ นาฬิกา นะครับ แต่ก็ไม่ว่า แต่ถ้าถูกความ
ไปไม่ทันต้องตัดพยานยกคดีนะครับ อันนี้ก็กลัวเป็นปัญหาว่า ถ้าเกิดเราไม่พร้อมนะครับ ยก
ฐานะเป็นศาลจังหวัด แต่ยังเป็นศาลแขวงอยู่ ห้องพิจารณาคดีมันน้อย คนไม่พอ ผู้พิพากษา
ไม่พอนะครับ จะเป็นปัญหาแทนที่จะช่วยเหลือพี่น้องประชาชนกลับสร้างภาระนะครับ แต่
หลักการนั้นเห็นด้วยนะครับ แทนที่จะแยกคดีไปที่ธนบุรี ไปที่กรุงเทพฯ ที่สนามหลวง เราก็ยก
ฐานะศาลแขวงเป็นศาลจังหวัด นะครับ แต่ศาลอำเภอไม่มีนะครับ เพราะกฎหมายไม่ได้
เขียนไว้ ซึ่งศาลเมืองไทยนั้นมี ๓ ชั้นคือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา นะครับ ศาล
อุทธรณ์คือศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาคือศาลฎีกา นอกนั้นเป็นศาลชั้นต้นทั้งหมดนะครับ ก็ขอ
ฝากข้อกังวล ในหลักการเห็นด้วยนะครับ เพียงแต่เพื่อความมั่นใจของพี่น้องประชาชนว่า ยก
ฐานะ เปลี่ยนแปลงฐานะจากศาลแขวงเป็นศาลจังหวัดแล้ว ประชาชนจะได้ประโยชน์หรือจะ
ได้ความลำบากมากขึ้นนะครับ ก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมครับ

๑๓๓

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านณรงค์ จะอภิปรายไหมครับ เชิญ

นายณรงค์ ดูดิง (ยะลา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายณรงค์ ดูดิง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ผมเห็นด้วยนะครับในแง่ของการที่ปรับหรือยกฐานะศาลแขวงเป็นศาลจังหวัด เพราะว่าจะสามารถขยายอำนาจในการพิจารณาคดีได้มากขึ้น นั่นก็หมายความว่าจะสามารถระบายนาคดีความต่าง ๆ ที่ชั้นศาลอยู่ นะครับ ทั้งนี้เนื่องจากว่าผมเป็นคนหนึ่งที่อยู่ในภาคปฏิบัติด้านความยุติธรรมมาตลอด นะครับ ก็คือเป็นทนายความนะครับ ที่จะพยายามนำความยุติธรรมมาสู่ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน แต่สิ่งที่ประชาชนได้เดือดร้อนทุกวันนี้ก็คือว่า เมื่อคดีชั้นศาลนะครับ ประกอบกับรัฐธรรมนูญที่ศาลพยายามที่จะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญที่บอกว่าให้พิจารณาคดีต่อเนื่อง แทนที่คดีที่ล้นอยู่ในศาลอยู่แล้วนะครับจะสามารถพิจารณาได้อย่างรวดเร็วและก็ให้เสร็จทันท่วงที สามารถจะแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ศาลสามารถจะอำนวยความสะดวก ยุติธรรมให้กับประชาชนได้ แต่ทุกวันบางครั้งนี่ไม่สามารถจะอำนวยความสะดวกได้เต็มที่ให้กับประชาชน เนื่องจากว่าคดีล้นศาล เนื่องจากว่ามีการพิจารณาคดีอย่างต่อเนื่องนะครับ การพิจารณาคดีต่อเนื่องท่านประธานทราบไหมครับ ผมมีนัดอยู่ที่สมุด ในสมุดนัดนั้นนะครับ ปี ๒๕๔๙ เพิ่งจะมาเริ่มพิจารณาจะสืบพยาน นะครับ แต่คดีความทุกวันนี้ถ้าคดีอาญา จำเลยนั้นถูกจองจำไว้ นะครับ ไม่สามารถจะประกันตัวได้ โดยเฉพาะคดีที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยนะครับ ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นเป็นนโยบายหนึ่ง ผมไม่ทราบว่า เป็นนโยบายเข้าใจว่าเป็นนโยบาย เพราะไม่ให้ประกันตัวเลย แต่การพิจารณานั้นเมื่อเข้าไปสู่กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับคดีพิจารณาต่อเนื่องแล้วนี่ล่าช้า นะครับ ซึ่งตรงนี้ผมเห็นด้วยวันนี้ที่ทางรัฐบาลได้พยายามที่จะคลี่คลายคดีที่ล้นศาลอยู่ นะครับ พยายามที่จะระบายนาคดีโดยใช้วิธีการยกฐานะศาลแขวงเป็นศาลจังหวัด เพราะอย่างน้อยผมเห็นว่าจะสามารถนะครับ รัฐบาลหรือในกระบวนการในวงการตุลาการสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ไม่ว่าจะเป็นการที่สร้างโดยใช้งบประมาณมากมาย ไม่ว่าจะบุคลากรที่เราค่อนข้างจะมีอย่างจำกัดนะครับ โดยเฉพาะ ตุลาการนี่นะครับ ตุลาการศาลนี้เรามีจำกัดมีน้อยมาก

๑๓๘

เพราะฉะนั้นน่าจะใช้ได้อย่างเต็มที่ แทนที่จะจำกัดแค่ทำหน้าที่แค่ศาลแขวงนั้นน่าจะเป็ศาลจังหวัด ผมเห็นด้วยนะครับ แต่สิ่งที่จะต้องแก้ไขก็คือ การพิจารณาต่อเนื่องนะครับ อยากจะให้ท่านผู้กำกับดูแลกระทรวงยุติธรรมนั้นะครับ ช่วยดูไปเรื่อย ๆ ว่าการพิจารณาต่อเนื่องนี้มันล่าช้า ไม่ว่าจะเป็นศาลในกรุงเทพฯ เองนะครับ ซึ่งประชาชนนั้นเดือดร้อนแล้วนะครับ บางคดีนั้นคดีเกี่ยวกับหนี้สิน คดีเกี่ยวกับการละเมิด ประชาชนผู้ที่เสียหายจะไปฟ้องต่อศาลและต้องการจะให้ศาลตัดสินเร็ว ๆ เพื่อจะสามารถเยียวยาความเดือดร้อนได้ แต่ก็ไปนัด ปี ๒๕๔๘ ปีนั้นะครับ ปลายปี ๒๕๔๘ - ๒๕๔๙ นะครับ ตอนนั้นะครับ ปี ๒๕๔๙ ผมไม่แน่ใจว่าจะมีวันนัดหรือไม่ อาจจะไปปี ๒๕๕๐ อะไรก็ได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อยากจะเป็นข้อเสนอแนะตรงนี้เพื่อที่ท่านในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะได้รับไปพิจารณาไปหาทางแก้ไขนะครับ สิ่งที่ยากจะเรียนถามท่านก็คือว่า นอกจากว่าท่านจะมีความพร้อมมากน้อยแค่ไหนแล้ว สามารถที่จะนำไปปฏิบัติได้เมื่อได้ผ่านพระราชบัญญัตินี้แล้วนะครับ ผมอยากถามท่านว่าคดีความที่ค้างอยู่ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ เมื่อมีการเสนอในนี้ว่าให้ปรับเขตอำนาจศาลนะครับ ประกอบกับศาลแขวงนั้นเมื่อได้ผ่านพระราชบัญญัติแล้วก็สามารถจะพิจารณาคดีได้ทันทีเลย คดีที่ปรับยกฐานะจากศาลแขวงเป็นศาลจังหวัดแล้วนี้ ท่านได้เตรียมการเมื่อมีการประกาศแล้วจะนำคดีที่ล้นศาลอยู่นั้น แล้วก็ประกอบกับศาลจังหวัด ศาลกรุงเทพใต้ก็ดีนะครับที่กำลังจะปรับลดนั้นจะปรับฐานะ จะลดเขตอำนาจนั้น ท่านจะโอนเข้ามาได้ทันทีหรือไม่อย่างไรครับ ขอขอบคุณครับ

๑๓๕

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางลลิตา ฤกษ์สำราญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงได้ไหมคะ เชิญค่ะ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะคะ ผมขออนุญาตตอบคำถามของท่าน ส.ส. ปีติพงศ์ ที่เป็นห่วงเรื่องสถานที่ทำการของศาลแขวงตลิ่งชันที่จะมีการยกฐานะเป็นศาลจังหวัดว่าขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างการก่อสร้างที่ทำการแห่งใหม่ค่ะ ซึ่งอยู่บริเวณซอยสวนผักที่ตลิ่งชันอยู่แล้ว

สำหรับท่าน ส.ส. เจริญ ได้เป็นห่วงในเรื่องของจำนวนผู้พิพากษาว่าจะเพียงพอหรือไม่ ผมอยากจะกราบเรียนนะคะว่าปัจจุบันการคัดเลือกผู้พิพากษานั้นเป็นอำนาจของศาลยุติธรรม แล้วก็สำนักงานศาลยุติธรรมได้ดูแลในส่วนนี้ และก็ได้มีการกำหนดแนวทางในการรับผู้พิพากษาในหลายแนวทางนะคะ เช่น มีการสอบในสนามใหญ่ ในสนามเล็ก แล้วก็กลุ่มย่อยเป็นสนามพิเศษ แต่ว่าโดยสภาพปัจจุบันนั้นจำนวนผู้พิพากษายังมีจำนวนที่พอเพียงพอ

สำหรับท่าน ส.ส. พิณิจ จันทรสุนทร ได้เป็นห่วงในเรื่องของการโอนคดีต่าง ๆ ไปยังศาลจังหวัดแห่งใหม่ที่จะมีการจัดตั้งขึ้น แล้วก็คดีเก่าจะเป็นอย่างไรนะคะ เมื่อมีความพร้อมในการเปิดศาลเราก็จะมีการประกาศพระราชกฤษฎีกาเพื่อทำการเปิดศาลตามมาตรา ๓ ของร่างกฎหมายฉบับนี้ สำหรับคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลเดิมก็จะยังคงพิจารณาอยู่ต่อไปในศาลเดิมจนแล้วเสร็จ เว้นแต่ในคดีอาญาที่ศาลมีคำสั่งให้ผู้ต้องหาไว้ระหว่างสอบสวน ก็ให้ศาลเดิมมีอำนาจพิจารณาเกี่ยวกับการฝากขังเช่นนั้น แต่เมื่อจะฟ้องคดีก็จะไปฟ้องยังศาลจังหวัดแห่งใหม่ที่มีเขตอำนาจครอบคลุม

สำหรับท่าน ส.ส. เรวัตนะศรี ได้พูดถึงว่าทำอย่างไรที่จะลดคดีที่ไปศาล ไม่ใช่ขยายแต่อำนาจศาลอย่างเดียว อยากจะเรียนให้ทราบนะคะว่า ปัจจุบันนี้คณะรัฐมนตรี

และกระทรวงยุติธรรมได้กำหนดเป็นนโยบายในการที่จะลดปริมาณคดีชั้นศาลนัดครับ โดยคดีในทางแพ่งเราได้เน้นในเรื่องของการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาท ซึ่งขณะนี้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้ดำเนินการอยู่ ส่วนในส่วนของคดีอาญานั้นเราได้ดำเนินการในการที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้มีการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ มาใช้ ซึ่งเป็นสากลให้มากขึ้น

สำหรับในเรื่องของการที่จะมีมาตรการอย่างอื่นมาลดจำนวนคดีที่จะไปศาลนั้น ขณะนี้กระทรวงยุติธรรมอยู่ระหว่างเสนอกฎหมายฉบับหนึ่ง ซึ่งจะเป็นการทำให้คดีไปสู่ศาลนั้นมีจำนวนน้อยลง ก็คือกฎหมายชะลอการฟ้อง ซึ่งจะสนับสนุนให้คดีต่าง ๆ แทนที่จะไปศาลได้ข้อยุติในชั้นสอบสวนและในชั้นอัยการ

สำหรับท่านอดีตรัฐมนตรีพงศ์เทพ เทพกาญจนา ที่ท่านได้ให้ข้อสังเกตในเรื่องของคุณภาพและก็เรื่องของระดับชั้นของอธิบดีผู้พิพากษา แล้วก็ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ซึ่งในส่วนนี้ผมรับที่จะนำข้อสังเกตของท่านไปประสานกับทางศาลยุติธรรมต่อไป

สำหรับท่านเอกภาพ พลซื่อ ที่มีความเป็นห่วงในเรื่องของการยกฐานะว่า มีความพร้อมแค่ไหน ผมอยากจะเรียนนัดครับว่าทั้ง ๔ ศาลแขวงที่ได้มีการยกฐานะในขณะนี้ ศาลแขวงพระโขนงอาคารพร้อมอยู่แล้วสำหรับการที่จะยกฐานะขึ้นเป็นศาลจังหวัดแห่งใหม่ ศาลแขวงตลิ่งชันที่จะยกฐานะขึ้นขณะนี้อยู่ระหว่างการก่อสร้างอาคารที่ทำการใหม่ ศาลแขวงปทุมวันเราได้รับมอบอาคารจากศาลแรงงานกลางเข้ามา ฉะนั้นเรื่องสถานที่ที่ศาลแขวงปทุมวันเมื่อยกฐานะเป็นศาลจังหวัดแล้วก็ไม่มีปัญหาแต่อย่างใด สำหรับศาลแขวงดุสิตที่จะยกฐานะขึ้นเป็นศาลจังหวัดนั้นได้รับงบประมาณเป็นที่เรียบร้อยแล้วในการก่อสร้างศาลจังหวัดแห่งใหม่ ฉะนั้นในส่วนที่ท่านกังวลก็จะมีปัญหาแต่อย่างใดนัดครับ

ส่วนที่ถามผมว่า การยกฐานะเป็นศาลจังหวัดนั้นจะใช้เกณฑ์อะไรถึงจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกา เราก็จะดูเกณฑ์ความพร้อมทั้งในเรื่องสถานที่ บุคลากรต่าง ๆ เพื่อว่าเมื่อเปิดดำเนินการแล้วจะได้ไม่มีปัญหาในส่วนนี้แต่อย่างใดนัดครับ

สำหรับท่าน ส.ส. ณรงค์ ได้เป็นห่วงในเรื่องของคดีล้นศาลต่าง ๆ ก็อยากจะเรียนให้ทราบว่า การยกฐานะศาลแขวงต่าง ๆ นั้นจะทำให้ปัญหาคดีล้นศาลได้เบาบางลงไป

๑๔๑

และรวมทั้ง พ.ร.บ. ชะลอการฟ้องหรือการไกล่เกลี่ยที่เราได้ดำเนินการกันอย่างต่อเนื่องในขณะนี้ นะครับ ฉะนั้นข้อสังเกตของท่านหลายข้อผมก็จะได้มีการประสานไปยังศาลยุติธรรม

ผมต้องขอขอบคุณทุกท่านนะครับที่ได้ให้ข้อสังเกตและให้ข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ ซึ่งในชั้นกรรมาธิการก็จะได้นำข้อสังเกตต่าง ๆ ไปปรึกษาหารือกันต่อไป
ขอบคุณครับ

๑๔๒

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปนี้จะเป็นการลงมตินะคะ ดิฉันจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงดุสิต ศาลแขวงตลิ่งชัน ศาลแขวงปทุมวัน และศาลแขวงพระโขนงเป็นศาลจังหวัด พ.ศ. หรือไม่นะคะ ขอเชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุม เชิญเข้ามาลงมติได้เลยค่ะ

(นางลลิตา ฤกษ์สำราญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สองมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : สมาชิกท่านใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้กดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิกท่านใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเชิญเข้ามาใช้สิทธิเลยนะคะ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้ใช้สิทธิอีกบ้างไหมคะ มีไหมคะ ถ้าใช้สิทธิเรียบร้อยแล้ว ขอปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้เลยค่ะ มีสมาชิกที่เห็นด้วย ๓๓๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี แสดงว่าที่ประชุมได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเอกฉันท์เลยนะคะ

๑๔๓

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีได้เสนอคณะกรรมการคณะ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ขอเสนอ
คณะกรรมการวิสามัญ ๓๕ ท่านครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ทั้งหมด
๓๕ ท่าน ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี เชิญค่ะ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ สำหรับสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี ๕ ท่านนะครับ ๑. นายวัส ติงสมิตร
๒. นายชาญณรงค์ ปราณจิตต์ ๓. นายประเทือง ทิยะปัญญาธิ์ ๔. นายพรชัย อัครวัฒนา
พร และ ๕. นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ ครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไป
เป็นสัดส่วนของพรรคการเมือง ๓๐ ท่าน พรรคไทยรักไทย ๒๒ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์
๖ ท่าน พรรคชาติไทย ๒ ท่าน ขอเชิญพรรคไทยรักไทยเสนอรายชื่อคณะกรรมการ เชิญ
ค่ะ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคไทยรักไทย
ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนพรรคไทยรักไทยจำนวน ๒๒ ท่าน ดังนี้
๑. นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ ๒. นายมานะ คงวุฒิปัญญา ๓. นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง ๔.
นายประเสริฐ ประเสริฐโสภ ๕. นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร ๖. นายลิขิต หมุ่มดี ๗. พัน
ตำรวจโท อุดลย์ บุญเสรัฐ ๘. นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร ๙. นายปัญญา จีนาคำ ๑๐.
นางผณินทรา ภัคเกษม ๑๑. นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก ๑๒. นายสมศักดิ์
คุณเงิน ๑๓. นายธราพงษ์ สีลาวงษ์ ๑๔. นางสาวอรดี สุทนต์ศรี ๑๕. นางจันทร์เพ็ญ แสง
เจริญรัตน์ ๑๖. นางสาวภัทรา วรามิตร ๑๗. นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ ๑๘. นายวีระ
มุสิกพงศ์ ๑๙. นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ ๒๐. นายประทีป กวีทาเวช ๒๑. นาย
รังสรรค์ วิจิตรไกรสร ๒๒. นางสลลทิพย์ ชัยสดมภ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

๑๔๔

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผู้
รับรองถูกต้อง ขอเชิญพรรคประชาธิปัตย์ ๖ ท่านค่ะ

นายโมฮัมมัดยาสรี ยูซง (ปัตตานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายโมฮัมมัดยาสรี ยูซง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปัตตานี พรรค
ประชาธิปัตย์ ขอเสนอรายชื่อในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ จำนวน ๖ ท่านนะคะ ๑.
ดอกเตอร์ทิวา เงินยวง ๒. ดอกเตอร์เจริญ คันธวงศ์ ๓. นายถนอม อ่อนเกตุพล ๔.
หม่อมหลวงอภิเมงคกุล โสณกุล ๕. นางสุภัคสิริ หฤษฎาวงศ์กูร ๖. นายจิตติ ชัยนาม ขอผู้
รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

๑๔๕

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
พรรคชาติไทย ๒ ท่าน เชิญค่ะ

นายยุทธนา โภธสุธน (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม
ยุทธนา โภธสุธน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย ขอเสนอ
กรรมวิธีการในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๑. นายสมพัฒน์ แก้วพิจิตร ๒. นายมงคล คุ้ม
วัฒนะวงษ์รักษ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอเชิญ
เลขาธิการอ่านรายชื่อกรรมวิธีการค่ะ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงาน
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงดุสิต ศาลแขวงตลิ่ง
ชัน ศาลแขวงปทุมวัน และศาลแขวงพระโขนง เป็นศาลจังหวัด พ.ศ. ๑. นายวิศ ดิงสมิตร
๒. นายชาญณรงค์ ปราณจิตต์ ๓. นายประเชิญ ดิยะปัญญาณิตย์ ๔. นายพรชัย อัครวัฒนา
พร ๕. นายสุชัย งามจิตต์เชื้อ ๖. นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ ๗. นายมานะ คงวุฒิปัญญา
๘. นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง ๙. นายประเสริฐ ประเสริฐโสภา ๑๐. นายเกื้อกูล ด้านชัยวิจิตร
๑๑. นายลิขิต หมู่ดี ๑๒. พันตำรวจโท อุดลย์ บุญเสวรัฐ ๑๓. นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร
๑๔. นายปัญญา จีนาคำ ๑๕. นางผดนิทรา ภัคเกษม ๑๖. นายประชาธิปไตย คำสิงห์
นอก ๑๗. นายสมศักดิ์ คุณเงิน ๑๘. นายธราพงษ์ สีลาวงษ์ ๑๙. นางสาวอรดี สุทศศรี
๒๐. นางจันทร์เพ็ญ แสงเจริญรัตน์ ๒๑. นางสาวภัทรา วรามิตร ๒๒. นายพิษณุ หัตถ
สงเคราะห์ ๒๓. นายวีระ มุสิกพงศ์ ๒๔. นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ ๒๕. นายประทีป
กรีทาเวช ๒๖. นายรังสรรค์ วิจิตรไกรสร ๒๗. นางสลิลทิพย์ ชัยสมดมภ์ ๒๘.
ดอกเตอร์ทิวา เงินยวง ๒๙. ดอกเตอร์เจริญ คันธวงศ์ ๓๐. นายถนอม อ่อนเกตุพล
๓๑. หม่อมหลวงอภิมาศ ไสณกุล ๓๒. นางสุภัคศิริ หฤษฏางค์กูร ๓๓. นายฐิติ ชัย
นาม ๓๔. นายสมพัฒน์ แก้วพิจิตร และ ๓๕. นายมงคล คุ้มวัฒนะวงษ์รักษ์

๑๔๖

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : กำหนด
ระยะเวลาแปรญัตติ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : เรียนท่าน
ประธานครับ ตามข้อบังคับ ๗ วันครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ค่ะ ๗
วัน นะคะ ตามข้อบังคับ ก็เป็นอันว่าจบการพิจารณาเรื่องด่วนเรื่องที่ ๗ ต่อไป

๘. ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลอาญา
กรุงเทพใต้ ศาลแพ่งธนบุรี และศาลอาญาธนบุรี พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑๔๓

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลค่ะ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุวัจน์ ลิปตพัลลภ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลอาญากรุงเทพใต้ ศาลแพ่งธนบุรี และศาลอาญาธนบุรี พ.ศ. อันนี้ก็เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สืบเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับที่แล้วที่สภาได้ให้ความเห็นชอบในวาระแรกนะครับ

หลักการ เปลี่ยนแปลงอำนาจศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลอาญากรุงเทพใต้ ศาลแพ่งธนบุรี และศาลอาญาธนบุรี

เหตุผล เนื่องจากมีการยกฐานะศาลแขวงดุสิต ศาลแขวงตลิ่งชัน ศาลแขวงปทุมวัน และศาลแขวงพระโขนงขึ้นเป็นศาลจังหวัด โดยแบ่งท้องที่ในเขตอำนาจศาลแพ่งกรุงเทพใต้ และศาลอาญากรุงเทพใต้บางส่วนไปอยู่ในเขตอำนาจของศาลจังหวัดดุสิต ศาลจังหวัดปทุมวันและศาลจังหวัดพระโขนง และได้แบ่งท้องที่ในเขตอำนาจศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรีบางส่วนไปอยู่ในเขตอำนาจของศาลจังหวัดตลิ่งชัน ดังนั้น จึงสมควรเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลอาญากรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง ธนบุรี และศาลอาญาธนบุรี เพื่อให้สอดคล้องกับการแบ่งท้องที่ดังกล่าว จึงมีความจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขอขอบคุณครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่มีสมาชิกท่านใดขออภิปรายนะคะ ดิฉันจะขอให้สมาชิกได้ลงมตินะคะว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(นางลลิตา ฤกษ์สำราญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอเชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้ามาใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลอาญากรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง

๑๔๘

ธนบุรี และศาลอาญาธนบุรี พ.ศ. หรือไม่ว่าจะ สมาชิกท่านใดเห็นควรรับหลักการ โปรด
กดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิกท่านใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญ
สมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนคะ

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มี
สมาชิกที่ยังไม่ออกเสียงไหมคะ ถ้าไม่มี ขอปิดการลงคะแนนนะคะ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวม
คะแนนเลยคะ สมาชิกได้เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๓๑๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี

๑๔๕

ต่อไปก็จะขอให้ทางท่านรัฐมนตรีได้เสนอคณะกรรมการค่ะ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : คณะรัฐมนตรี
เสนอคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๕ ท่าน แล้วก็ป็นของรัฐบาล ๕ ท่านนะครับ ผมขอ
อนุญาตท่านประธานเสนอชุดเดิมนะครับ ๕ ท่าน คือ นายวัส ติงสมิตร ๒. นายชาญณรงค์
ปราณีจิตต์ ๓. นายประเชิญ ตียะปัญญาจันทร์ ๔. นายพรชัย อัครวัฒน์นาพร และ ๕.
นายสุชัย งามจิตต์เชื้อ ขอขอบคุณครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
สัดส่วนของพรรคการเมืองนะคะ พรรคไทยรักไทย ๒๒ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๖ ท่าน
พรรคชาติไทย ๒ ท่าน ขอเชิญพรรคไทยรักไทยค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สามารถ
แก้วมีชัย พรรคไทยรักไทยครับ ขอเสนอกรรมการชุดเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติที่แล้ว
ครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ชุดที่
แล้วชุดที่ ๗ ใช่ไหมคะ เรื่องด่วนที่ ๗ นะคะ ต่อไปขอพรรคประชาธิปัตย์ ๖ ท่านค่ะ

นายโมฮัมหมัดยาสรี ยูซง (ปัตตานี) : กระผม นายโมฮัมหมัดยาสรี ยูซง ขอ
เสนอเหมือนกับชุดที่ ๗ ครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ชุดเดิม
นะคะ ชุดที่ ๗ พรรคชาติไทยค่ะ

นายยุทธนา โภทสุธน (สุพรรณบุรี) : ผม ยุทธนา โภทสุธน สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี ขอเสนอกรรมการชุดเดิมครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ค่ะ ขอ
เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อคณะกรรมการทั้งหมด

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : เป็นชุด
เดียวกัน ไม่ต้อง

๑๕๐

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เป็นชุดเดียวกันไม่อ่านใช่ไหมคะ ตกลงคณะกรรมการชุดนี้เป็นรายชื่อชุดเดิมกับที่ทางท่านเลขาธิการได้อ่านไปแล้ว ๓๕ ท่านนะคะ เป็นชุดเดิมชุดที่ ๗ ที่เมื่อก็ได้อ่านไปแล้วนะคะ กำหนดระยะเวลาแปรญัตติคะ ท่านรัฐมนตรีคะ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ตามข้อบังคับครับ ท่านประธานครับ ๗ วันครับ ขอบพระคุณครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ค่ะ กำหนดระยะเวลาแปรญัตติตามข้อบังคับ ๗ วันนะคะ คุณสุชุมพงศ์มีอะไรคะ

นายสุชุมพงศ์ ใจนาคำ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานขออนุญาตนัดหนึ่งครับ ผม สุชุมพงศ์ ใจนาคำ บัญชีรายชื่อจากพรรคไทยรักไทย ขออนุญาตเปลี่ยนแปลงกรรมาธิการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย ลำดับที่ ๒๑ นะครับ จากนายรังสรรค์ วิจิตรไกรสร เป็นนางฐิติมา ฉายแสง ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ค่ะ ขอผู้รับรองคะ ก็เปลี่ยนรายชื่อตามที่คุณสุชุมพงศ์เสนอแนะคะ

ท่านสมาชิกคะ วันนี้เราได้พิจารณาไปพอสมควรแล้วนะคะ ขอขอบพระคุณทุกท่าน ขอปิดการประชุมคะ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๓ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๒ ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

รายชื่อผู้จดยางงานการประชุม

๑. นางสาวธนัญญา สายบุตร	๒. นางสาวหทัยกาญจน์ คงแก้ว
๓. นางสาวจงถนอม พลัดเสนา	๔. นางสาวพุทธชาติ พรรณพราว
๕. นางวีรพร นุชบางเคียน	๖. นางสาวนำพร ไวยพัฒน์
๗. นางจีรภา เตียวสกุล	๘. นางสาวประภาลักษณ์ ปุณบุตรดา
๙. นางสาวเบญจกุล ธนะนิรันดร์	๑๐. นางสาวอัมพา กันทิโกวิทย์
๑๑. นางสาวศิริพร ดีภาพ	๑๒. นางสุภาภรณ์ เพ็ชรนิล
๑๓. นางวิณา เหล็กเพชร	๑๔. นางสาวอารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์
๑๕. นางสาวสนทนา ทรัพย์พูนผล	

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร